

List

LETO XVI
ŠT. 10
30. OKTOBER 2009
1,60 EUR

ISSN 1581-8373

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

NAGRADNO VPRAŠANJE:
Kaj / kje je to?
Podrobnosti na strani 3.

BILO JE... SLOVESNO [S SVEČANE SEJE SVETA OBČINE ŠOŠTANJ, 30. SEPTEMBER 2009]

NASTOPAJOČI: MePZ Svoboda, Pihalni orkester Zarja, Matjaž Černovšek, povezovalka Milojka Komprej

Nagrajenci: dobitniki plakete Občine Šoštanj za leto 2009, priznanja občine Šoštanj za leto 2009 in naziva častni občan občine Šoštanj za leto 2009

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko
Menih, župan.

Fotografija na naslovnici

Dejan Tonkli

Uredila

Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje

Tomaž Smolčnik

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 11 (november 2009), pošljejo najkasneje do 15. novembra 2009.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Intervju meseca:
Stojan Špegel

ZIMZELEN - Center starejših v Topolšici

NAGRADNO VPRAŠANJE: POZNAMO SVOJ KRAJ?

Rešitev nagradnega vprašanja iz številke 9/2009. Na nagradno vprašanje je prispelo 16 pravih odgovorov. Bravo. Vidi se, da ste prebrali List, oziroma da vam poznavanje zgodovine Šoštanja ni tuje. Veseli smo bili ob prebiranju vaših odgovorov v katerih navajate še več podatkov kot smo jih zahtevali. Pravilen odgovor je torej znan. Gre za konja, delo kiparja Ivana Napotnika, ki sta nekoč krasila zadnji vhod Tovarne usnja Šoštanj, zdaj pa bosta čuvala vhod v Muzej usnjarstva Slovenije. Izžrebana nagrajenka je: **Marjana Podkrižnik Florjan 47 Šoštanj**. Prosimo, da se oglasi na sedežu Zavoda za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, III. nadstropje, kjer jo čaka lepa nagrada.

Pred vami pa je nova, težka naloga. Kaj, oziroma kje je fotografirana naslovnica List 10/09? Odgovore pošljite do 15. 11. 2009 na naslov: *Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj*. Izžrebanega čaka lepa nagrada.

VSEBINA

4	Uvidnik		
5	Naša občina	29	Zapisani (v) glasbi
14	Gospodarstvo	30	Šport
17	Cerkev	32	Dogodki in ljudje
18	Šolski list	37	Čez planke
19	Intervju	38	Potopis
22	Sredina vabi	41	Hišnik
24	Podobe kulture	42	Križanka
27	Na pomoč	43	Fotoreportaža
28	Zanimivi poklici in ljudje	44	Fotografija meseca

Po suhi krajini

Milojka Komprej

Malo sem se pozanimala na zemljevidu Slovenije, kje je Žužemberk. Seveda sem se tja napotila po najkrajši možni poti, ki se je praviloma izkazala za najdaljšo. Tako sem zamudila. V smislu vabila in programa. Drugače pač ne. Dan v Žužemberku in okolici je minil prepoln lepega in nič hudega, če sem zamudila uvodne nagovore in eminentne goste. Tisti in tisto, zaradi česar sem šla na pot, je bilo tam. In je še vedno. Suha krajina in ljudje.

Ne morem reči, da še nisem bila v lepših krajih. Toliko iskrena moram biti do naše dežele, ki je vsepovsod, kamor prideš, lepa. Vsak kraj v Sloveniji nosi nekaj posebnega, opirajočega se na zgodovino, preteklost, pokrajino, podnebje, ljudi, kmetijstvo, gospodarstvo ali kaj drugega. In spet ne bi mogla reči, da sem kaj od tega pogrešala v Suhi krajini. Tja vodi mnogo poti, ki ti nudijo ugodje pogleda na raznolikost naselij, načinov bivanja, življenja, kmetovanja in gozdarjenja, industrije in zgodovine. Skratka, vsega, s čimer si bogatimo življenje in s čimer se da preživeti. Žužemberk sam me je presenetil. Prvič sem bila tam in ni samo Krka s svojimi lehnjaki tista, ki bi me prepričala v neponovljivost kraja. Grad izpred davnih let, najbrž še starejši, kot je letnica 1000 na njem, je živa priča, kako lahko ljudje s svojimi rokami in predvsem srčnostjo spremenijo staro zaraščenó razvalino v družabni prostor. Kraj, kjer se vsako poletje dogajajo viteške igre in kjer se v stari kleti pod oboki, kjer se z malo domišljije še slišijo kriki jetnikov iz sosednjih ječ, prirejajo kulturni dogodki. Trg z gostilno, kjer ponujajo odlične domače jedi, in drugi objekti, živijo. Preprosto rečeno, živijo, ne glede na to, da je Žužemberk z okolico doživljal in še doživlja različne družbene in naravne pretrese. In spet lahko rečem, tako je v veliki meri po Sloveniji, in se podam med bližnje vinograde, kjer se vinogradniki srčno ukvarjajo s pridelavo vin najbolj znanih znamk kerner in zemljing in s katerim nam med vinogradi ob zidanci tudi postrežejo. Pobočja so prijazno zelena, ni čutiti skoposti zemlje in pomanjkanja vode. Le bel kamen izdaja, da je tu svet precej porozen. Izvem, da je tudi tam običaj licitiranja krač ob prazniku sv. Antona Puščavnika, in se spomnim na mrzel januar pri naši cerkvi v Skornem nad Šoštanjem, kjer je v košu polno suhih dobrot, ki menjajo lastnike. Domače, prijazno. Tako je tudi tu in nasploh se zdi, da so ljudje zelo družabni. Odperti za obiskovalce.

Na obrežju Krke me zamika, da bi se podala s kakajom po njeni strugi in prestrašila številne race in ribe v njej. Rakov ni več, so pa bili, nekoč jih je bilo nešteto. V koše so jih pobirali in bili so glavna jed. Kuga, pravijo, jih je uničila in nikoli več ni bilo tako. Ja, reka, brez nje kraj ne bi bil tako lep. Če bi šla čez most, izvem, stanuje na drugi strani umetnik, skladatelj inovator na trobilih, svetovno znan snovalec s področja avantgardističnih kompozicijskih praks, Vinko Globokar. Samo eden od mnogih, ki nosijo Suho krajino v srcu tako veliko in tako močno, da se iz sveta vračajo k njej.

Nad trgov (trg se omenja že v 14. stoletju) je cerkev sv. Nikolaja. Seveda, cerkev je kot tudi drugod najbolj ohranjen kulturno-zgodovinski spomenik in fresko Adama in Eve v njej naj bi naslikal Janez Ljubljanski. Po Rimski cesti bi lahko šla do vasi Zafara ali po njej pojezdila s konjem. Veliko konjev vidim tu in znano je, da so jim v Suhi krajini vrnili njihovo veljavo. Lahko bi ...

Lahko bi tisti dan v septembru v Žužemberku

videla, poizkusila, doživela še marsikaj. A vsega se ne da strpati v nekaj ur, sploh zato ne, ker sem bila tam službeno. Lokalni časopisi smo se zbrali, da si damo potrditev, da smo potrebni v tem medijskem prostoru in da smo legitimni poročevalci časa in kraja, v katerem delujemo. In časopis Suhokrajinske poti me je prepričal tudi v pravilnost usmeritev našega lokalnega časopisa Lista. Dati možnost človeku, da se s svojim delovanjem potrjuje in predstavi v svojem okolju. Vsakdanji, mali človek, ki je pomemben tako za Suho krajino kot za Šaleško dolino. In če se v Šoštanju zahvalim Vladu iz Žužemberka, se s tem zahvaljujem vsem tistim, ki zaznamujejo svoj čas in svoj kraj s svojo iskreno ljubeznijo do njega, vsepovsod po državi. Pravijo, da v Suhi krajini čas teče drugače. Mogoče. Čeprav nisem ugotovila točno zakaj, sem vendarle začutila nekaj. Ne v pokrajini, temveč v ljudeh. Neko posebno samozavest. Takšno, ki zraste v človeku po hudih preizkušnjah in življenju, ki ne ponuja samo vina in potic, ampak ti v skopih odmerkih, po kapljicah natoči kozarec vode.

Naša občina

redigiran ZAPISNIK

26. REDNE SEJE SVETA OBČINE ŠOŠTANJ, ki je bila v ponedeljek, 4. septembra 2009, v veliki sejni sobi Občine Šoštanj.

uredila: *Milojka Komprej*

Na seji je bilo prisotnih osemnajst svetnikov.

Opravičila sta se svetnica in svetnik: Vilma Fece (LDS) in Marjan Jakob (SLS).

Ostali prisotni: Irena Skornšek, višja svetovalka za finance na Občini Šoštanj, Alenka Verbič, višja svetovalka za družbene dejavnosti na Občini Šoštanj, Bogomir Brložnik, višji svetovalec za pravne zadeve na Občini Šoštanj, Andrej Volk, svetovalec za gospodarstvo.

Sejo je vodil Darko Menih, župan Občine Šoštanj, zapisnik je pisala Suzana Koželjniki.

Župan **Darko Menih** je pozdravil vse prisotne na 26. redni seji Sveta Občine Šoštanj. Ugotovil je, da je prisotnih dovolj svetnikov za sklepčnost, zato je dal dnevni red v razpravo. Predlaganih je bilo dvanajst točk dnevnega reda, razprava je bila sledeča:

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je predlagal razširitev dnevnega reda z dodatno 3. točko dnevnega reda, in sicer **Sklep o začetku postopkov za ustanovitev komunalnega podjetja v Občini Šoštanj**, ostale točke dnevnega reda pa se naj preštevilčijo.

V obrazložitvi sklepa je navajal, da je iz časovne skupne občine Velenje ostalo le Komunalno podjetje Velenje, katerega lastnice so vse tri občine. Pri odločitvah, ki jih izvajajo, Občina Šoštanj nima nobenega vpliva, zato se večina sredstev porabi v Velenju, Šoštanj pa dobi le toliko, kot mu milostno dodeli Velenje. V Šoštanju se zavedamo, da so vsi pomembni komunalni infrastrukturni objekti locirani na področju Občine Šoštanj (TEŠ za toplotno energijo, centralna čistilna naprava za vodo in kanalizacijo). Vendar pa kot manjši lastniki nimamo vpliva na politiko cen in izvajanja investicij in je zato skrajni čas, da ustanovimo lastno komunalno podjetje. Predlagatelj je prepričan, da bo šoštanjsko komunalno podjetje cenejše in bolj racionalno organizirano, kar pomeni nižje cene za uporabnike komunalnih storitev in to v teh časih recesije mnogo pomeni za naše občane. Prav tako je prepričan, da bodo investicije cenejše in bolj prijazne našim občanom kot do sedaj. Predlagal je, da predlagani sklep uvrstijo na današnjo sejo sveta.

Svetnik **Viktor Drev** (Lista Viktorja Dreva)

je povedal, da ni proti postopku o razdružitvi komunalnega podjetja, vendar postavlja vprašanje glede financiranja projektov kohezijskega sklada glede izgradnje vodovoda, ki je v končni fazi. Ti projekti so šli skozi vse revizije in so že v Bruslju. Država Slovenija je že podpisala solastniški delež. Kaj se bo potem zgodilo s temi projekti in postavlja ali je sedaj pravi čas za sprejetje tega postopka?

Župan **Darko Menih** je povedal, da so dobili gradivo za to točko šele pred samo sejo na klop in ne vidi razloga, da o tej dodatni točki ne bi razpravljali. Vse tri občine so zelo vezane na projekte komunalnega podjetja in čakajo odgovor iz Bruslja. Sprašuje se, kaj bo kasneje z vsemi skupnimi projekti in kako bodo, če grede za sebe, te projekte izpeljali. Ideja o lastnem komunalnem podjetju ni nova in so se že pogovarjali in iskali konsenz z obema velikima podjetjema: Premogovnikom Velenje in TEŠ-em. Od obeh so dobili odgovor, da jim bodo pomagali, vendar ne v tem trenutku, ker zadeva še ni jasna. O predlogu sklepa pa bodo odločali svetniki.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) je dodal, da so se svetniki o tej zadevi res pogovarjali. Strinjal se je z županom, da predlagana točka danes ne spada na predlagani dnevni red. Predlagal je, da to točko uvrstijo na eno izmed naslednjih sej.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) ne vidi razloga, da se ta točka ne bi smela uvrstiti na ta dnevni red. Postopek ne bo tekel od danes do jutri in ga bodo pripravljali dolgoročno, vendar pa meni, da je zdaj primeren čas, da postopki pričnejo teči.

Svetnik **Drago Koren** (N.Si) je opozoril na 30. člen Poslovnika Sveta, ki v 4. odstavku pravi, da se predlogi za razširitev dnevnega reda opravijo le, če gre za nujno zadevo in če so razlogi nastali po sklicu seje. Meni, da razlogi niso nastali po sklicu seje, in predlaga, da poteka seja sveta tako, kot je bila predlagana v dnevnem redu. Predlagani sklep pa naj po redni proceduri uvrstijo na dnevni red na eno izmed naslednjih sej.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) vidi razloge za razširitev dnevnega reda, če v gradivih, ki jih dobi za sejo Sveta na dnevnih redih ni točke o postopkih za ustanovitev samostojnega komunalnega podjetja in to se mu zdi dovolj tehten razlog, da predlaga razširitev dnevnega reda.

Župan **Darko Menih** je poudaril, da bi bilo potrebno doseči širši konsenz. Predlog bi morala obravnavati komisija za gospodarske javne službe (v nadaljevanju komisija za GJS), ki bi pripravila celotno gradivo za točko dnevnega reda.

Bogomir Brložnik, višji svetovalec za pravne zadeve na Občini Šoštanj, je povedal, da je razlaga 30. člena Poslovnika Sveta v 4. odstavku svetnika Draga Korena s pravnega vidika pravilna. Tematika ustanavljanja Komunalnega podjetja v Občini Šoštanj je takšna, da razlogi obstajajo vse od takrat, ko teče diskusija o tem med svetniki oziroma svetniškimi skupinami. Navajanje, da šele po sklicu vidiš, kakšen je dnevni red seje, pa ne zdrži te presoje. Če ocenjujete, da je tematika tako pomembna, ne čakajte, da izoblikujejo dnevni red naslednje seje, ampak lahko sami sooblikujete dnevni red, saj to pravico imate.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) se je strinjal s pravnikom Bogomirjem Brložnikom, svetnikoma Dragom Korenom in Romanom Kavšakom. Problematika javnega Komunalnega podjetja Velenje že vsa ta leta poteka. Predlagal je, da točko obravnava skupaj s predlagateljem komisija za GJS in pripravi gradivo, ki bi ga z dodatnimi gradivi obravnavali na eni izmed naslednjih sej.

Svetnik **Drago Kotnik** (neodvisni) je menil, da bi moral svetnik Marjan Vrtačnik oziroma stranka SNS zagotoviti, da bodo vodovod v Ravnah delali naprej in da bo denar kljub temu prišel, potem bo predlagani sklep podprl. V tem mandatu so veliko naredili na komunalni infrastrukturi in njihovo delo oceni dobro.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je repliciral Dragu Kotniku, ki je na vsaki seji kritiziral delo Komunalnega podjetja Velenje, danes jih pa hvali.

Svetnik **Janko Zacirkovnik** (SD) je menil, da je zadeva tako pomembna in pereča, da danes pohitijo, zato je predlagal, da spoštujejo mnenje pravnikov in grede z normalnim postopkom naprej. Strinjal se je, da ustanovijo svojo komunalno podjetje, če bodo potem plačevali manj, v nasprotnem primeru pa je proti.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) je povedal, da je v preteklosti kot nekdanji župan te ideje že preigraval, da koraka naprej ni bilo, ker je bilo v preteklosti velikokrat nakazano, da bo v

Sloveniji samo toliko komunalnih podjetij, kot bo regij. Sedaj pa vidimo, da tam, kjer so ustanovili samostojna komunalna podjetja, dobro živijo in dobro delajo, prihajajo do projektov in občanom omogočajo višji komunalni standard za nižjo ceno. Ko bodo podatki bolj točni, se bodo lažje odločali o tem. Predlog je dobrodošel in je prav, da o tem razpravljajo in odločajo.

Župan Darko Menih se je strinjal s predhodnikom in povedal, da sam ni proti ustanovitvi komunalnega podjetja v Šoštanj, vendar je menil, da je gradivo nepopolno. Potrebno bo opraviti temeljito oceno posledice takšnih postopkov, opraviti analize, podati argumente, drugače bodo ostali sami. V tem trenutku pa Občina Šoštanj še ni sposobna imeti samostojnega komunalnega podjetja.

Svetnik **Peter Radoja** (SDS) je menil, da je velika odgovornost na strani svetnikov in želja po odcepitvi od Komunalnega podjetja Velenje. Za pravilnost postopka potrebujejo več podatkov, treba je izračunati prednosti, jih ovrednotiti, poiskati veliko argumentiranih podatkov, podkrepljenih s številkami, in jih predstaviti občanom. Predlagal je, da se držijo pravilnosti postopkov, in se strinjal z županom in pravnikom, da se ta točka z vsemi argumenti in podatki uvrsti na eno izmed naslednjih sej.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je **umaknil predlagani sklep o začetku postopkov za ustanovitev komunalnega podjetja v Občini Šoštanj in predlagal, da ta sklep uvrstijo na naslednjo sejo sveta.**

Razprava je bila zaključena in po glasovanju je bil sprejet dnevni red, kot ga je predlagal župan.

K vabilu na sejo so svetniki dobili tudi zapisnik 4. korespondenčne seje, ki je bil na sami seji potrjen. Predhodno pa je bila s strani župana Občine Šoštanj podana naslednja obrazložitev:

Župan Darko Menih je povedal, da so za pomoč zaprosili vse slovenske občine razen tistih, ki jih je takrat neurje tudi prizadelo. Do sedaj je odgovorilo 26 slovenskih občin. Občina Grosuplje je nakazala 2.000 EUR, Vodice 400 EUR, Slovenske Konjice 800 EUR in Gornji Petrovci 50 EUR. Ob njih je v humanitarno akcijo »Pomoč Občini Šoštanj« 500 EUR nakazala tudi TEŠ, z organizacijo humanitarnega koncerta, ki je bil v Športni dvorani Šoštanj, pa 1.145 EUR. Skupni znesek znaša 4.895 EUR. Pomoč Občini Šoštanj pa sta obljubila tudi Premogovnik Velenje in MO Ljubljana v obliki materiala.

Poročilo o izvrševanju proračuna Občine Šoštanj v obdobju januar–junij 2009 je predstavila **Irena Skornšek**, višja svetovalka

za finance. Realizirana je nekaj več kot tretjina prihodkov, večji del je bil načrtovan za drugo polovico letošnjega leta. Naložbe tečejo po več mesecev, zato so tudi plačila obveznosti iz teh postavk za drugo polovico leta večja kot v prvi.

Razprave ni bilo, Poročilo o izvrševanju proračuna Občine Šoštanj v obdobju januar–junij 2009 je bilo soglasno sprejeto.

Predlog Sklepa o podelitvi priznanja za častnega občana Občine Šoštanj v letu 2009 je bil priložen vabilu na sejo.

Razloge za sprejem sklepov v 4., 5. in 6. točki dnevnega reda je predstavil svetnik **Roman Kavšak** (N.Si), predsednik Komisije za priznanja. Komisija je 12. junija pripravila razpis za priznanja v letu 2009, o katerem so bili obveščeni vsi predsedniki političnih strank, predsedniki KS, predsedniki kulturno-umetniških in športnih društev. Preko medijev in spletnih strani pa so o razpisu bili obveščeni tudi občani. Komisija za priznanja se je nato sestala v sredo, 19. 8. 2009, in prispele predloge pregledala in predlagala Sklepe o podelitvi priznanj Občine Šoštanj v letu 2009. Prispelo je sedemnajst predlogov. Za predlagane so glasovali soglasno, in sicer za častnega občana so predlagali dr. Uroša Rotnika, za priznanje Občine Šoštanj so predlagali Danila Čebula in Namiznoteniški klub Spin, za plaketo Občine Šoštanj pa so predlagali Franca Šteharnika, Viktorja Dreva, Majdo Menih, Jožeta Svetino, Jureta Hrastnika, Petra Rezmana, Ireno Verdnik in Košarkaški klub Elektra. Komisija za priznanje je predlagala Svetu Občine Šoštanj, da potrdijo njihove predloge o podelitvi občinskih priznanj za leto 2009.

Na seji so bili člani komisije tudi seznanjeni, da bo župan Darko Menih podelil posebno priznanje **Vilibaldi Vengustu.**

Župan Darko Menih je povedal, da bo letos posebno priznanje Občine Šoštanj podelil Vilibaldi Vengustu, staremu Šoštanjčanu, ki je Občini Šoštanj podaril 500 m² veliko zemljišče ob železnici za namen ureditve otroškega igrišča.

Svetnik **Janko Zacirkovnik** (SD) je imel pomisleke glede razpisa za zbiranje predlogov za podelitve priznanj Občine Šoštanj. Pravilnik bi moral biti napisan dosti bolj jasno, kdo in zakaj je dobitnik priznanj. Menil je, da ni pravično, da komisija sama brez dovoljenja predlagatelja prekvalificira dobitnika priznanj v predlog za plaketo ali podobno. Letos se je to ponovno zgodilo in zopet bodo ljudje, ki so bili predlagani za eno priznanje, dobili pa drugo, užaljeni.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) se je popolnoma strinjal s predhodnikom in povedal, da je komisija predlagala občinski upravi, da bi

spremenili dosedanja ohlapni Odlok o priznanjih Občine Šoštanj. Odlok naj bi natančno opredelil pogoje in postopke za podeljevanje priznaj. V dosedanjem odloku lahko komisija sama imenuje oziroma prekvalificira dobitnika ene nagrade v drugo.

Svetnik **Branko Sevcnikar** (SD) je bil zelo kritičen in je menil, da tega komisija sama po lastni presoji ne bi smela početi tudi zato, ker so zaradi takega ravnanja lahko prizadeti zaslužni občani. Brez predhodnega soglasja predlagatelja komisija predlog ne sme sama prekvalificirati v drugo priznanje. Z vsem spoštovanjem do komisije, a tako se ne dela.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) se je strinjal s predhodnikoma, da komisija ne sme sama predlogov prekvalificirati brez soglasja predlagatelja, saj je kandidat predlagatelju dal soglasje za tisti predlog, za katerega ga je predlagal. Predlagal je, da o vsakem predlogu glasujejo posebej.

Svetnik **Branko Sevcnikar** (SD) je predlagal, da predlog o podelitvi plakete za Jožeta Svetina umaknejo z dnevnega reda.

Svetnik **Janko Zacirkovnik** (SD) je predlagal, da letos podelijo dve priznanji za častnega občana.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) je zagovarjal komisijo, ki je soglasno sprejela takšen sklep. Če pa ne spoštujejo voljo komisije, potem pa je ne potrebujejo.

Svetnik **Branko Sevcnikar** (SD) je povedal, da je bil lanski primer podoben glede podelitve častnega občana, ki ga je komentirala svetnica Vilma Fece, in vendar se v tem letu ni ničesar spremenilo.

Bogomir Brložnik, višji svetovalec za pravne zadeve na Občini Šoštanj, je povedal, da bi kriterije bilo potrebno opredeliti v odloku za trajnejše rešitve za vnaprej.

Svetnik **Mirko Pergovnik** (Lista za razvoj KS) je predlagal, da umaknejo predlog za plaketo Občine Šoštanj za Jožeta Svetino in da ga predlagatelj ponovno predlaga za častnega občana Občine Šoštanj naslednje leto.

Svetnik **Peter Radoja** (SDS) je povedal, da so to občutljive in delikatne stvari, saj govorimo o človeku in o njegovem delu. Lani se je podobno zgodilo z dr. Tonetom Ravnikarjem, ki so ga brez vednosti predlagatelja prekvalificirali v plaketo. Tega ne dopušča nobena etika, ne etika komisije ne predsednika komisije. Prekvalificiranje je nedopustno in človeka lahko do konca življenja

užališ. Sam si tega, če bi bil predsednik omenjene komisije, ne bi dovolil. Predlagal je, da bi o vsakem posamezniku glasovali, o Jožetu Svetini pa bi glasovali prihodnje leto.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) je očital komisiji, da se od lani niso ničesar naučili in letos so zopet storili enako napako. Častni občan Občine Šoštanj dobi priznanje za svoje življenjsko delo. Predlagal je, da bi morali narediti poslovnik komisije za priznanje, da do teh napak ne bi več prihajalo.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) je predlagal, da danes glasujejo, tako kot so bili predlogi predlagani, in za častna občana Občine Šoštanj predlaga dva kandidata, in sicer dr. Uroša Rotnika in Jožeta Svetino.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) je proceduralno predlagal pet minut odmora.

Predlog svetnika in predsednika Komisije za priznanje Romana Kavšaka (N.Si), da glasujejo o dveh častnih občanah Občine Šoštanj, je bil dan na glasovanje.

Občinski svet je nato soglasno potrdil, da bosta priznanje za častnega občana Občine Šoštanj v letu 2009 prejela dva: dr. Uroš Rotnik in Jože Svetina.

K vabilu na sejo je bil priložen predlog Sklepa o podelitvi priznanja Občine Šoštanj za **Danila Čebula in Namiznoteniški klub SPIN, kar je Svet Občine Šoštanj soglasno sprejel.**

Tudi predlog Sklepa o podelitvi plakete Občine Šoštanj v letu 2009, ki jo dobijo: **Franc Štehar, Viktor Drev, Majda Menih, Jure Hrastnik, Peter Rezman, Irena Verdnik in Košarkaški klub Elektra, so svetniki soglasno sprejeli.**

V nadaljevanju seje so glasovali o Sklepu o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Šoštanj.

Svetnik in predsednik komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (v nadaljevanju komisija KMVVI) **Peter Radoja** (SDS) je povedal, da je komisija v tretje pozvala predsednike političnih strank o imenovanju občinske volilne komisije, da pošljejo svoje predloge. Komisija se je sestala 1. 9. 2009 in prispele predloge pregledala in predlagala Sklep o imenovanju občinske volilne komisije. Ker pa ni prispelo dovolj predlogov za imenovanje vseh članov občinske volilne komisije, je komisija sprejela sklep, da ponovno pozovejo politične

stranke, da pošljejo predloge še za enega nadomestnega člana občinske volilne komisije. Komisija je namreč iz prispelih predlogov lahko imenovala le dva nadomestna člana občinske volilne komisije. Komisija se je nato zopet sestala v sredo, 9. 9. 2009, kjer je glasovala še o tretjem nadomestnem članu občinske volilne komisije. Popoln sklep pa je bil danes pred samo sejo Sveta priložen na klop. Komisija predlaga Svetu Občine Šoštanj, da predlagani sklep sprejme.

Predlagani sklep je bil po glasovanju sprejet s 14 glasovi ZA in z 1 glasom PROTI.

Občinska volilna komisija Občine Šoštanj je po novem v sestavi: predsednica občinske volilne komisije je Anica Zajc, namestnica občinske volilne komisije je Cvetka Dražnik Ladinek. Za članice občinske volilne komisije so imenovane Darinka Razdevšek, Leonida Ojsteršek in Andreja Dermol. Za nadomestne članice občinske volilne komisije so imenovane Mateja Kopušar, Berta Berložnik in Leon Zaveršnik.

Sledila je točka **Predlog Sklepa o imenovanju člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o.**

Župan Darko Menih je povedal, da je k sprejemu Sklepa bil podan amandma s strani svetnika Vojka Krneže (SDS) s podpisi svetnikov o tajnem glasovanju.

Bogomir Brložnik, višji svetovalec za pravne zadeve na Občini Šoštanj, je pojasnil, da v 45. členu Poslovnika Občine Šoštanj v drugem odstavku govori, da če Svet tako odloči, o predlogu glasujejo tajno. V tem primeru mora Svet Občine Šoštanj odločiti, ali bodo glasovali tajno.

Predlagani amandma je dan v razpravo.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) je proceduralno povedal, da je do sedaj bila praksa, da so svetniki s petimi podpisi predlagali tajno glasovanje in je do tajnega glasovanja tudi prišlo. Sam bo to razumevanje 45. člena Poslovnika upošteval, vendar takšnega tajnega glasovanja več ne bo. Vsa leta do sedaj je bilo tako, da je tajno glasovanje avtomatsko bilo. To je bila možnost demokratskega glasovanja.

Župan Darko Menih je odgovoril, da so sprejeli nov Poslovnik, ki se ga morajo držati in vsak ga lahko drugače razume. Za pojasnitev in mnenje tega člana poslovnika so povprašali tudi druge občine.

Bogomir Brložnik, višji svetovalec za pravne zadeve na Občini Šoštanj, je povedal, da so to

prakso potrdili tudi zapisniki prejšnjih sej, vendar so poiskali mnenje o tem tudi v primerljivih občinah v njihovih pravnih službah. Jasno piše v 45. členu Poslovnika, a v predhodnih okoliščinah se je to obšlo in so glasovali kar tajno.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** (SNS) je povedal, da se je včasih, če je bil podan amandma, tajno glasovanje kar izvedlo. V tem primeru opozicija z nobenim argumentom ne more izvesti tajnega glasovanja.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) je spomnil, da so to prakso imeli že iz leta 2000 in 45. člen Poslovnika je ostal popolnoma takšen, kot je sedaj. Če je praksa do sedaj bila takšna, naj ostane tako, kot je bilo, in podal je pobudo, da se ta člen v Poslovniku popravi in spremeni in da dajo opoziciji več možnosti. Svet Občine Šoštanj je zelo razdrobljen, saj je v Svetu zastopanih veliko različnih strank.

Svetnik **Drago Koren** (N.Si) je menil, da je praksa res do sedaj bila takšna, vendar 45. člen Poslovnika pravilno govori in da ne morejo delati protizakonito. Če pa je to napačno, pa ga je potrebno spremeniti tako, da bo omogočeno tajno glasovanje. Ne vidi nobene razlike med tajnim in javnim glasovanjem in vsak, ki bo glasoval po svoji vesti, bo glasoval enako, bodisi javno ali tajno, razen če se nekdo ne gre kakšnih igrice in se skriva za tajnim glasovanjem.

Svetnik **Milan Kopušar** (LDS) se ni strinjal s predhodnikom, saj ima vsak pravico odločiti, kako bo kdo glasoval.

Župan **Darko Menih** je odgovoril, da še ni vse izgubljeno, saj se bodo svetniki sami odločili, ali bodo glasovali tajno ali javno.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) je menil, da bi se sedaj morali držati Poslovnika, v katerem jasno piše, in je zato predlagal, da se ga tudi držijo.

Predlog o tajnem glasovanju je bil dan na glasovanje, a je bil zavržen s **7 glasovi ZA in z 10 glasovi PROTI.**

Kratko obrazložitev sklepa je podal svetnik in predsednik KMVVI **Peter Radoja** (SDS). Komisija se je sestala in pregledala predloge, ki so prispeli v predvidenem roku. Po krajši razpravi je komisija predloge izglasovala in za člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje imenovala **Viktorja Dreva**. Zato predlagajo Svetu Občine Šoštanj njegovo potrditev.

Predlog sklepa je bil dan v razpravo.

Ker ni bilo razprave, so glasovali o predlogu

VIKI DREV, novi član NO Komunalnega podjetja Velenje. / foto: Dejan Tonkli

Sklepa o imenovanju člana Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, d. o. o., za katerega je bil z 12 glasovi za in 0 proti izglasovan **Viktor Drev**.

Poročilo o poteku počitniškega dela v Občini Šoštanj je bilo priloženo vabilu na sejo.

Župan Darko Menih je povedal, da so v letošnjem letu počitniško delo omogočili otrokom, katerih starši so zaposleni v TEŠ-u, in drugim otrokom iz Občine Šoštanj. Bili so zelo pridni in takšno akcijo bodo nadaljevali tudi v prihodnje.

O samem delu je poročal **Andrej Volk**, svetovalec za gospodarstvo v Občini Šoštanj. Vsem prošnjam, ki so med počitnicam prispele na Občino Šoštanj, so ugodili. Statistični podatki so v gradivu podrobno predstavljeni. Sama akcija je bila uspešno zaključena brez delovnih nezgod. V njej so sodelovali 103 dijaki in študenti.

Svetnik **Branko Sevcnikar** (SD) je pozdravil takšno akcijo. Mogoče bi morali razmisliti o mentorju -pedagogu, ki bi jim v osmih urah dal še nekaj pedagoških ur.

Andrej Volk, referent za okolje v Občini Šoštanj, je odgovoril, da so se o akciji s strani TEŠ pogovarjali zelo pozno, šele proti koncu meseca junija. V prihodnjem letu se bodo dela lotili prej, bolj natančno, pripravili razpis, do kdaj bodo vloge sprejemali. Zraven teh otrok sta mentorstvo opravljala samo dva zaposlena, ostalo delo v občinski upravi pa ga je počakalo.

Svetnik **Milan Kopusar** (LDS) je podprl takšno akcijo, vendar bo potrebno naslednje leto pripraviti razpis za vse enako. Akcija kot taka ni bila dobro pripravljena in organizirana. Predlagal je, da bi naslednje leto v vsa gospodinjstva poslali razpis za opravljanje počitniškega dela in bi tako omogočili delo vsem tistim, ki si bodo to želeli.

Svetnik **Vojko Krneža** (SDS) je povedal, da je pri organizaciji akcije tudi sam sodeloval. Vsi otroci so pred pričetkom del opravili tečaj varstva pri delu, priskrbljena so jim bila zaščitna sredstva in bili so pod budnimi očesom predstavnika občinske uprave. Tudi prej so na občino prihajale različne vloge za opravljanje počitniškega dela, vendar ne v tolikšnem številu. Da so si otroci zaslužili nekaj evrov, jih v letošnjem letu niso zavračali.

Župan Darko Menih je svetnikom povedal, da je seznam otrok TEŠ sam poslal na občino. Otroki, ki so se prijavili preko občine za počitniško delo, pa je bilo zelo malo in zato zanje niso pripravili razpisa.

Odgovori na vprašanja svetnikov

Župan Darko Menih je odgovoril na vprašanje svetnika Leopolda Kušarja in povedal, da so poslali na ogled strokovnjaka ravno v času, ko je deževalo. Pri ogledu je ugotovil, da gre piš dežja direktno pred vrata, kjer bodo naredili rešetko, da se bo lahko voda zlivala vanjo.

Svetnik **Leopold Kušar** (DeSUS) je vprašal, kako je z nabavo oglasne deske pred DU Šoštanj, da bi bili obe oglasni deski enaki.

Pobude in vprašanja svetnikov

Svetnik **Branko Sevcnikar** (SD) je podal pobudo, da popravijo in dopolnijo Odlok o priznanjih Občine Šoštanj.

Svetnik **Janko Zacirkovnik** (SD) je podal pobudo, da naj lastnik bivše železnine, to je Kmetijska zadruga Šaleške doline, ta prostor uredi in počisti. V sredo je bil na predstavitvi Premogovnika Velenje v Vili Široko, zato ga zanima, zakaj v Občini Šoštanj zemljišča kupuje Premogovnik Velenje in ne občina ali pa TEŠ. Sprašuje, kaj bo čez nekaj let, ko bo premoga zmanjkalo v Gaberkah in bodo nato jamo odprli v Metlečah, saj bodo rekli, da je to njihova zemlja.

Župan Darko Menih je odgovoril, da je to zemljišče Premogovnik Velenje kupil od Vošnjakov, občina pa nima denarja, da bi to zemljišče lahko kupila. Sedaj je odkop premoga

usmerjen proti Gaberkam.

Svetnik **Roman Kavšak** (N.Si) je podal pobudo, da dopolnijo in popravijo Odlok o priznanjih, in tudi predlagal, da na eno od naslednjih sej sveta povabijo ravnateljico Osnovne šole Šoštanj, ki bi predstavila njihovo delo.

Svetnik **Peter Radoja** (SDS) je podal pobudo, da bi s podpisom resolucije Občina Šoštanj podprla projekt TEŠ-a o izgradnji projekta vodnega mesta, ki bi nato ostal kot velika turistična atrakcija mesta in bi tako dobil velik ugled in postal zanimivost Občine Šoštanj.

Drugo pobudo pa je omenil že večkrat in podal zahtevo po ureditvi ceste TEŠ-Orožmov križ, ki je ena od najbolj sramotnih cest v Občini Šoštanj in krajanom predstavlja težko dostopnost do svojih domov. Krajanom zahtevajo, da nemudoma pristopijo k sanaciji omenjene ceste.

Tretja pobuda pa se nanaša na nakup intervencijskega vozila za potrebe CZ ob intervencijah, komisijah in drugih dogodkih, ker z današnjim službenim vozilom na takšna območja, kot je bilo sedaj, ob naravnih nesrečah ne moreš priti. Uporabljali so lastna vozila in zato daje v razmislek, da nabavijo takšno terensko vozilo.

Zanimalo ga je tudi, do katere nadmorske višine je še smiselna oziroma možna izgradnja toplovođa v Lokovici.

Svetnik **Milan Kopusar** (LDS) je podal pobudo glede gratis Lokalca v Občini Šoštanj z manjšimi stroški oziroma simbolično ceno 1 EUR. V manjših krajih, kot so Ravne ali Gaberke, bi lahko popoldne naredili poskusno relacijo z manjšim avtobusom za dijake, saj so delavske avtobuse na teh relacijah ukinili.

Razno

Alenka Verbič, višja svetovalka za družbene dejavnosti, je povabila svetnike v četrtek, 17. 9. 2009, ob 12. uri na novinarsko konferenco, predstavili bodo potek izvajanja operacije Revitalizacije izgradnja muzeja usnjarstva I. faza, in ob 19. uri v Mestno galerijo Šoštanj, kjer bodo predstavili knjigo Pozdrav iz Šoštanja na starih razglednicah. Knjigo je izdala Občina Šoštanj, zato jih prijazno povabi na ogled.

Župan Darko Menih je povedal, da bo svečana seja v sredo, 30. septembra 2009, ob 19. uri v Kulturnem domu v Šoštanju, na katero so vsi lepo vabljeni. Naslednja seja sveta bo predvidoma konec meseca oktobra 2009. Svetnikom se je nato zahvalil za njihovo sodelovanje na seji in zaključil 26. redno sejo Sveta Občine Šoštanj.

(na) Govor župana Občine Šoštanj ob prazniku Občine Šoštanj 30. septembru

Spoštovane občanke in občani.

Občina je osnovna lokalna skupnost, ki v okviru zakonodaje samostojno ureja svoje zadeve in izvaja določene zakonske predpise na področjih, ki so ji dodeljene. Našo občino sestavlja 9 krajevnih skupnosti, ki so prvenstveno povezane zaradi skupnih interesov, interesov po življenju v skupnosti, ki jim omogoča standard razvitih evropskih držav.

Letos praznujemo **15. rojstni dan** naše občine. Ne bom govoril o zgodovini in o tem, kaj nam je bilo v preteklosti vzeto, za kaj vse smo bili prikrajšani. Naša naloga je, da živimo in delamo za danes, za boljši jutri in prav tega se na občinski upravi zelo zavedamo.

Spoštovane občanke in občani, **kaj nas torej povezuje?** Skupni življenjski prostor, želja po mirnem, človeka vrednem življenju, želja po kvalitetnem in ustvarjalnem preživljanju prostega časa, želja po aktivnem sodelovanju in oblikovanju razvoja naše občine. Dovolim si trditi, da je občinski proračun razvojno naravnani, da davkoplačevalski denar razporejamo enakomerno po vseh krajevnih skupnostih. Kako smo pri tem uspešni, boste prav gotovo presodili sami po številnih projektih, ki smo jih, ki jih in jih bomo še izpeljali. Zavedamo se, da vsem željam zaradi finančne omejenosti ne moremo ustreči. Držimo se načela nujnosti potreb. Eden izmed naših ciljev pa je, da podeželje približamo razvoju mesta. Pripravljamo urbanistični načrt razvoja, tako spreminjamo prostorske akte in uvrščamo nove objekte v naš prostor. Na žalost na javnih razgrnitvah pogosto naletimo na negotovanje občanov, istočasno si novitet želijo, a jih tudi zavračajo.

Kam največ usmerjamo naše načrte?

Prav gotovo je to infrastruktura: vodovodi, kanalizacije, toplovodi, ceste. Ne pozabljamo na družabna središča skupnosti: domovi - Ravne, Zavodnje, Topolšica; tu so razni športni objekti: igrišče v Skornem, rokometno igrišče v Šoštanju, kegljišče. Poskrbeli smo za Dom starejših občanov, ki bo konec oktobra na široko odprl svoja vrata, obnavljamo Zdravstveni in Kulturni dom, v Belih Vodah gradimo mrliško vežico, načrtno s sodobno opremo oskrbujemo vsa štiri gasilska društva. Tudi na mlade in najmlajše nismo pozabili: v načrtu imamo en enotni vrtec v Šoštanju, z njegovo izgradnjo pa bomo dobili tudi prostore za mladinski dom. In še in še.

Kot vidite je načrtov dovolj. Potrebujemo samo čas, denar in vašo strpnost. Za vse so proračunska sredstva premajhna, zato se vsi na občini trudimo za pridobivanje evropskih sredstev, dodatnih sredstev iz nekaterih ministrstev in pomoči od različnih sponzorjev.

Katera so naša močna področja? Kulturna dediščina. Veliko dela in časa usmerjamo prav v to. Iz javnih občil ste bili sproti obveščeni, kako napreduje obnova vile Mayer in postavitev Muzeja usnarstva Slovenije. Ne zanemarjamo spominskih obeležij, Zavod za kulturo pa z gledno pripravlja mesečne prireditve v Galeriji in Kulturnem domu. Med ambasadorji naše občine sta prav gotovo pevski zbor Svoboda, saj jih sedaj po njihovem nastopu na SLO1 pozna cela Slovenija, in godba na pihala Zarja, ki je letos dosegla 1. mesto v koračnicah. Čestitam. Tu so še številni drugi kulturniki, športniki, turistični delavci, zanesenjaki, brez katerih Šoštanj ne bi bil to, kar je. Hvala Vam in vztrajajte, čeprav imate včasih občutek, da vas občani ne opazijo.

Naravne nesreče so in bodo vse bolj pogoste. Posledice vremenskih sprememb smo letos občutili tudi v naši občini. V petek, 10.7.2009, je v krajevni skupnosti Lokovica v zgodnjih jutranjih urah neurje povzročilo pravo katastrofo v obliki plazov in poplav.

Ob 1.00 zjutraj je bilo javljeno iz Centra za obveščanje Celje na štab Civilne zaščite Šoštanj, da je v Lokovici hudo neurje. Takoj je bil aktiviran občinski štab civilne zaščite, obvestili so PGD Lokovica in PGD Šoštanj. Gasilske enote so nemudoma odšle na kraj dogodka, kjer so bile priča velikemu plazju, ki se je utrgal nad Molanovim kozolcem. Ogromna gmota zemlje je podrla kozolec in drevje ter zgrmela v dolino. Gasilci so rešili ljudi iz devetih hiš, ki jih je zemlja delno zasula ali ogrožala. Prav tako je plaz pri Janžovniku ogrozil več stanovanjskih objektov in hišo v gradnji. Tudi plaz pod Anclinom je ogrozil dva stanovanjska objekta. Z ostalimi manjšimi plazovi jih je bilo to noč skupno kar 37.

Vlada nam je prispevala 112.000 € interventnih sredstev za stroške odstranjevanja posledic. Komisija je ocenila škodo na 900.000 €, sanacija vseh plazov bo presegla vrednost 2.500.000 €, ki jih pa sama občina ne bo zmogla. Komisije Ministrstva za okolje in prostor imajo pri ocenjevanju nastale škode zelo visok prag (2,6 milijonov €), ki mora biti dosežen, da država pomaga pri sanaciji posledic nesreče. Ta

prag obsega 0,3 promile vrednosti državnega proračuna (to je približno 2,6 milijonov €). V težavah so vse občine, ki visokega praga nastale škode ne dosežejo in so pri stroških sanacije prepuščene le svojim proračunskim sredstvom in med njimi je tudi naša občina.

Gasilskim društvom, štabom civilne zaščite, sosedom, prijateljem, Premogovniku Velenje, TEŠ-u, nekaterim občinam, Republiškem stanovniškemu skladu, Ministrstvu za okolje in prostor in vsem ostalim, ki ste kakorkoli pomagali pri odpravi posledic neurja, se iskreno zahvaljujem. Zahvala gre tudi mladim glasbenikom, ki so organizirali dobrodelni koncert.

V zadnjih mesecih tega leta je bilo zelo pereče vprašanje **investicije v Blok 6**. Naše mnenje je, da je ta investicija atribut nacionalnega razvojnega projekta in je bila popolnoma upravičeno uvrščena v resolucijo sprejeto leta 2006. Z investicijo v blok 6 sta neločljivo povezana energetski in okoljski vidik. Ob tem pa ne smemo prezreti, da bomo z izgradnjo bloka 6 enakovredno konkurenčni drugim evropskim državam, da bomo še desetletja v dolini ohranjali številna delovna mesta, hkrati pa s tem omogočali nadaljnji razvoj Občine Šoštanj in posledično celotne Šaleške doline.

Po podpisu dogovora med Ministrstvom za okolje in prostor, Ministrstvom za gospodarstvo, Termoelektrarno Šoštanj in Občino Šoštanj, za prenos priprave prostorskih aktov z države v občinsko pristojnost, so bili asi trije prostorski akti za gradnjo bloka 6 TEŠ s spremljajočimi objekti pripravljani in sprejeti v rekordnem času. S tem je bila zagotovljena osnova za nemoten potek vseh nadaljnjih aktivnosti.

Spoštovane občanke in občani, še nekaj o delu občinskega sveta. Prepričan sem, da vas je, ko ste se odločili za kandidature v občinski svet, vodila želja po razvoju naše občine, želja, da bi bili aktivni del tega razvoja. Zahvaljujem se vam za vaše delo in pomoč. Vendar v zadnjem času ne moremo mimo dejstva, da so se pri nekaterih začeli pojavljati osebni interesi, kar pa ni dobro. Tudi nasprotovanja odločitvam samo zato, ker je pač potrebno nasprotovati, da stvari malo zakompliciramo, ni dobro. Želim in upam, da bomo v letu, ki je še pred nami, znali najti skupni jezik, da bomo maksimalno izkoristili naše znanje in sposobnosti za boljši Šoštanj.

Vsako leto me znova preseneča in navdušuje, koliko pridnih in sposobnih ljudi je v naši občini. Dovolite, da preberem misel, ki smo jo zapisali v čestitki današnjim slavilencev. Citiram: « Človeka ne cenimo po tem, kolikšno moč kaže, kako bučen je njegov glas ali kako gromovita so njegova dejanja. Cenimo ga po trdnosti njegovega jaza v smislu narave in globine njegovih opredelitev, poštenosti njegovih namenov in po njegovi volji do nadaljnje rasti.»

Čestitam vsem prejemnikom pohval, priznanj in nagrad, saj s svojim delom bogatite ugled naše občine tudi izven občinskih meja. Čestitke vsem občankam in občanom ob našem skupnem prazniku.

Naša občina - iz poročil za javnost

Andreja Moškon, univ. dipl. nov.
svetovalka za odnose z javnostmi

Poziv za oddajo zahtevkov za dodeljevanje pomoči v kmetijstvu za leto 2009 v Občini Šoštanj

Občina Šoštanj je letos spomladi objavila razpis za dodeljevanje pomoči v kmetijstvu. Na Občino Šoštanj je v aprilu in maju prispelo 62 vlog, ki jih je pregledala Komisija za kmetijstvo in gozdarstvo. Ta je določila odstotek višine sredstev, ki letos znaša 7 odstotkov. Kmetje so o odobrenih sredstvih prejeli sklep, na podlagi katerega so lahko sredstva porabili za različne naložbe in za zavarovalne premije.

Ker se počasi izteka obdobje, ko bo potrebno sredstva upravičiti, **pozivamo vse tiste, katerim so bila sredstva odobrena, da čim prej načrtovano investicijo izvedejo in oddajo na Občino Šoštanj zahtevek za izplačilo s kopijo računa o izvedeni investiciji.**

Subvencije s področja plačil zavarovalnih premij je Občina Šoštanj na osnovi razpisnih pogojev v približno 90 odstotkih že izvedla, kajti tukaj je bila zahtevana priloga zavarovalna polica, ki so jo morali kmetje ob sami vlogi priložiti.

S področja naložb, kjer je bilo oddanih 32 vlog, pa ugotavljamo, da je bilo oddanih nekaj čez polovico zahtevkov, vse ostale pa ponovno pozivamo, da to čim prej storijo oz. načrtovano naložbo izvedejo in zahtevek oddajo najkasneje do 30. novembra.

Odbor za TEŠ

V ponedeljek, 28. septembra, se je v prostorih Krajevne skupnosti Šoštanj sestal **Koordinacijski odbor** za postopke rušitve in izgradnje **bloka 6. Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ)**. Odbor, ki ga sestavljajo predstavniki občanov, Termoelektrarne Šoštanj in predstavniki Občine Šoštanj, je na dnevnem redu imel štiri točke. Najpomembnejša točka je bila predstavitev stanja izgradnje 6. bloka TEŠ s spremljajočimi objekti, poročilo pa so podali predstavniki TEŠ-a. Zagotovili so, da je pogodba o dobavi tehnološke opreme že podpisana, prav tako pa so končana tudi pogajanja glede cene, pogojev in terminskega plana. Zaključna dela naj bi bila končana do novembra 2014. Podpisana je tudi pogodba za dobavo in montažo naprave za razžveplanje plinov. Pripravlja pa se še razpisna dokumentacija za rušitev starih hladilnih stolpov in izgradnjo novega ter za izvedbo gradbenih del. Poleg tega so v teku aktivnosti za zapiranje finančnih konstrukcij, kamor spada usklajevanje z Evropsko banko za razvoj; končno poročilo bo javno dostopno na spletnih straneh banke in TEŠ-a. Pridobitev gradbenega dovoljenja za 6. blok se predvideva v letu 2010.

Poudarili so še, da so bili v okviru letošnjega remonta že vzpostavljeni pogoji za rušitvena dela bloka 3, hladilni stolp bloka 3 ne deluje več, preklopljen je na blok 4. Hladilni stolp bloka 1 se potrebuje še do aprila oz. maja 2010. Opravljenih je bilo več študij in analiz, ki kažejo na rušenje z miniranjem oz. na klasičen način, pri čemer ima vsaka izmed možnosti svoje prednosti in tudi slabosti. Zemljišča, potrebna za izgradnjo bloka 6, so v lasti TEŠ oz. tik pred tem; z nekaterimi lastniki še tečejo pogajanja. Ob koncu so sporočili še, da se bo blok 6 zgradil brez dimnika.

Predstavniki TEŠ-a **Branko Debeljak** je še pojasnil, da je bilo doslej na gradbišču okoli 500 delavcev, v konici gradbenih del pa jih bo približno 1.300. Zagotovljena bodo dodatna parkirišča. Poudaril je tudi, da je bilo doslej že veliko storjenega v povezavi z logistiko delavcev, njihove nastanitve, prevozov, čim večje pretočnosti prometa, parkiranja itd. Skupaj z občino pa bodo v tej smeri nadaljevali tudi v prihodnje.

Koordinacijski odbor za postopke rušitve in izgradnje bloka 6. Termoelektrarne Šoštanj pa je na svoji seji ob manjših popravkih sprejel še svoj poslovnik.

Peta faza prenove Zdravstvene postaje Šoštanj

Občina Šoštanj nadaljuje s prenovo **Zdravstvene postaje Šoštanj**, ki jo je začela leta 2004. V oktobru so se tako začela dela pete faze prenove, ki vključujejo obnovo stranskega vhoda in stopnišča ter izgradnjo dvigala za invalide.

Dvigalo bo tudi največji gradbeni in investicijski zalogaj pete faze, saj bodo potrebna tako rušitvena, zemeljska, tesarska, betonska kot tudi zidarska dela. V zaključnem delu se bodo izgradnji priključili še kleparji, ključavničarji, kamnoseki in slikopleskarji. Zaradi obsega investicije, ki bo nedvomno posegla v vsakdanje delo zdravnikov ter v počutje pacientov, bo izvajalec najboljše gradbeno delo opravil zunaj delovnega časa zaposlenih.

Kljub vsemu se hrupu ob nujno potrebni izgradnji dvigala ne bo možno popolnoma izogniti, zato prosimo vse zaposlene, posebej pa še obiskovalce Zdravstvene postaje Šoštanj za strpnost in razumevanje.

Vrednost izgradnje dvigala v Zdravstveni postaji Šoštanj znaša **95.377,75€**, dela pa se bodo predvidoma končala v roku meseca dni.

Občina Šoštanj do oktobra prejela 90 vlog za denarno pomoč staršem novorojencev

Občina Šoštanj od leta 2007 staršem novorojencev podeljuje enkratno denarno pomoč ob rojstvu otroka. To je oblika socialne pomoči, ki se zagotavlja iz sredstev občinskega proračuna, znaša pa 100 evrov. Letos je na Občino Šoštanj tako prispelo že 90 vlog staršev, ki so izpolnjevali pogoje za dodelitev enkratne denarne pomoči (v času rojstva otroka ima vlagatelj stalno prebivališče v Šoštanju, oba z otrokom sta državljana Republike Slovenije, vlagatelj in otrok živita v skupnem gospodinjstvu).

V letu 2007 je bilo takih 70, leto kasneje pa 90 vlog, torej bo letošnje leto Občina Šoštanj denarno pomoč zagotovo izplačala do sedaj največjemu številu upravičencem. Pri tem bi radi ponovno opozorili starše, da je rok za uveljavljanje denarnih sredstev štiri mesece od rojstva otroka in da naj bodo pozorni na omenjeni časovni rok, saj občina nima pristojnosti za ugotavljanje natančnega rojstva otrok, s katerim bi lahko opomnila starše novorojencev.

Obrazec za uveljavljanje enkratne denarne pomoči lahko upravičenci

dobijo na spletnih straneh Občine Šoštanj ali osebno v tajništvo Občine Šoštanj ter na Centru za socialno delo Velenje. K temu je potrebno priložiti še rojstni list, potrdilo o skupnem gospodinjstvu ter osebni dokument, iz katerega je razviden naslov stalnega prebivališča.

Obnova memorialnih spomenikov na območju Občine Šoštanj

V oktobru je Občina Šoštanj na podlagi smernic Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije - Območne enote Celje pričela z obnovitvenimi deli na memorialnih spomenikih na območju Občine Šoštanj.

Obnovile se bodo spominske plošče z napisi na rojstni hiši Janka Vrabiča, bratov Mravljak ter na hiši družine Tekavc. Te se bodo očistile, napisi pa se bodo osvežili. Mehansko se bodo očistili tudi bronasti reliefni plošči Karla Destovnika Kajuha in bratov Mravljak ter granitni podstavek spomenika Karla Destovnika-Kajuha.

V skladu s predpisi Zavoda za varstvo kulturne dediščine se bo uredil tudi osrednji spomenik Šoštanja - žrtvam NOB na Trgu svobode, kjer se bodo sanirale granitne ploščice, dotrajane pa se bodo zamenjale s primerljivimi novimi. Prav tako se bo obnovil spomenik Plamenica na Kajuhovi cesti in spomenik padlim NOB v Zavodnjah.

Dela na spomenikih Občine Šoštanj se bodo zaključili v roku enega meseca.

Rekonstrukcija lokalne ceste Šoštanj-Topolšica

Občina Šoštanj je v septembru začela z deli na lokalni cesti Šoštanj-Topolšica. Zaradi dolžine in stroškov del na celotni trasi do Topolšice se bo gradnja izvajala v več fazah. Trenutno potekajo dela v drugi fazi, kjer se pri vrtnarskem centru Potočnik gradi enopasovno krožišče s pločnikom za pešce ter nova javna razsvetljava. V tem delu izvajanja se bodo asfaltirali tudi vsi priključki na lokalno cesto.

K novi podobi ceste proti Topolšici bo pripomogla tudi rekonstrukcija avtobusnih postajališč. Na celotni trasi je pet avtobusnih postajališč, ki jih je potrebno uskladiti s predpisi za projektiranje avtobusnih postajališč. Na cestni povezavi Šoštanj-Topolšica bo poskrbljeno tudi za varnost pešcev in

kolesarjev. V smeri Term Topolšica z navezavo na obstoječe poti v parku se predvideva izgradnja kolesarske steze s pešpotjo.

V času del, ki bodo predvidoma potekala do konca leta, bo lokalna cesta med Šoštanjem in Topolšico delno zaprta oz. popolnoma zaprta, urejena bo prometna signalizacija, zato vse voznike in uporabnike omenjene ceste prosimo za razumevanje in upoštevanje prometnih predpisov.

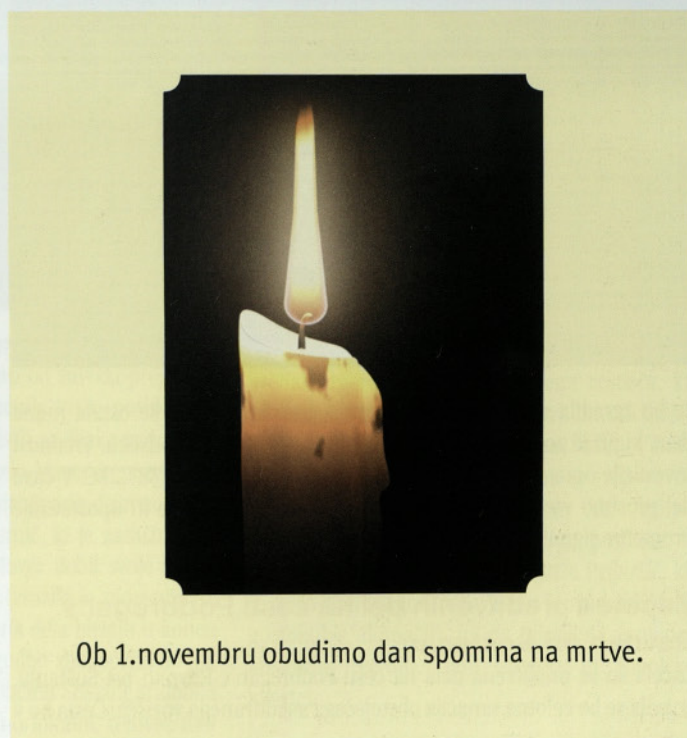
Dela na Koroški cesti v Šoštanju

Asfaltiranje na Koroški cesti se je zaključilo v torek, 20. oktobra. Stanovalci, ki so v času rekonstrukcije državne ceste imeli dostop do svojih parkirišč in stanovanj, so bili s strani izvajalca Nemeč d. o. o. o tem pravočasno obveščeni.

Občina Šoštanj je v sklopu projekta DRSC-ja rekonstrukcija državne ceste odstranila balkon ob Koroški cesti, ki je do sedaj povzročal nemalo prometnih preglavic. Občina Šoštanj je pred tem sklenila dogovor z lastnikoma stanovanja, ki sta dovolila odstraniti balkon pod pogojem, da se uredi zamenjava stanovanj.

Z rušitvijo balkona pritlične stanovanjske enote se je pri rojstni hiši bratov Mravljakov razširili ovinek. S tem se je izboljšala varnost in preglednost dela cestišča, ki je v preteklosti voznikom, predvsem tovornih vozil, povzročal kar nekaj težav. Z odstranitvijo balkona se bo tako izboljšala tudi pretočnost prometa. Dela bodo predvidoma končana konec tega meseca.

Ob 1. novembru obudimo dan spomina na mrtve.

Dela na cestnih odcepih

V Občini Šoštanj so se v oktobru začela dela tudi na dveh cestnih odcepih, in sicer na odcepu **Praprotnik–Prednik** v Zavodnjah ter na odcepu **Luka–Sveti Križ v Belih Vodah**. V Zavodnjah se bo asfaltiralo cestišče

Prikaz rekonstrukcije v Belih Vodah.

v dolžini 800 m, v Belih Vodah pa v dolžini 500 m. Izvajalec obeh odceпов je podjetje Andrejc d. o. o. Dela se bodo predvidoma končala v roku treh tednov. Vrednost del pri odcepu v Zavodnjah znaša 95.205,60 €, v Belih Vodah pa 57.613,20 €. Vse uporabnike omenjenih cest opozarjamo na previdnost, prilagoditev hitrosti in upoštevanje prometne signalizacije.

Delna zapora Ceste talcev nad graščino v Šoštanju

Na **Cesti talcev** nad graščino so se začela ureditvena dela, ki bodo predvidoma trajala **do 14. novembra**. V tem času bo cesta deloma zaprta. Občasno bo prišlo tudi do manjših popolnih zapor. Na omenjenem cestnem odseku bodo sanirali obstoječe asfaltno vozišče. Za podporo dela cestišča

se bo zgradila manjša kamnita ograja, izvedla se bodo še ostala nujna dela, ki jih je potrebno opraviti na dotrajanem cestnem odseku. Vrednost investicije omenjenega odseka v dolžini 280 m znaša 46.387,27€. V času del prosimo vse uporabnike Ceste talcev za razumevanje in upoštevanje prometne signalizacije.

Začetek ureditvenih del na cesti Podbregar v Ravnah pri Šoštanju

Začela so se ureditvena dela na cesti Podbregar v Ravnah pri Šoštanju. Izvedla se bo celotna sanacija obstoječega asfaltiranega vozišča. Cesta bo v

času izgradnje v dolžini 370 m delno ali popolnoma zaprta. Vse uporabnike omenjenega odseka prosimo za razumevanje in upoštevanje prometne signalizacije. Dela bodo končana v roku štirinajstih dni, vrednost investicije pa znaša 33.717 €.

Sanacija plazu Visočki vrh v Belih Vodah nad Šoštanjem

Občina Šoštanj nadaljuje s sanacijo plazov, ki so se sprožili na področju Občine Šoštanj. V Belih Vodah nad Šoštanjem se je v začetku leta 2006 aktiviral plaz pod lokalno cesto Visočki vrh-Bele Vode.

S svojim robom je segal vse do ceste, zaradi česar je bil promet oviran oz. tudi skrajno nevaren. Geološko-geomehansko poročilo je pokazalo, da se je omenjeni plaz pod cesto sprožil v širini sedmih metrov, robova sta se v spodnjem delu razširila v dolžino dvajsetih metrov. Ker je plaz površinski in ker na njem ob deževju teče pod robom ceste tudi obilen izvir podtalnice, je bilo potrebno k sanaciji pristopiti karseda hitro.

Dela na plazu bodo torej usmerjena k stabilizaciji pobočja pod cesto, in sicer se bo izdelal oporni zid z novimi obcestnimi betonskimi muldami, obenem se bo izvedla še drenaža za zbiranje zalednih voda. Zaradi omenjenega posega na lokaciji Bele Vode-Visočki vrh bo cesta štirinajst dni popolnoma zaprta, obvoz bo urejen. Vse voznike prosimo za strpnost in upoštevanje prometne signalizacije.

Otvoritev ceste pri domačiji Konovšek v Ravnah

V soboto, 26. septembra, sta župan Občine Šoštanj Darko Menih in predsednik sveta Krajevne skupnosti Ravne Jože Sovič odprla cesto pri domačiji Konovšek v Ravnah pri Šoštanju. Občina Šoštanj se je projekta asfaltiranja lokalne ceste v Ravnah lotila v dveh delih, in sicer od križišča do obstoječega asfalta v Ravnah v dolžini 280 m in širine 3 metrov. V drugem

delu pa se je v dolžini 120 m in 3 metrov širine asfaltiralo še pri domačiji Konovšek. Izvajalec del, ki so se začela 14. septembra, je bil **Marjan Kotnik** s. p. iz Raven pri Šoštanju, pogodbeno vrednost pa je znašala 46.134 €. Na omenjenih delih cest se je med drugim izvedla drenaža za zbiranje zalednih voda, vgradili so se tamponi, izdelal se je peskolov jaška, cevni prepusti ter asfaltna koritnica in ob koncu seveda uredile še bankine. Občina Šoštanj je tako v celoti povezala oz. asfaltirala še tisti del makadama z delom ceste, ki je asfalt že imela.

Sanacija plazov Vaithauser v Lokovici in plazu Podvratnik v Florjanu

V začetku naslednjega tedna bo Občina Šoštanj na podlagi izdelanega Geološko-geomehanskega poročila s predlogom sanacije začela z deli na plazovih Vaithauser v Lokovici in na plazu Podvratnik v Florjanu. Plazova Vaithauser sta se sprožila že pred desetimi leti, in sicer pod cesto in pod objektom. Plaz pod objektom bodo sanirali z izdelavo opornega zidu v dolžini 12 m, plaz pod cesto pa z vgraditvijo pilotov, ki bodo v primeru dolgotrajnega deževja preprečili nevarnost ponovnega zdrsa.

Tudi neposredno nad plazom Podvratnik se nahaja bivalni objekt, kateremu prav tako ob dolgotrajnem deževju grozi nevarnost zdrsa. Predlog sanacije omenjenega plazu je podoben plazu Veithauser, ki ogroža cestišče. Omenjeni plazovi bodo občinski proračun obremenili v višini 32.684,47 evrov.

Plazovi, ki so posledica neurja z dne 10. julija, so trenutno v pridobivanju tehnične ureditve sanacije plazov (geološko poročilo in projekti sanacij) in bodo sanirani, ko bo Občina Šoštanj dobila omenjena poročila vseh plazov in uspela zagotoviti zadostna proračunska sredstva.

Občina Šoštanj je 15. julija glede treh največjih plazov, ki so se sprožili pet dni prej, prejela tudi sklep Vlade Republike Slovenije, ki za izvedbo interventnih ukrepov na območju Molanovega, Janžovnikovega in Anclinovega plazu v Lokovci namenja 112.000,00 evrov. Te je občina v takratnem času že porabila za najnujnejše ukrepe. Za nadaljnje zagotavljanje sredstev s strani države, ki je odgovorna za sanacijo treh največjih plazov, se pogovori nadaljujejo.

Prvi obiskovalci vile Mayer v času prenove

Včeraj so vilo Mayer obiskali v spremstvu ravnatelja Gimnazije Velenje **Rajmunda Valcla** in profesorjev dijakinje in dijaki Umetniške gimnazije Velenje. Za obisk so se pred uradnim odprtjem, ki je načrtovan za prihodnje leto spomladi, odločili predvsem zaradi raznovrstnosti del, ki potekajo v vili, saj trenutno takšne prenove na območju celjske regije ni moč videti nikjer

drugje.

Pred vhodom v enega najpomembnejših arhitekturnih spomenikov v Občini Šoštanj sta jih sprejela odgovorni vodja projekta prenove Gregor Gojevič in krajinska arhitektka Saša Piano, odgovorna konservatorica Branka Primc z Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije območna enota Celje ter vodja restavratorskih del Luka Bogovčič. Branka Primc je gimnazijcem najprej predstavila pomen njenega dela in izpostavila vzorno sodelovanje zavoda in občine. Poudarila je, da vsa obnovitvena dela potekajo v skladu s

širši regionalni značaj. Vila, ki je bila zgrajena na prehodu iz 19. v 20. stoletje, predstavlja namreč pravo redkost v tem delu Slovenije. Takšna vrsta arhitekture je po besedah Branke Primc v tem prostoru prava redkost, zato je njena vrednost še toliko višja. Dijakinje in dijaki so ob koncu strokovno vodenega ogleda imeli priložnost videti tudi nastajajoči vrt, ki bo po zaslugi krajinske arhitektke Saše Piano doprinesel svojevrsten pečat in poklon nekdanji ugledni šoštanjski družini Mayer.

Predaja asfalta

Foto: Dejan Tonkli

konservatorskim programom, ki ga je Občina Šoštanj za potrebe prenove od zavoda prejela že leta 2007. Posebej je omenila vrsto poslikav in ostalih elementov, zanimivih za dijake umetniške gimnazije. Zbrane pred vilo Mayer je pozdravila tudi višja svetovalka za družbene dejavnosti na Občini Šoštanj Alenka Verbič, ki je zaslužna, da je projekt prenove vile Mayer dobil svoje mesto med občinskimi projekti. Izrazila je zadovoljstvo, da se obsežna obnovitvena dela bližajo h koncu in da bodo skladno s pogodbo zaključena do 30. oktobra letos. S tem bo Občina Šoštanj pridobila objekt, ki bo imel ne samo lokalni, temveč tudi

V Skornem so v soboto 24. oktobra svečano predali uporabi 800 m asfaltne cestišča, ki povezuje domačije Župan in Mikek in vodi dalje. Cesto je v celoti financirala občina Šoštanj. Trak so prerezali domačini, zbrane pa so nagovorili predsednik KS Skorno Florjan dr. Valter Pirtovšek, župan občine Šoštanj in poslanec v DZ RS Darko Menih ter dekan Jože Pribožič, ki je cesto tudi blagoslovil. Veselje je zaokroževalo gostoljubje domačih in pa glasbeni izvajalci ansambel Navdih, Dani Gregorc in Topolški kvartet.

MK

Gospodarstvo in ...

Zimzelen (o)

ODPRTJE DOMA ZA VARSTVO ODRASLIH

Dom je tako lep in topel, kot ga naredijo ljudje

V torek, 20. oktobra, so s slovesnostjo v Topolšici odprli novi dom za varstvo odraslih **Center starejših Zimzelen**, za katerega je bil temeljni kamen položen septembra lani. Trak so slovesno prerezali **Milena Končina** z ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, direktor Premogovnika Velenje **dr. Milan Medved**, direktor PV Invest **Drago Potočnik** in župan občine Šoštanj in poslanec v DZ RS **Darko Menih**.

Kot prvi je številne navzoče nagovoril Drago Potočnik. Povedal je, da se pridobivanje premoga v Šaleški dolini predvideva še petdeset let. Kljub temu pa se v Premogovniku zavedajo, da je treba ambicije usmerjati tudi v druge dejavnosti. Zato iščejo nove prodajne programe in možnosti dela

Simbolično rezanje traku ob odprtju. foto: Marija Lebar

zunaj procesa pridobivanja premoga. Nova delovna mesta in novi projekti so dobra popotnica za čase, ko bo zaloga premoga v Šaleški dolini pošla.

»Center za varstvo odraslih je dober medgeneracijski projekt. Koristi tistim, ki smo in bomo pri projektu sodelovali, torej aktivnemu delu prebivalstva. A koristi tudi tistim, ki bodo v njem preživljali tretje življenjsko obdobje,« je dejal Potočnik.

Župan občine Šoštanj Darko Menih je pozdravil udeležence dogodka in med drugim dejal: »Demografska analiza za območje šoštanjske občine kaže, da se bo v prihodnjih letih delež prebivalstva, starejšega od 65 let znatno povečal. Ker tega obdobja nismo želeli pričakati nepripravljeno, smo bili izjemno naklonjeni ideji o izgradnji centra za starejše občane, za katerega je v letu 2007 družba PV Invest dobila koncesijo.«

Pri tem je treba poudariti tudi 70 novih delovnih mest, je dejal župan, ki so v času sedanje krize še kako potrebna in dobrodošla. Z odprtjem centra so v Šoštanju dokazali, da jim ni vseeno za njihove starejše občane. Ostareli po besedah župana Meniha v naši družbi žal vse prevečkrat pomenijo breme in bi jih ponekod najraje potisnili na obrobje, namesto da bi uporabili njihovo modrost, kot se je to dogajalo nekoč. V primeru potrebe pa bi jim ponudili roko podpore in pomoči.

Za tiste starejše, ki ne želijo v institucionalno varstvo in ostajajo raje doma, pa občina Šoštanj že dalj časa sofinancira družinsko pomoč na domu in sicer v višjem znesku, kot ga predpisuje zakon in tako razbremenjuje svoje starejše občane.

»Ko stojimo pred tem lepim domom v mirnem okolju tako imenovane Doline meseca v Topolšici, se zavedamo, da ga zares lepega lahko naredijo le tisti, ki bodo v njem živeli in delali,« je še dejal župan Menih.

Po besedah vodje Službe za upravljanje izvajalske mreže na področju socialnega varstva z ministrstva za delo, družino in socialne zadeve Milene Končina je osnovno izhodišče ukrepov na področju socialnega varstva zagotavljanje dostojanstva in enakih možnosti ter preprečevanja, da bi bil kdo socialno izključen.

»Naša skupna prizadevanja morajo biti usmerjena h kvalitetnejšemu življenju tako v mladosti kot v jeseni življenja. Novi center bo omogočil, da bodo varovanci zaživeli v prijetnem okolju. Toda zidovi sami ne prinašajo topline in medsebojnega razumevanja. Za to moramo poskrbeti vsi.«

Direktor Premogovnika Velenje dr. Milan Medved je čestital hčerinski družbi PV Invest in Dragu Potočniku za uspešno izpeljan projekt. V zahvalo mu je izročil sliko **Jožeta Svetine. Znani slikar iz Zavodnej je Centru starejših Zimzelen naslikal in poklonil 15 svojih del, ki bodo krasila njihove prostore.**

Prisrčen program so ob tem izvedli otroci vrtca Topolšica in Najdihojca ter Podkrajaska dekleta. Številne prisotne je na ogled novega objekta popeljala direktorica Andreja Štefan Bukovič s svojimi sodelavkami.

Marija Lebar

ZELENA LUČ ZA GRADNJO BLOKA 6 TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

Nadzorni svet Holdinga Slovenske elektrarne (HSE) je na 5. redni seji dne 19.10. 2009 obravnaval tretjo verzijo noveliranega investicijskega programa za izgradnjo bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ). Člani nadzornega sveta so soglašali, da je Novelirani investicijski program primerna podlaga za začetek realizacije projekta. Nadzorni svet ugotavlja, da so dani tudi pogoji, da HSE izda starševsko garancijo za investicijo. Hkrati je bilo generalnemu direktorju HSE, Borutu Mehu, dano predhodno soglasje k dokapitalizaciji TEŠ do višine 85,4 mio EUR še v tem letu. Prižgana je bila tudi zelena luč za zaključne dogovore o ostalih virih financiranja te, za skupino HSE in državo pomembne naložbe v energetiko.

Prva verzija investicijskega programa je bila izdelana leta 2006 in je bila osnova za pridobitev kredita Evropske investicijske banke (EIB) v višini 350 mio EUR. Zaradi spreminjanja razmer na področju cen specifične tehnološke opreme, cen električne energije, CO2 kuponov, povečanih stroškov financiranja (dražja posojila, visoke obresti) se je ves čas spreminjala tudi predračunska vrednost investicije. Predračunska vrednost projekta, ki je s stroški investiranja v aprilu 2009 že preseglala 1,34 mrd EUR, se je znižala za 239 mio EUR, na 1,103 mrd EUR, brez stroškov financiranja pa na 997 mio EUR.

Znižanje investicijske vrednosti ni šlo na račun krčenja obsega pogodbenih del, temveč je posledica izpogajane nižje cene glavne tehnološke opreme, znižanja cene naprave za razžvepljevanje ter tudi gradbenih del, stroškov investitorja in stroškov financiranja.

Nadzorni svet HSE je pri odločanju upošteval več dejavnikov, med katerimi izstopajo glavni razlogi za investicijo. Projekt gradnje šestega bloka TEŠ je uvrščen v Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007 - 2023 ter je kot takšen strateškega pomena za državo. Z izgradnjo bloka 6 bodo v TEŠ iz štirih milijonov ton premoga, namesto sedanjih 3.600 GWh, do leta 2025 letno proizvedli do 4.700 GWh električne energije, zatem pa bo, ob znižani količini lignita, do leta 2054 postopoma padala do končnih 2400 GWh letno. Pri tem ni zanemarljivo dejstvo, da se bodo zaradi boljšega izkoristka bloka 6, ta bo dosegel 43 %, hkrati močno zmanjšali vplivi prašnih delcev, SO2, NOx, CO in CO2 na okolje. Za enako

količino električne energije, kot so jo leta 2007 pridobili v blokih 1 do 5, bo blok 6 namesto štirih porabil tri milijone ton lignita. Emisije CO₂ na enoto proizvedene električne energije se bodo zmanjšale za 1,2 kg/kWh na 0,85 kg/kWh, izpusti SO₂ se bodo zaradi še učinkovitejših razžvepljevalnih naprav v primerjavi z obstoječimi zmanjšali na tretjino, emisije NO_x celo na četrtno, za 70 odstotkov pa se bo v okolici TEŠ 6 zmanjšala tudi raven hrupa. Skupna moč Termoelektrarne Šoštanj bo ob začetku delovanja bloka 6 narasla le za 190 MW, s postopnim zapiranjem blokov 1 – 4 pa se bo manjšala. In končno, izgradnja bloka 6 predstavlja, za Šaleško dolino in državo, socialno in stroškovno primeren scenarij postopnega zapiranja Premogovnika Velenje. **Dejstvo je, da bo s potekom življenjske dobe bloka 6, predvidoma leta 2054, zaključena tudi premogovniška dejavnost v Šaleški dolini.**

Investicija v blok 6 bo financirana iz naslednjih virov: 300 mio EUR bodo znašali lastni viri HSE in partnerja/ev, 100 mio EUR predstavljajo lastni viri investitorja, to je TEŠ, ca 500 mio EUR bodo znašali krediti EIB in EBRD, ostali krediti (HSE, poslovne banke, partnerji) pa 200 mio EUR.

povzeto po sporočilu za javnost TEŠ

SVET SAVINJSKE STATISTIČNE REGIJE

Župani in predstavniki celjske regije v Šoštanju

Prvi četrtek v oktobru se je v sejni sobi Občine Šoštanj na svoji 6. redni seji sestel Svet Savinjske statistične regije. Seje se je udeležilo več kot 35 županov, njihovih namestnikov, predstavnikov občin, predstavnikov območnih in regionalne razvojne agencije (RRA).

Prisotne je uvodoma pozdravil šoštanjski župan in poslanec v Državnem zboru RS **Darko Menih**. Opisal je značilnosti občine in se ustavil tudi pri največji šoštanjski investiciji, to je blok 6 Termoelektrarne Šoštanj. Pri tem je omenil tudi prometne težave, ki pestijo predvsem samo središče občine. Spregovoril je še o nameravani in nujno potrebni obvoznici.

Prisotne je pozdravil gostitelj šoštanjski župan in poslanec v DZ Darko Menih. foto: Marija Lebar

Osrednja točka dnevnega reda je bila namenjena obravnavi izvedbenega načrta **Regionalnega razvojnega programa Savinjske razvojne regije za obdobje od leta 2010 do 2012**. O tej temi je poročal Janez Jazbec, vodja oddelka za delo z občinami na RRA Celje.

V Razvojnem načrtu je predstavljenih 39 projektov, ki bodo imeli prioriteto. Od tega jih je enajst na področju spodbujanja turizma in razvoja turistične infrastrukture. To so med drugim kolesarske poti, ohranjanje zgodovinskega izročila, obnova hiš in podobno.

19 projektov je namenjenih okoljski infrastrukturi, to so kanalizacije, vodovodi, odlagališča. Štirje od prednostnih projektov so namenjeni poslovnim conam, pet pa jih je s področja socialne infrastrukture, kot so vrtci, energetska učinkovitost ...

Kot je poudaril Jazbec, so Izvedbeni načrt pripravili na RRA sami, na kar so ponosni, saj ni bilo potrebno najemati za to delo dragih izvedencev od

drugod. Prisotni so načrt potrdili in sprejeli. Pri tem so predlagali, da se na Službo vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko naslovi poziv, naj služba kontrole izvajanja projektov, ki se financirajo iz razpisov, doreče kriterije. Ti bodo potem za vse enaki in naj bodo tudi bolj življenjski. Dogaja se, da posamezni uslužbenci te vladne službe, ki izvajajo kontrolo na terenu, različno razlagajo nekatere zahteve iz razpisov ali pa se ustavljajo ob nepomembnostih, kot je za en sam centimeter predolga miza, o čemer je govorila predstavnica Mestne občine Velenje Andreja Katič.

Lani poleti je bila podpisana listina o skupni turistični regiji Celjsko. Kako je ta delovala v prvem letu, potem ko sta bili vzpostavljeni turistični destinaciji Celjsko in SAŠA, je predstavil Zdravko Počivalšek, predsednik RDO Celjsko in direktor Term Olimija.

Počivalšek je med ostalim povedal, da se pri nas kontinentalni del turizma premalo poudarja, ko govorimo o ustvarjenem dohodku v tej dejavnosti. Treba je izpostaviti, da tukaj ni vplivov sezone, kot so v obmorskem in smučarskem turizmu.

Turistična regija Celjsko zajema območje vse od avstrijske do hrvaške meje. Tukaj leži kar sedem od štirinajstih slovenskih termalnih zdravilišč, priseti pa je treba še tri večje gorsko turistične centre. Tukaj se letno ustvari več kot 2 milijardi evrov prometa, obstajajo pa še številne možnosti za razvoj. Pri tem je pomembno, da se ponudba zlasti na mednarodnem tržišču ne drobi. Tam so prepoznavne le večje destinacije, kakršna Celjsko gotovo je.

V tej smeri so bili narejeni že prvi koraki, saj se je na Mednarodnem obrtnem sejmu (MOS) v Celju uspešno predstavilo vseh 31 občin regije. Zato je predstavnica Celjskega sejma na seji v Šoštanju predsedniku sveta mag. Branku Kidriču izročila priznanje za uspešno izvedbo drugega turističnega foruma in predstavitev na minulem MOS-u.

Prisotni so razpravljali še o celjskem Tehnopolisu+, kjer se zatika zlasti pri pridobivanju sredstev. Potrdili so delovno skupino za ustanovitev Univerze v Celju. Obravnavali in sprejeli pa so še Poslovnik o podeljevanju regijskih priznanj. Ob zaključku so Andreji Katič izročili priznanje za Mestno občino Velenje, ki letos praznuje petdesetletnico.

Vsem udeležencem so na šoštanjski občini pripravili tudi presenečenje. Vsakdo je dobil knjigo Šoštanj na starih razglednicah in brošuro Projekti Občine Šoštanj 2009.

Marija Lebar

INOVATIVNO MIŠLJENJE MORA POSTATI DEL NAŠEGA VSAKDANA

V okviru letošnjega projekta spodbujanja inovativnosti s SAŠA regiji je Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica (SSGZ) v ponedeljek, 5. oktobra, v Velenju pripravila okroglo mizo o uvajanju novih poslovnih modelov in inovacijskih procesov. Poleg ostalih sodelujočih se je srečanja udeležil tudi minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo **Gregor Golobič**.

»V Sloveniji z inovativnostjo ne moremo biti zadovoljni,« je v uvodnem nagovoru poudarila predsednica upravnega odbora SSGZ **dr. Cvetka Tinauer**. Uvrščamo se med inovatorje, ki v Evropski uniji ne dosegajo povprečja. Pri nas so še vedno v ospredju tehnično tehnološke inovacije, redkejšo so poslovne inovacije ali celo poslovni modeli.

SAŠA regija se na slovenskem nivoju uvršča v sam vrh, saj je število prijavljenih inovacij dokajšnje. Letos je na ustrezno komisijo pri območni zbornici tako 134 inovatorjev iz 15 podjetij naše regije prijavilo 25 predlogov inovacij. Na nacionalni ravni smo dobili dve zlati priznanji (Gorenje in BSH Nazarje), eno srebrno priznanje in eno diplomu.

Kljub temu pa je naš odnos do inovacij treba izboljšati. Čestokrat je za to treba zbrati pogum in se izpostaviti tudi posmehu ob morebitnem neuspehu, so se s Tinauerjevo strinjali tudi ostali govorniki na okrogli mizi. **Dr. Mila Božič**, direktorica Inštituta BE-I, zavoda za poslovno odličnost, in **dr. Marjan Leber**, docent na Fakulteti za strojništvo, sta številnim prisotnim pojasnila, kako lahko inovacijska sposobnost postane ključna prednost podjetja.

Minister Golobič je v svojem izjavanju poudaril, da je področje raziskav in razvoja eno od treh prioritarnih področij sedanje vlade. Zato so v ta namen letos dosegli znatno povečanje sredstev, prav tako pa enako računajo tudi v prihodnjem letu.

»V kriznih časih razmišljati samo o tem, da je treba zdržati in se ne truditi za razvoj, bi bilo za gospodarstvo pogubno,« je dejal minister. Na vladi razmišljajo o tem, da bi spremenili nekatere kriterije pri javnih naročilih, kjer bi dali prednost izdelkom ali storitvam, ki so plod slovenske podjetniške inovativnosti, je še povedal.

Slika: Utrinek z okrogle mize o inovativnosti (foto: Marija Lebar)

Na koncu je svojo izkušnjo predstavil direktor podjetja Bisol iz Latkove vasi **dr. Uroš Merc**. Pred petimi leti je začel z idejo na področju fotovoltaike in sončnih elektrarn, sedaj pa njegovo podjetje šteje že več kot 90 zaposlenih. Kot je bilo povzeti iz razprave, bo treba še veliko narediti na področju za inovativnost ustrezne družbene klime. Posameznika, ki ima dobro idejo, je treba spodbujati in mu jo pomagati uresničiti, saj lahko pripomore k splošni družbeni koristi.

Marija Lebar

LAS PROJEKT - DODAJANJE VREDNOSTI KMETIJSKIM PRIDELKOM

V programskem obdobju 2007–2013 so postali LEADER projekti del razvoja podeželja tudi v Sloveniji. Projekte sofinancira EU v okviru novega Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Osnova za črpanje teh sredstev je bila izpolnjena z ustanovitvijo lokalne akcijske skupine (LAS) društvo za razvoj podeželja Šaleške doline.

Tudi svetovalci Kmetijsko svetovalne službe, ki delujemo v okviru Kmetijsko gozdarskega zavoda Celje, želimo čim več evropskih sredstev pripeljati na naše podeželje.

Smo v času številnih sprememb na področju kmetijstva.

S projektom Dodajanje vrednosti kmetijskim pridelkom na kmetijah Šaleške doline vam želimo posredovati znanja, s katerimi se boste lažje odločali in usmerjali kmetijo.

Za zagotavljanje kvalitete in pestrosti ponudbe pa se je potrebno neprestano izobraževati, si pridobivati nova tudi praktična znanja in neprestano izmenjavati izkušnje. Projekt Dodajanje vrednosti kmetijskim pridelkom na kmetijah Šaleške doline vam ponuja prav to.

Izvedli bomo izobraževanja za predelavo mesa, predelavo mleka in peko kruha, potic, peciva in izdelavo testenin na kmetiji. Izobraževanja bodo imela poudarek na praktičnem delu, na predelavi kvalitetnih izdelkov, na prepoznavanju napak in senzoričnem ocenjevanju izdelkov. Želimo vas seznaniti, kako urediti prostore in kako registrirati dopolnilno dejavnost na kmetiji.

Aktivnosti v zvezi s projektom bomo pričeli v mesecu novembru, zato pozivam vse zainteresirane, da pokličete in se prijavite na telefon: 051 440 118.

Naj vas opogumi dejstvo, da so kupci, ki kljub polnim policam v velikih prodajnih centrih iščejo in vse bolj cenijo izdelke s kmetij. Prirčno vabljeni.

Vodja projekta Andreja Žolnir, univ. dipl. ing. agr.

NOVIČKA IZ »JAME«

V Premogovniku Velenje skrbijo za intenziven razvoj

V Premogovniku Velenje pospešeno razvijajo izdelavo etažnih jamskih prog. Zato izvajajo različne poizkuse na področju uvedbe novih tehnologij, materialov in drugega. **Tako so več poizkusov izvedli v sklopu izdelave odvozne proge etaže -50/C v jami Pesje.**

Po dokončanju prvih 90 metrov odvozne proge ter navezavi na vzhodno zračilno zvezo s klasično metodo izdelave jamskih prog so postopoma pristopili k izvajanju sklopa poizkusov. V klasično izdelan odsek proge so najprej zmontirali nov napredovalni stroj GPK PV, ki je produkt razvoja Premogovnika Velenje ter izdelovalca jeklene osnove GPK iz Rusije.

Z novim napredovalnim strojem in s sedanjim transportnim sistemom napredujemo proti prvemu testnemu odseku. Obstoječi transportni sistem so nadomestili s transportno drobilno enoto Hazemag MCS 27, transporterjem z gumijastim trakom AST 800, za vrtnanje in vgrajevanje sider v testnih odsekih pa bomo vgradili tudi visečo vrtalno garnituro GTA.

Naš namen je združitev posameznih poizkusov, nove opreme, novih materialov v celovit sklop poizkusnega polja izdelave odvozne proge etaže -50/C v jami Pesje, kar bo realno prikazalo uspešnost dosedanjih smernic razvoja izgradnje etažnih jamskih prog v Premogovniku Velenje.

povzela po sporočilu za javnost M.K

ROMAN KAVŠAK NOVI PREDSEDNIK OO NSI ŠOŠTANJ

Na ponedeljkovi seji 5. 10. 2009 je občinski odbor Nove Slovenije krščanske ljudske stranke izvolil novega predsednika **Romana Kavšaka**.

Roman Kavšak je **nasledil Draga Korena**, ki je bil ustanovitelj in predsednik OO NSi Šoštanj že od samega začetka. Drago Koren pa ostaja aktiven v stranki še naprej, saj bo kot podpredsednik pomagal pri nadaljnjem delu.

Stari in novi vrh stranke. / foto: Dejan Tonkli

Roman Kavšak kot svetnik Občine Šoštanj dobro pozna občinsko problematiko, s katero se občani srečujejo v vsakodnevem življenju na tem področju. Prav tako pa lahko kot aktivni član stranke NSi prinese poživitev in novo dinamiko na vseh področjih delovanja in življenja stranke. Pri svojem delu si bo predvsem prizadeval, da bo človekovo dostojanstvo na prvem mestu.

»Čaka nas veliko dela, saj beseda, ki smo jo dali našim občanom, velja. V NSi se bomo trudili, da bomo uresničili naše obljube, želje in tudi pričakovanja ljudi, ki nam zaupajo,« pravi novi predsednik.

Vir

Župnijska obvestila

1. november (nedelja) 2009

VSI SVETI – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30
- šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15, (ob 18. uri skupna molitev rožnega venca)
- Bele Vode ob 10. uri
- Zavodnje ob 10. in 14. uri
- Gaberke 9.45
- Podkraj ob 14. uri.

2. november (ponedeljek) 2009

spomin vseh vernih rajnih – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. uri
- šoštanjnska mestna cerkev ob 18. uri
- Bele Vode ob 8.30.
- Zavodnje ob 8. uri

8. november 2009

zahvalna navadna nedelja – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45
- sv. Anton ob 11. uri (zahvalna nedelja)

15. november 2009

33. navadna nedelja – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 9.45
- Ravne ob 11. uri (zahvalna nedelja)

22. november 2009

Kristus, Kralj vesoljstva – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (Poje mladinski zbor GŠ Fran Korun Koželjski

Velenje. Izvajali bodo Misso breve skladatelj Lea Delibesa, na orglah pa jih bo spremljala dijakinja 4. letnika Tjaša Drovenik.)

- šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica 9.45
- Florjan ob 11. uri (zahvalna nedelja)

29. november 2009

1. adventna nedelja – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (skupni krst)
- šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 9.45

6. december 2009

2. adventna nedelja – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (družinska maša)
- šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in ob 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45

8. december (torek) 2009

Brezmadežno spočetje Device Marije – maše:

- šoštanjnska župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjnska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri

IZGRADNJA MRLIŠKE VEŽICE V BELIH VODAH

Občina Šoštanj je konec meseca septembra v Belih Vodah nad Šoštanjem začela z izgradnjo mrliške vežice v skupni velikosti nekaj manj kot 57m². Pred začetkom gradnje je bilo potrebno najprej prestaviti spomenik padlim v drugi svetovni vojni, ki bo po izgradnji vežice lociran na njeni zahodni strani. Mrliška vežica v Belih Vodah bo pritličen objekt, ki bo imel pet prostorov, med njimi seveda prostor za žalujoče in čajno kuhinjo. Trenutno dela potekajo na ostrejšu. Na objektu pred vhodom v prostor za žalujoče se predvideva tudi nadstrešek, kjer bo lahko potekala pogrebna manifestacija.

Izgradnja mrliške vežice v Belih Vodah predstavlja pomembno in nujno pridobitev za kraj, saj bodo krajanji s tem dobili prostor za dostojno slovo od svojcev. Sedaj

namreč pokojniki ležijo po svojih domovih, ki pa večinoma prostorsko ne ustrezajo za primerno slovo.

Projekt izgradnje mrliške vežice je investicijsko ocenjen na 95.000 evrov, dela pa se bodo predvidoma končala spomladi naslednje leto.

Andreja Moškon, univ. dipl. nov., svetovalka za odnose z javnostmi

foto: arhiv občine Šoštanj

SLOVENSKI EVHARISTIČNI KONGRES – CELJE, 13. 6. 2010

Slovenski škofje so letos 1. januar 2009, na praznik Marije Božje Matere, napovedali, da bomo v letu 2010 obhajali vseslovenski evharistični kongres. Takole so zapisali:

Geslo evharističnega kongresa bo Evharistija, Božji dar za življenje. Evharistični kongres naj ne bi bil le enkratni dogodek, marveč dogajanje. Zato si v času pred kongresom prizadevajmo za evharistično prenovo, za poglobljeno osebno in družinsko molitev. Cilj te prenove je, da bi se še bolj dosledno odločali za življenje. Iz redne in dejavne udeležbe pri sv. maši, zlasti nedeljski, bomo v Božji besedi dobivali luč, v evharističnem kruhu pa moč za polno osebno, družinsko in župnijsko krščansko življenje ter vedno bolj postajali dar za življenje sveta.

Med nami naj raste tudi socialna in karitativna dejavnost, ki je temelj bratske povezanosti in solidarnosti. Leto 2010 bo namreč tudi mednarodno leto solidarnosti.

Pripravo, evharistično prenovo in evharistični kongres izročamo priprošnji najvzvišenejše evharistične žene, Božje in naše matere Marije. «Namen Slovenskega evharističnega kongresa (SEK) je poživitev verskega življenja ob evharistični skrivnosti, ki je »vir in vrhunec krščanskega življenja«. V zadnjem desetletju je izšlo veliko cerkvenih dokumentov o evharistiji. Eden od teh pravi: »Vsako prizadevanje za svetost, vsaka dejavnost, usmerjena na uresničevanje poslanstva Cerkev, vsako izvajanje pastoralnih načrtov mora črpati potrebno moč iz evharistične skrivnosti in biti naravnano nanjo kot na svoj vrhunec.« (CD 101, 60)

Kaj je evharistični kongres?

Misel na podobnost raznih znanstvenih ali strokovnih kongresov nas lahko zavaja. Vendar se izraz kongres v katoliški Cerkvi stalno uporablja. Poznamo dekanijske, škofijske, narodne in svetovne evharistične kongrese.

Kaj je evharistija?

Beseda »evharistija« izvira iz grške besede »eucharistein = zahvaliti se« in pomeni zahvalo. Jezus se je pri zadnji večerji, ko je postavil evharistijo, »zahvalil« (Lk 22,19).

Zakaj evharistični kongres na nedeljo?

Slovenski evharistični kongres bo po odločitvi Slovenske škofovske konference v nedeljo, 13. junija 2010, v Celju v areni Petrol (nogometni stadion). Škofovska konferenca je potrdila predlog Odbora za evharistični kongres, da bo omenjen kongres na nedeljo, ki je »prvi dan tedna« in »dan lomljenja kruha«, to je dan evharistije, kar je tudi eden izmed namenov kongresa, namreč vrniti nedelji duhovno vsebino.

Zadnji evharistični Kongres?

V Sloveniji je bil leta 1935. To je bil vsejugoslovanski kongres. Kronisti in opazovalci so zapisali, da je bil do takrat to največji shod slovenskega ljudstva v zgodovini.

ŽE ČETRTO LETO »RASTEMO S KNJIGO«

V mesecu septembru so učenci sedmih razredov OŠ Šoštanj v okviru državnega projekta »Rastem s knjigo«, katerega namen je ponuditi slovensko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu, obiskali Mestno knjižnico Šoštanj in tako izvedli delni kulturni dan.

V šoštanjskem knjižnem hramu sta učence prijazno sprejeli knjižničarki **Marjetka Blatnik** in **Andreja Kolenc**, kjer sta jim najprej razkazali knjižnico, jih seznanili s pravili izposoje, predstavili vzajemni katalog COBISS/OPAC, s pomočjo katerega so morali samostojno v katalogu in na policah poiskati določeno gradivo. Pokazali sta jim tudi, kako deluje knjigomat Biblio 24 in čemu je namenjen.

Ob odhodu so vsi sedmošolci prejeli knjigo Dušana Čatra *Pojdi z mano*, ki jim jo v sklopu projekta podarja Ministrstvo za šolstvo in šport.

Po obisku knjižnice so v razredu ob razgovoru z učiteljem o prejeti knjigi in namenu projekta zaključili delni kulturni dan.

Knjižničarki

Lidia Frelih in Brigita Grobelnik

V šoštanjski knjižnici. / foto: arhiv osnovne šole

STROKOVNA EKSURZIJA DEVETOŠOLCEV OŠ ŠOŠTANJ

V petek, 9. oktobra, smo imeli na OŠ Šoštanj deveti razredi strokovno ekskurzijo po avstrijski Koroški. Pred šolo smo se zbrali ob 6.50 in že navsezgodaj smo bili veselo razpoloženi ter pripravljeni na nova medsebojna in kulturnozgodovinska spoznanja. Po dveh urah in pol vožnje smo dospeli do čudovite, visoko na hribu zgrajene srednjeveške utrdbe, imenovane grad Ostrovica, po nemško grad Hochosterwitz, ki je s svojo zgradbo in umestitvijo v okolje pravi kulturnozgodovinski spomenik, saj do njenega osrčja, grajskega dvorišča, vodi 14 zgrajenih in nekoč močno zavarovanih t. i. grajskih vrat. Načina dostopa do gradu sta dva: lahko po vzpenjači, ki se strmo dviga po skalni steni do gradu, ali pa izberete 15-minutni sprehod, tega tudi jaz priporočam, po klasični poti skozi že omenjena grajska vrata do gradu. Druga pot nam je pri vzpenjanju ponujala veličasten razgled po okolici, ki je tako zgodovinsko bogata in povezana z našimi koreninami. Po ogledu gradu smo se odpravili po zgodovinski poti ustoličevanja knezov, na Gosposvetsko polje, kjer smo si ogledali vojvodski prestol, nato pa nas je pot vodila do cerkve Gospe Svete, kjer je bil nekoč knez od strani škofa tudi potrjen. Cerkev s

svojo arhitekturo spominja na bogato cerkveno dediščino. Za trenutek so naše misli in predstave prestopile prag sodobnosti v preteklost. Pot smo nadaljevali proti središču te zvezne avstrijske dežele, proti Klagenfurtu oz., kot ga radi poimenujemo po naše, proti Celovcu, kjer smo si ogledali park Minimundus, planetarij in svet plazilcev. Minimundus je svet v malem, saj so na malem prostoru zbrane kopije svetovnih arhitekturnih čudes v pomanjšanem merilu. Izdelane so v edinstveni podobi, saj te prevzame njihova natančnost in estetika izvirne podobe, med katerimi pa ne manjkata naš Blejski grad in Narodna in univerzitetna knjižnica. V planetariju, prostoru, ki je podoben kinu, ki prikazuje razvoj in nastanek vesolja na privlačen način, smo sedeli v udobnih stoli in zrlili v virtualno nebo. Za konec smo si pogledali

Veselo in poučno. / foto: arhiv oš šoštanj

še najnevarnejše plazilce, kot so različne vrste kač, krokodile, želve in ostale živali. Zanimiva atrakcija je bil piton, s katerim smo se lahko tudi поблиže spoznali in slikali.

Pot nas je popeljala nedaleč stran, pa vendar v za nas še tuj svet. Bilo je poučno in zabavno hkrati, saj smo imeli na voljo tudi nekaj prostega časa, ki smo ga lahko družabno izkoristili. Ekskurzija nas je dobobra utrudila, saj smo na poti domov vsi mirno obsedeli na svojih sedežih in čakali povratka domov.

Iza Meh, 9. c, OŠ Šoštanj

UTRINKI IZ VRTCA ŠOŠTANJ

No, pa je končno prišla. Kdo?

Ja, Pika Nogavička vendar. Saj sem že v prejšnji

Pika nogavička. / foto: arhiv vrtca

številki povedala, kako težko jo že čakamo. Prišla je vsa nasmejana, klepetava, poskočna. Tudi gospoda Ficka je imela s seboj. To smo se ji smejali. Naša vzgojiteljica gospa Mihela je napisala pesmico o njej. Nam je všeč, upam, da bo tudi vam.

PIKA NOGAVIČKA V BRINI

*V vrtec Brino na obisk prišla je Pika.
Tista Pika, ki po svetu sama se potika.
Skupaj s Fickom vragolije sta kazala.
Ste vedeli, da zdaj že mažoreta je postala?
Metala palico je v zrak,
tako visoko, da je ne ujame vsak.*

*Pripravili delavnic smo veliko,
Izdelali smo Ficka, Alfreda in Piko.
Plesali skupaj smo in peli,
bili zares smo srečni in veseli.
Bila v Velenju je na festivalu,
če pridni bomo celo leto, nas obišče kmalu.*

Seveda smo obljubili, da bomo pridni in prijazni, saj imamo Piko zelo radi. Toda nimam več časa klepetati z vami. Zdaj je jesen in z njo jesenski plodovi. Ko bi vi vedeli, kaj vse počnemo v vrtcu z njimi. Ampak na to boste morali počakati do naslednje številke. Lepo vas pozdravljajo otroci in strokovne delavke Vrtca Brina.

Intervju:

STOJAN ŠPEGL

Vsak človek je nekaj edinstvenega

pogovarjala se je Milojka Komprij
foto: Dejan Tonkli

Ko sem oblikovala vprašanja za Stojana Špegla, se nisem uspela opredeliti, na kaj naj se bolj ali najprej navežem. Na Stojana kot na slikarja, na pesnika v njem ali na njegovo delo, ki ga zadnje čase opravlja. A ker je treba nekje začeti in ker sem ga tudi jaz spoznala pred zdaj že kar nekaj leti, ko sva v Mestni galeriji Šoštanj postavljala razstavo, sem se najprej odločila za Špegla – slikarja. Seveda sem se zmotila, če sem mislila, da mi bo prišel naproti s podatki, da je rojen leta 1963 v Slovenj Gradcu, da se je šolal na velenjski rudarski šoli, da živi v Šoštanju in podobno. Namesto tega mi je ponudil zapis Tatjane Pregl Kobe, pisateljice, pesnice in publicistke. Bolje se pravzaprav Stojan kot slikar sam ne bi mogel predstaviti. Takole pravi o Stojanu:

Krajinski motivi so velikokrat slikani po naravi, pogosto gre za nekakšne portrete posameznih dreves, reke, blagozaobljenih ribe ali vijugaste poti. Motiv drevesa simbolizira tako človeka kot posameznika, pa tudi življenje nasploh, saj lahko drevesne korenine, deblo, veje, liste in sadove primerjamo s človeškim telesom in duhom. Špeglu je ljub tudi motiv reke, ki nepretrgoma teče od izvira do izliva in je prav tako prisposoda življenja: moč reke, ki pogosto prestopa bregove in načenja obrežje, simbolizira življenjske preizkušnje. Pri tem pa slikar ne ustvarja natančnih faktografskih posnetkov, temveč podobe vselej napolni s poetičnim čustvenim nabojem.

Vsak poseben trenutek, ki ga likovno vznemiri, skuša slikarjevo oko zaznati, roka pa prenesti na slikovni nosilec. Podobe krajev, ki jih ne poznamo, so na Špeglovih malih slikah prežete z evforično magično silo, ki kaže slikarjevo veselje do življenja, pa tudi s komaj prikrito skrivnostnostjo, ki vodi v podoživljanje njegovih domišljjskih pripovedi. (Tatjana Pregl Kobe)

Stojan, vseeno nam malo več povej o svojih začetkih in svoji slikarski poti.

Slikarstva sem se učil pri akademskem slikarju Milanu Todiču in pri prof. Darku Slavcu.

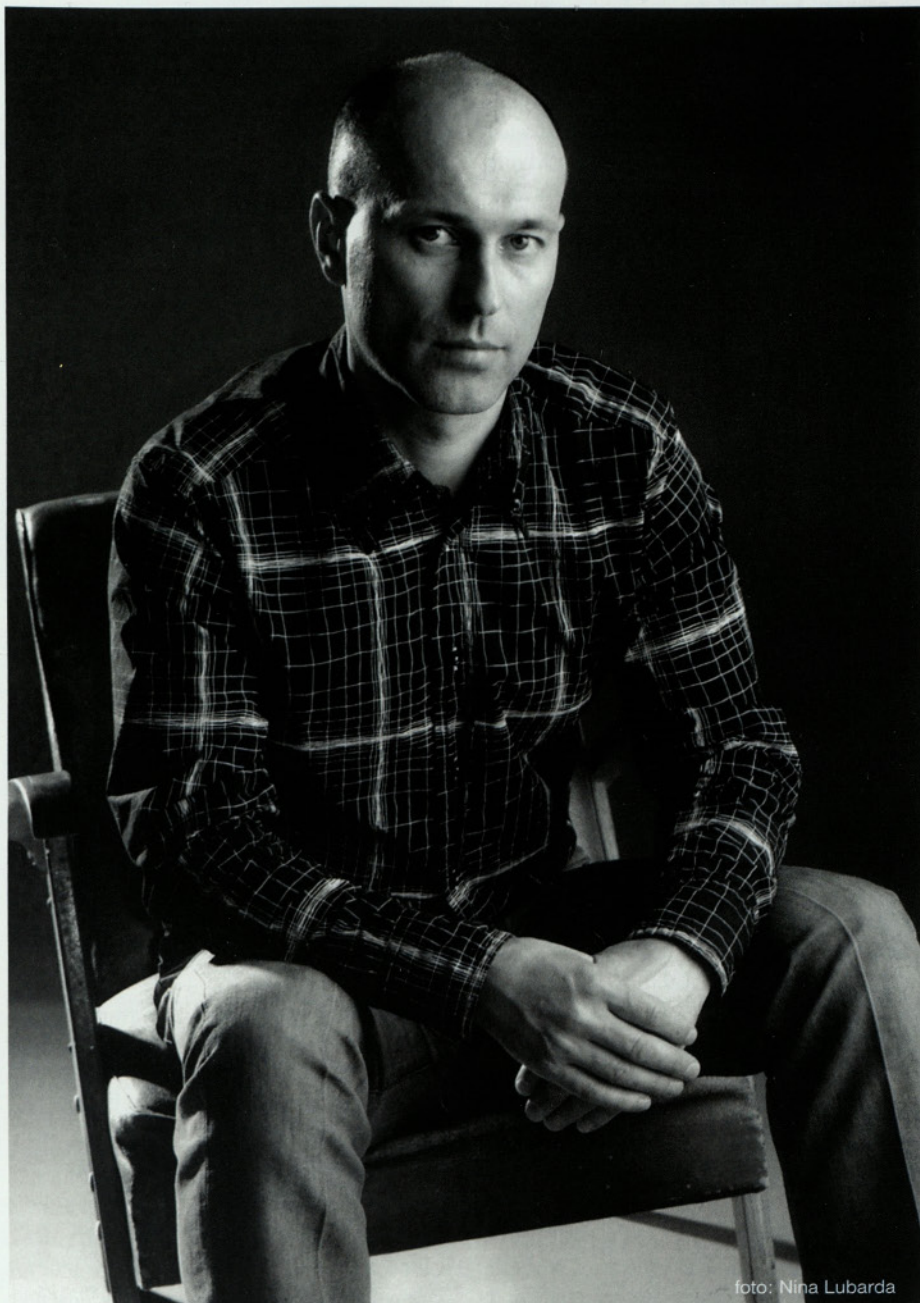

foto: Nina Lubarda

Izobraževal sem se tudi pri mentorjih Alojzu Zavolovšku, Dušanu Fišerju, Tonetu Račkemu, Georgu Kressu in Nataši Tajnik. Veliko časa sem bil tudi na poletnih likovnih šolah in likovnih kolonijah, predvsem v tujini, kjer sem še posebej pridobival znanja, ki sem jih uporabljal pri postavitvah razstav v razstavišču Barbara

Premogovnika Velenje, kjer sem postavil že preko 150 razstav. Prav tako sem bil 10 let vodja prireditve Ex tempore Premogovnik Velenje; to je bila v svojem času ena največjih tovrstnih prireditev ne le v Sloveniji (130 udeležencev), ampak tudi v njeni okolici. Do sedaj sem imel 20 samostojnih razstav in sodeloval na več kot 70

skupinskih razstavah. Prejel sem tudi 12 nagrad in priznanj (večinoma mednarodnih).

Trenutno obiskujem 4. letnik Visoke šole za risanje in slikanje v Ljubljani (Arthause), kjer sem pridobil veliko novih znanj, še posebej pa mi prav pridejo teoretična umetnostna zgodovinska znanja pri mojem delu v muzeju.

Kako je z vabili in koliko je potrebne tvoje lastne angažiranosti, da narediš razstavo v zelenem prostoru?

Ponavadi je potrebna velika osebna angažiranost. So primeri, ko čakaš na določeno razstavo v kakšni galeriji tudi več let. Vendar je potrebna samokritičnost in zavedanje svojih kvalit, da veš, kje lahko razstavljaš in kje še ne. Sedaj sem že razstavljal v priznanih galerijah, za katere sem še kakšno leto ali dve nazaj samo potihoma upal, da bi tam lahko imel razstavo. Najlepše je, kadar te na kakšno razstavo povabijo, ti vse organizirajo, sam pa prideš na otvoritev samo z upanjem, da bodo razstavo obiskovalci dobro sprejeli.

Pomembni dosežki na tem področju?

Predvsem so mi ljube razstave, na katerih te izbere strokovna žirija in se nanje uvrstiš med množico kandidatov. To so razne skupinske predstavitve na določeno tematiko ali področje delovanja, kot sta bili lansko leto razstavi Poetika v slovenjgraški galeriji in razstava likovnih umetnikov s celjskega področja v Muzeju moderne umetnosti v Celju. Zelo sem bil tudi vesel, ko sem bil večkrat uvrščen na razstave v centralni prostor našega največjega mednarodnega Ex tempora v Piranu, kjer sem dobil več nagrad, med drugimi tudi dve veliki odkupni nagradi.

Zelo veliko pa mi pomeni tudi prva nagrada na mednarodni likovni koloniji v Budimpešti.

Ker večinoma slikaš pokrajine, povej nekaj o svojem odnosu do narave.

Seveda zdaj razmišljam o okolju in slikanju narave kot iskalec barve, minljivosti v ujetih trenutkih, ki kljub svoji negibnosti dajejo občutek zvenenja, ki ga doživljam skupaj z energijo prostora in občutjem ljudi. To pa izražam s povsem svojimi sredstvi in načinom (v tem ne more nihče povsem posnemati drugega). Slike z zadnjih razstav govorijo o spremenjenih pokrajinah, ki jih je človek za svoje potrebe preoblikoval. Gre za domove, ceste, prostore za prosti čas, prostore, ki služijo skupnosti (za energijo, proizvodnjo...), ki jo potrebuje človek pri svojem vsakdanjem življenju. Tako so ti prostori ves čas pod vplivom delujoče narave, pa seveda pod vplivom našega delovanja, ki je povezano z našimi spoznanji in zavedanjem.

Gre za odnos med preoblikovanimi prostori in nedotaknjeno naravo. Stvari, ki jih človek postavlja v prostore, so v glavnem kvadratistih

oblik ali v obliki trakov (poti, ceste), v naravi pa skoraj ne boste našli takšnih oblik. So zmeraj drugačne, ukrivljene, samosvoje. V mojih slikah skoraj ne boste našli hiš, tovarn, ... ampak le oblike, ki jih človek polaga v okolje in jim išče sinergijo z okoljem. Gre za nezavedno, vsakdanje in logično, mimo katerega hodim vsak dan in tu in tam to opazim.

Seveda ima narava svojo moč, človek svoje potrebe in seveda ima tudi okolje svoje značilnosti, ki jih v tem primeru spreminjamo. Človek pa bi imel vse, nespremenjeno okolje in dobrine zase. Lahko je v svojem prostoru imeti vse ali nič, z ostalimi težavami pa naj se ukvarjajo druge. Tudi v našem prostoru govorimo o spremenjeni pokrajini, ki je bila oblikovana glede na potrebe, ki so se nanašale predvsem na širše okolje. Po teh spremembah pa zopet naredimo spremembo prostora in v takšnih primerih govorimo o rekultivaciji prostora. Kadar govorim o rekultivaciji na kakšni razstavi izven našega okolja, vidim, da to besedo ne poznajo preveč dobro. Seveda je tudi v takšnih prostorih potrebno iskati lepoto, poetiko, pozitivno energijo, odmeve, s katerim je potrebno še posebej ravnati z občutkom in predvsem dolgoročno. Prav podobni postopki se dogajajo tudi pri ustvarjanju tiskanega dela.

Narava je v svoji strukturi v bistvu edinstvena, v svoji podobi zelo podobna, tako v mikro kot v makro podobi, urejena z razvojem milijonov let. Če gledamo pokrajino z vrha Svetega Križa, bomo našli podoben odsev pogleda v kakšni kotanji okoli šaleških jezer. Razvejanost pritokov jezer bi lahko našli v kakšni podobi drevesnega lista. V kamnih, ki ostajajo v prostoru, lahko najdemo sledi časa in notranjo energijo, ki nas vabi, da ga poberemo. Seveda takšne sledi privabijo tudi mene. Polagam jih v svoje slike, iščem odnose med zgoraj in spodaj, med energijami barve, kako te delujejo name. V te pokrajine polagam barve, svetlobo z minimalnimi sencami, upanje, optimizem, vračam jim energijo, ki smo jo prejeli.

Ko razmišljam razumsko o teh stvareh, se pri samem ustvarjanju slike (lahko tudi pesmi) prikradejo na dan tudi nezavedni občutki, o katerih kasneje lahko razmišljam še mesece. Nekatere slike me lahko presenetijo še čez leta, tako v pozitivnem kot v negativnem smislu.

Vsekakor gre za ustvarjalni proces, izkušnje s tega področja pa lahko prenesem tudi na ostala področja. Tako te izkušnje uporabljam tudi pri svojem delu v Muzeju premogovništva Slovenije.

Kot rečeno, si tudi uveljavljen pesnik. Izdal si tri pesniške zbirke in sodeluješ v znanih literarnih revijah. Si na katero od pesniških zbirk še posebno ponosen, doživljaš katero na poseben način, si s katero naletel na poseben odziv?

Poleg tega, da sem izdal lastne pesniške zbirke,

za katere sem tudi prispeval likovno opremo (Zmeraj kot prvokrat - 1996; Špegel v ogledalu - 1998 in Notranje pokrajine - 2006), sem oblikoval platnice in prispeval likovno opremo za osem (8) pesniških zbirk in almanahov, prav tako sem prispeval ilustracije za knjigo Lesene cokle (zbirka Zvonovi - Kmečki glas v sodelovanju s SAZU) in ilustracije za literarni almanah Hotenja 15. Najrajši vzamem v roke zadnjo pesniško zbirko, iz katere črparam nove pripovedi, seveda s pridobljenimi novimi izkušnjami ob srečevanju s pesniki širše okolice. Zelo pomembna pa so mi tudi čitanja teh pesmi na raznih literarnih srečanjih oziroma branjih poezije po različnih krajih Slovenije. Najlepše občutke branja svoje poezije pa doživljam v prostorih Društva pisateljev Slovenije v Ljubljani, kjer čutim posebno energijo. Z veseljem sodelujem z literarno revijo Poetikon, kjer sem že večkrat objavljaj, pa seveda tudi z ostalimi revijami, s katerimi sem že sodeloval (Hotenja, Mentor, Apokalipsa ...). Upam, da bom lahko objavljaj še v kakšni, v nekatere revije pa še sploh nisem poslal svojih pesmi.

Poezija in slikarstvo se pri tebi velikokrat dopolnjujeta. Kaj je najprej: slika ali pesem? Ali pa gresta ti dve veji umetnosti večkrat svojo pot?

So teme in razmišljanja, ki jih v določeni veji umetnosti ne znam izraziti oziroma me kar samo nekaj potegne, da to storim na določen način. V obeh primerih vsekakor poleg podobe ali besede najdem barve. Ko pogledam na ti dve vrsti ustvarjanja s časovne oddaljenosti, najdem povezave, ki imajo neko skupno pot, odzive na določen čas in prostor.

Nekaj tvojih pesmi se navezuje na družinsko okolje. So tudi sicer ljudje, ki jih imaš rad, tvoj navdih ali pride navdih od druge?

Oboje. Namesto da bi svoja sinova fotografiral, pač zapišem določen občutek, ko ju npr. gledam v spanju ali ko mi mama pove, kaj si je zgodilo ob določenem trenutku. Seveda jaz te občutke zapakiram po svoje, obrnem kakšno besedo, včasih pa mi kdo v družini pove kakšno duhovito misel, ki se mi sama nato zaplete v moje pisanje. Velikokrat pa razmišljam o določenih univerzalnih občutkih, o energijah, ki se pretakajo med nami, o notranjih pokrajinah.

Stojan Špegel, kako bi lahko odgovoril na vprašanje, kakšne je vloga umetnika v tej družbi in v tem času.

Umetnik mora imeti svoje cilje. Poti, ki jih je sam prehodil. Mora občutiti kam ga žene, kako sprejema impulze iz okolice. Vsekakor pa se mi zdi, da mora slediti nekim svojim notranjim načelom, miselnosti in klicem v sebi, če ne, ga lahko le ti tudi preganjajo. Nekateri prav na teh

foto: Darko Slavec

občutkih gradijo svoje pripovedi ali stresajo, izlivajo in božajo ta občutja v svoje delo.

Sicer pa sem pri likovnem ali literarnem delu zavezan papirju ali platnu, na katerem ustvarjam. Človek se lahko zapre v svoj ustvarjalni kotiček, vendar pride slej ko prej trenutek, ko mora pokazati svoja dela. Takrat se izpostaviš in spustiš tem ustvarjenim delom prosto pot, da letijo s svojimi krili, da počivajo na pravih mestih. Da te vzpodbujajo na nadaljnji poti.

Vemo, da vseskozi tudi pridno študiraš. Kakšna je tvoja izobraževalna pot?

Najprej sem dokončal rudarsko tehniško šolo, zatem sem se vpisal na Fakulteto za organizacijske vede, trenutno pa obiskujem 4. letnik Visoke šole za risanje in slikanje v Ljubljani (Arthause). Sicer pa sem se ves čas izobraževal na raznih tečajih, tudi v okviru podjetja, kjer je razne slikarske tečaje obiskovalo preko 200 tečajnikov, sam sem morebiti imel nesrečo pri tem, ker sem bil organizator in sem se moral poleg tečajniškimi vsebinam posvečati tudi organizacijskim zadevam. Veliko sem se družil z različnimi umetniki in si plačeval šolanja na raznih delavnicah tako v Sloveniji kot v tujini.

Ti študij pomaga odpirati drugačne pogleden svet, alijetvoje izobraževanje nujna pri tvojem delu v službi?

Vsekakor sem si s temi izobraževanji odpiral drugačne poglede, še posebej pa se to kaže ob izobraževanju na Arthausu, kjer spoznavam nove načine mišljenja in ustvarjanja.

Ker sva že pri tvojem delu, ki ga že več let opravljaš na Premogovniku Velenje, je mogoče priložnost, da več poveš o svojem zadnjem delovnem mestu.

Na Premogovniku sem zaposlen od 1984,

najprej sem delal v jami, kasneje pa sem delal kot obratni tehnik z občasnimi vhodi v jamo. Zdaj sem že malo več kot eno leto vodja Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju, ki je v upravljanju Premogovnika Velenje. Kar nekaj časa sem v podjetju tudi predsednik odbora za kulturo.

V našem muzeju še zmeraj ponujamo in podajamo navdušenje, obiskovalce pozdravljamo z besedo SREČNO, ponujamo poglede na stvari, ki si jih mnogokrat ljudje predstavljajo po svoje, in smo veseli, ko nam le-ti ob odhodu iz muzeja tudi zaploskajo.

K nam prihajajo na ogled obiskovalci tako iz Slovenije kot iz različnih držav, v zadnjem letu smo imeli obiskovalce iz 54 držav. Muzej premogovništva Slovenije v Velenju je zagotovo ena najbolj zanimivih in prepoznavnih turističnih točk v Šaleški dolini, prav tako je najbolj obiskan podzemni muzej v Sloveniji. Postavljen je v resnično okolje nekdanje Jame Škale, v rudarske rove 180 m globoko pod zemeljsko površino, na eni od najdebelejših znanih plasti premoga na svetu. Od julija 1999 do sedaj nas je obiskalo preko 287.000 obiskovalcev, kar pomeni povprečno 91 obiskovalcev na dan. Muzej je prejel že številna priznanja, med drugim posebno priznanje Evropskega muzejskega foruma, Valvazorjevo priznanje, Fordovo nagrado za ohranjanje tehnične dediščine in zlati grb Mestne občine Velenje. Ponosni smo, da letos praznujemo 10-letnico delovanja.

Družina pri tebi nikakor ni na zadnjem mestu, čeprav jo v tokratnem pogovoru omenjava skoraj na koncu. Ker si umetnik, te lahko mogoče bolj sproščeno vprašam o tvoji ljubezni, to je ženi Janji. Kje in kako si jo spoznal?

Z Janjo in najino družino živiva v Šoštanj

zadnjih 15 let. Spoznala sva se v Rogaški Slatini, torej na nevtralnem kraju, saj je ona Primorka (Brika), jaz pa Štajerec iz Šaleške doline. Ko sva se odločila, da bova živela skupaj, sva se na moj rojstni dan preselila v stanovanje v Šoštanju, ona pa je takrat tudi nastopila novo službo v podjetju Naš čas, kjer dela še sedaj. Torej skupno življenje, novo stanovanje in nova služba v enem vikendu (to sva ugotovila šele kasneje). Imava lepo družino, pri svojih dejavnostih pa se tudi podpirava. Janja je tudi zelo delavna na humanitarnem in društvenem področju, je predsednica Slovenskega društva za celiakijo za celjsko regijo. Sam pa se srečujem s humanitarnim delom v Rotary klubu Velenje.

Praviš, da so Goriška brda tvoj drugi dom?

V Goriških brdih (Medani) imamo staro hišo, ki jo je žena podedovala od none. Ta je povsem obnovljena in stoji sredi vasi. Tja se odpeljemo ob vikendih, ob poletjih pa tam preživimo tudi kakšen dan več. Žena je ohranila kar nekaj starega pohištva, ki sem ga jaz tekom let tudi deloma obnovil, tako imamo povsem obnovljeno spalnico iz 30. let prejšnjega stoletja. Nekaj kosov pohištva pa še čaka na obnovo. V to hišo skušamo vnesti nekaj občutja barv in je malo »umetniška«. V tej hiši imam tudi prostor za atelje, ki pa ga bolj redko uporabljam, ker kadar smo tam, je treba kaj postoriti ali pa si gremo pogledat kakšno zanimivost. Vsekakor je razumljivo, da ima to hišo še posebej rada moja žena Janja.

Sinova verjetno že kaže svojo željo in opredelitve. Ti dovolita, da jima svetuješ in posegaš v njune ambicije?

Starejši sin je predvsem športnik, ki ima zelo dobre predispozicije za posamezne športe. Trenira košarko in če je potrebno, vstane tudi sredi noči, da si ogleda kakšno košarkarsko tekmo na televiziji. Mlajši sin pa je bolj ljubitelj umetnosti. V mojem ateljeju v Šoštanju ima postavljeno svojo slikarsko stojalo, zadnje čase pa ugotavljam, da mi je prevzel tudi mizo, kjer dela razne kolaže iz papirja.

Kaj bosta dejansko od svojih sposobnosti uveljavila in imela željo za to, pa bomo še videli.

Kaj imaš v naravi najbolj rad?

V naravi imam rad njene skrite vsebine, detailje, ki se pojavljajo v več smereh. Jih je tudi dokaj težko posnemati, predvsem pa presenečajo njihni detaili.

Kakšna zaključna misel ali nasvet?

Ves čas pa se je potrebno zavedati majhnosti in minljivosti v tem svetu, ob tem pa je vsak človek nekaj posebnega in edinstvenega.

november 2009

Napovednik

PRIPREDETEV

kavarna & šoštanj

List

TK kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://sostanj.info>

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
------	-------	-----	-----	----------

1. teden

torek, 3.11. ob 17:00	delavnica	TORKOVA PETA – ustvarjalnica za otroke in starše.	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
četrtek, 5.11. ob 16:00	pravljice	Pravljичne ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
sobota, 7.11. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Kostak-Elmont (2. državna odbojkarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojkarski klub Kajuh Šoštanj

2. teden

torek, 10.11. ob 19:00	pogovor	Kavarniški večer, Črt Škodlar in Žarko Petan	Kavarna Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in kavarna Šoštanj
sreda, 11.11. ob 08:00	pohod	Pohodniški izlet Šoštanj –	Skorno pri Šoštanju	Planinska sekcija Društva upokojencev Šoštanj
četrtek, 12.11. ob 16:00	pravljice	Skorno - Šmartno ob Paki Pravljичne ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek 12.11. ob 19:00	razstava	Razstava ilustracij Nine Sever	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 14.11. ob 17:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : Fram (2. državna odbojkarska liga - moški)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarski klub Šoštanj Topolšica
sobota, 14.11. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Parklji Bežigrad (1. A SKL oz. Liga Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 14.11. ob 19:00	koncert	Praznovanje 40-letnice delovanja MePZ Svoboda Šoštanj: Slavnostni koncert z zanimivimi gosti	Dvorana Osnove šole Šoštanj	Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj

november

3. teden

torek, 17.11. ob 19:00	predavanje	Potopisno predavanje: Dejan Tonkli: KUBA (dežela ruma in cigar)	Mestna knjižnica Šoštanj	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
torek, 17.11. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Hopsi Polzela (5. krog Pokala SPAR)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
četrtek, 19.11. ob 16:00	pravljice	Pravljичne ure	Mestna knjižnica Šoštanj	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
sobota, 21.11.	planinstvo	Pot po Logarski dolini (lahke planinske in sprehajalne poti)	Logarska dolina	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>
sobota, 21.11. ob 10.30	košarka	Jesenski veteranski košarkarski turnir	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
sobota, 21.11. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Prevalje (2. državna odbojkarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	<i>Ženski odbojkarski klub Kajuh Šoštanj</i>

4. teden

četrtek, 26.11. ob 17:00	delavnica	Ustvarjalne praznične delavnice in bazar	avla OŠ Šoštanj	<i>Osnovna šola Šoštanj</i>
četrtek, 26.11. ob 16:00	pravljice	Pravljичne ure	Mestna knjižnica Šoštanj	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
petek, 27.11. ob 19:00	pogovor	Galerijski večer - Literarni gost	Mestna galerija Šoštanj	<i>Zavod za kulturo Šoštanj</i>
sobota, 28.11. ob 15:00	bridge	Mednarodni bridge turnir parov za 8. pokal mesta Šoštanj	Hotel Vesna Topolšica	<i>Šaleški bridge klub</i>
sobota, 28.11. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : TCG Mercator Škofja Loka (1. A SKL oz. Liga Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
nedelja, 29.11. ob 16:00	prireditev	Advent v Šoštanju – dvig in blagoslov adventnih vencev	Trg bratov Mravljak	<i>Turistično lepševalno društvo Šoštanj</i>

Podobe kulture

36. Mala Napotnikova kiparska kolonija LES, DLETO, KLADIVO IN BARVE

V petek in soboto, 2. in 3. oktobra 2009, je potekala **Mala Napotnikova kiparska kolonija** v organizaciji Medobčinske zveze prijateljev mladine Velenje pri podružnični osnovni šoli v Zavodnjah nad Šoštanjem. Letos so se zbrali že 36. zapored in ustvarjali v lesu. Tako nadaljujejo z ohranjanjem izročila kiparja Ivana Napotnika, akademskega slikarja, rojenega leta 1888 v Zavodnjah.

3-članske ekipe iz osnovnih šol Šaleške doline in OŠ Polzela – skupaj 34 osnovnošolcev – je kreativno preživelo konec tedna v Zavodnjah. Udeleženci so iz lesa ustvarili **14 kipov** ali oblih plastik iz lesa. Za material je poskrbela Medobčinska zveza prijateljev mladine, posamezne skupine so prinesle svojega. Tudi orodje je imela večina šol s sabo; nekaj dlet, kladiv, barv, zaščit za les in steklenega papirja so lahko dobili od organizatorjev.

V kolonijo so primarno vabljeni osnovnošolski otroci. Tekom let pa so bili povabljeni tudi drugi sodelujoči – študentje, srednješolci in zelo dobrodošli odrasli – poleg likovnih pedagogov tudi člani Društva šaleških likovnikov. Vsako leto ima kiparska kolonija tudi mentorja. Prvi

Vinko Moderndorfer: Mrtve duše GLEDALIŠČE POD KOZOLCEM

Pod kozolcem Kulturnice Gaberke je bila odigrana že druga komedija. Prvi se je pred tremi leti s komedijo predstavil Lojze Usenik z Reke. Tokrat se je na odskih deskah predstavila ljubiteljska gledališka skupina KD iz Šmiklavža. Publiko so nasmejali s komedijo Grob, rezerviran za Pepa, katere zgodba naj bi se menda nekoč v resnici dogajala. Glavna junaka v tej komediji sta dva Jožeta, politik s partizanskim imenom Pepo in partizan Jože, tudi Pepo za nekatere, oba pacienta v bolnici, tik pred smrtjo, po naključju v isti sobi. Za oba skrbi medicinska sestra Mira, obiskujejo pa ju prijatelji. Pepo je politični povzpetic, ki je z lažnimi obtožbami spravil v zapor Jožeta, ki je nepravilno čas govoril resnico. Pepo ima kot ugledni državljani po ustnem dogovoru že rezervirano »taboljšo parcelo« za grob na pokopališču, medtem ko si je isto parcelo na zvit način rezerviral tudi Jože, ki pa ima za to podpisano pogodbo s strani komunale. Za urejanje papirjev in pogreb po njegovi smrti Jože pooblasti svojega prijatelja Jako. In zgodba se začne zapletati, ko oba Jožeta

in dolgoletni mentor je bil kipar **Janko Dolenc**, nato **Dragica Čadež**, zadnji dve leti zapored pa akademski kipar in profesor **Silvo Kretič**. Mentorji svoje kiparsko znanje posredujejo naprej. Prvotna naloga mentorja je izobrazevalna, pri delu pa tudi direktno pomaga – kroži od skupine do skupine, pomaga pri realizaciji ideje, pri sami ideji, pri delu ... Letošnji mentor kipar Kretič je pohvalil ustvarjalnost otrok: »Že lansko leto sem bil nad ustvarjalnostjo mladih zelo presenečen, zato sem letos z veseljem spet prišel. V lesu, žal, pri rednem pouku učenci delajo zelo malo, saj nimajo pogojev za to, zato je to zanje svojevrsten preizkus.«

»Letos se je vsaka skupina zase pripeljala v Zavodnje. V petek smo se dobili ob pol 9. uri zjutraj in se dogovorili, kako bo potekal dan. Ob 9. uri smo imeli uradno otvoritev. Obiskala sta nas oba župana, župan MO Velenje Srečko Meh in župan Občine Šoštanj Darko Menih. Veseli smo bili tudi obiska mag. Majde Završnik Puc, ravnateljice OŠ Šoštanj, ki že vsa leta gosti kiparsko kolonijo,« je povedala **Tinca Kovač iz MZPM Velenje**.

Čeprav je v petek močno deževalo, obiskovalce kolonije dež ni motil. Delavnico so si naredili v dvorani Doma krajanov in nadaljevali s kreativnimi idejami. Delali so do kosila in nato še do 16. ure. V soboto so delali po enakem urniku, končali so ob 14. uri. Nastala so čudovita dela. Ob 14. uri so imeli zaključni ceremonial v učilnici šole in vsa nastala dela postavili na ogled. Razstavo si bo možno ogledati v šoli do konca meseca.

umreta na isti dan. Eden je živel na veliki nogi z mnogo privilegiji in funkcijami; drugi Jože je imel skromno življenje, od katerega je 7 let preživel na Golem otoku zaradi predolgega jezika – zdaj pa sta oba na istem. In začne se boj med oblastjo (direktor občine, direktor komunale) in dvema navadnima, delovnim človekoma, Jožetovima prijateljema Jakom in Srečkom. Pokaže se vsa nizkotnost lobiranja obeh pomembnih občinarjev

z namenom ohranitve oblasti in na drugi strani bistrumnost in zvitost malega človeka. Posebno smešna telesna mimika in verbalna komunikacija med liki sta pod kozolcem med občinstvom povzročili veliko ploskanja in salve smeha. S svojo smešno mimiko je navdušil predvsem Pepo, ki je še tudi po predstavi, med govorom predsednika Kulturnice Gaberke **Franca Štehnika**, vzbujal gromke navale smeha.

Letos je kolonija zadnjič potekala pri podružnični šoli v Zavodnjah nad Šoštanjem, saj bodo konec meseca šole podrli. A kolonija se bo, po besedah Kovačeve, vsekakor nadaljevala. Najverjetneje na neki drugi lokaciji, mogoče tudi v Zavodnjah, vse še ostaja odprto.

»Namen kolonije že od samega začetka je ohranjanje tradicije kiparja Ivana Napotnika. Zelo vesela sem, da že 36 let neprekinjeno osnovnošolski otroci kiparijo v lesu. V teh letih je nastalo ogromno zelo kvalitetnih del. Iščejo prostor, kjer bi razstavili vsa nastala dela skupaj in jih pokazali vsem, ki imajo radi otroke in želijo videti, česa vse so sposobni. Vsi likovni strokovnjaki se strinjajo, da so otroci izredno sposobni ustvarjanja v lesu. Dela so vedno znova kreativna, nekaj posebnega. Vsako leto je delo narejeno od začetka do konca. Dva dni je malo časa za kiparjenje, a otroci skupaj z mentorji načrtujejo tako, da se načrtovalna ideja realizira do konca. Kiparstvo v lesu se zelo spreminja. Veliko gre v smeri dodajanja, odzemanja, sestavljanja ... V zadnjih časih se vse več uporabljajo dodatki in barve, vsekoli pa ostaja primarni material les,« je dodala Tinca Kovač.

Nastja Stropnik Naveršnik

Grob, rezerviran za Pepa. / foto: A. Grudnik

BOG, ODPUSTI JIM, SAJ NE VEDO, KAJ DELAJO!»

V petek, 25. septembra 2009, je bila v šoštanjskem kulturnem domu uprizorjena komedija Mrtve duše. Avtor komedije je **Vinko Möderndorfer**, režiser pa **Bogomir Veras**. Zaigrali so jo člani Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki. Med njimi smo hitro prepoznali Jožeta Robido, vsem dobro znanega kot enega izmed Strašnih Jožetov. Tokrat smo ga videli v vlogi Poldeta, grobarja praktika.

V malo manj kot dvourni satirični komediji smo se

gledalci lahko zamislili nad lastno manipulacijo z mrtvimi dušami, o rdečih in črnih ali bolje povedano o delitvi na partizane in domobrance ter črno-belo prikazano zgodovino.

Avtor je skozi igro Mrtve duše ostal nevtralen do obeh strani, hkrati pa je prikazal, da nobena politična oblast ni boljša od druge. Tako rdeči kot črni so mrtvi, njihove duše počivajo v grobovih, ljudje pa venomer znova napihujemo zgodovino in podkupujemo ter vsiljujemo svoje mnenje, katera stran je boljša, številnejša, pohvale vredna...

Zgodba o žalujoči vdovi, podjetni grobarški

družini, grobarju praktiku, dveh zvutih državnih sekretarkah, katerih mnenji si nasprotujeta, saj je ena zaveznica partizanov, druga domobrancev, in zgodba o ministru, ki mu podleže mlado, naivno dekle, so vsakdanje zgodbe večine tipičnih ljudi današnjega časa. Moralno vlogo v tej igri pa imajo mrtvi, ki so 'padli' že pred več leti. Njihove duše zdaj »živijo v posmrtnem življenju, kjer skupaj igrajo črnega Petra, plešejo, pojejo in se veselijo«, mi, ljudje na tej strani sveta, pa gledamo le na manipulacijo, laž in profit.

Nastja Stropnik Naveršnik

LITERARNI VEČER Z IVOM STROPNIKOM

Četrtek večer, 24. septembra 2009, je bil za vse prisotne v šoštanski mestni galeriji poetično obarvan. Drugače skoraj ne bi moglo biti, saj je bil gost literarnega večera **Ivo Stropnik**, pesnik, mladinski pisatelj in urednik. Kot je v uvodu dejala voditeljica večera **Milojka Komprij**, je bil pesnik povabljen v naše, hkrati pa tudi njegovo mesto. Ivo je namreč svoje otroštvo preživljal v Ravnah pri Šoštanj, študentska leta v Ljubljani, sedaj pa živi in ustvarja v Šaleški dolini oziroma v Velenju.

Pogovor se je pričel z literaturo in pesnikovanjem. Voditeljica in pesnik sta kronološko predstavila vse dosedanje zbirke, prisluhnili smo avtorjevemu pogledu na svet poezije, njegovo umetniško življenje in ustvarjanje: »Če se ne bi ukvarjal s poezijo, bi se zapil ali ukvarjal s politiko,« je komentiral pogled na življenje in prebral nekaj svojih pesmi iz pesniške zbirke Daljave, ki je izšla leta 1998.

V nadaljevanju je sledil pogovor o Stropnikovem ustvarjanju za otroke. Zbirka 5 izdanih samostojnih del za otroke: slikanic, pesmic, pravljic, ugank dokazuje, da ima avtor posluš tudi za otroke in rad ustvarja zanje.

Pesnik sam pravi, da je njegovo življenje sestavljeno z dveh bregov, med katerima teče reka: brega melanholije, ki ga navdihuje za ustvarjanje poezije za odrasle, in brega veselja, radoživosti, pod vplivom katerega ustvarja za otroke.

Ivo Stropnik je odličan retorik. / foto: Dejan Tonkli

Tudi pregled projektov, pod katere se je Ivo podpisal oziroma se še vedno podpisuje kot urednik ali soavtor, je obsežen. Je pobudnik in večletni organizator uglednih in tradicionalnih književniških prireditev ter nagrad. Če omenimo najpomembnejše projekte zadnjih let v velenjskem prostoru, so to zagotovo **Herbersteinsko srečanje književnikov** z mednarodno udeležbo (književniški festival v Velenju z aktualnimi simpozijskimi in debatnimi Herbersteinskimi književniškimi omizji, avtorskimi in prevodnimi literarnimi branji), mednarodna **Pretnarjeva nagrada** ambasadorjem slovenske književnosti in jezika po svetu, **Akademija Poetična Slovenija** (ob

svetovnem dnevu poezije) z veličastno nagrado čaša nesmrtnosti pesniku/pesnici, ki v zadnjem desetletju pomembno zaznamuje slovensko poezijo, mRP. LIRIKON21 – mednarodna revija za poezijo XXI. stol. in Lirikonfestove zadeve (revijalne antologije sodobne slovenske in prevodne poezije) ... **Ivo je tudi član Društva slovenskih pisateljev in Slovenskega centra PEN.**

Ob koncu enournega literarnega večera je Ivo Stropnik prebral še 3 pesmi iz zadnje knjige z naslovom Knjiga šumov, ki bo izšla oktobra. S tem delom pa bo pesnik zaključil peteroknjžije Slovarjenje melanholije in radoživosti.

Za glasbene vložke med literarnim branjem je poskrbel **Nace Serdinšek.**

Nastja Stropnik Naveršnik

GEOLOŠKI STOLPEC KAMNIN OBMOČJA ŠALEŠKE DOLINE POSTAVLJEN V PROSTORIH MUZEJA PREMOGOVNIŠTVA SLOVENIJE

V parku pred Muzejem premogovništva Slovenije (ob postajališču za avtobus) je v sredo, 7. oktobra 2009, potekalo odprtje geološkega stolpca kamnin z območja Šaleške doline. Zbrane udeležence sta pozdravila vodja Muzeja Stojan Špegel in ravnateljica Šole za storitvene dejavnosti na Šolskem centru Velenje Mateja Klemenčič. Ocenjuje se, da so najstarejše kamnine, ki gradijo geološki stolpec, stare preko 540 milijonov let, stolpec nazorno prikazuje

zgradbo tal na našem območju.

Pred dobrim desetletjem so bile v okviru gibanja Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline in okolice izdelane raziskovalne naloge z naslovom Šaleška geološka pot. Mentorica raziskovalne naloge je bila geologinja Mateja Klemenčič, sedaj ravnateljica Šole za storitvene dejavnosti. Avtorjev je bilo več. Med njimi so to Tadej Vodušek, Ervin Strmčnik, Damjan Hann, Klemen Ovnik in Sebastjan Felicijan.

Geološki steber je tudi strokovna pridobitev v ponudbi Šaleške doline, ki služi za učne in vzgojne namene.

povzeto po sporočilu za javnost Tadeje Mravljak Jegrišnik, vodje Službe za odnose z javnostmi Skupine Premogovnik Velenje

OB OBLETNICI

Razstava Jožeta Svetina

V Mestni galeriji Šoštanj je od 15. oktobra dalje na ogled razstava slikarja Jožeta Svetina iz Zavodenj. Zavod za kulturo Šoštanj je domačemu slikarju pripravil razstavo ob njegovem okroglem jubileju 75. letnici rojstva in hkrati dal primerno težo nedavnemu priznanju Sveta občine Šoštanj, nazivu častni občan občine Šoštanj za leto 2009. Ob tem je bil izdan priložnostni katalog, za katerega je spremno besedo napisala Milojka Komprej, ki se je v svojem tekstu oprla na predhodnike, ki so se izjavljali o slikarju in njegovem delu.

Med njimi so mnoga znana imena, od Ljuba Naraksa, ki je pisal o njem že davnega leta 1967 ob Svetinovi prvi razstavi v Velenju, preko Toneta Svetina, Jožeta Snoja, Rudija Stoparja in drugih. Vsekakor je dolžnost lokalne skupnosti in s tem tudi Zavoda, da podpre avtorje iz domačega okolja in jim da primerno mesto. Svetina tudi v tokratni razstavi ostaja zvest svojim drobljancem, motivom iz narave in toplini, ki jo zna ne glede na motiv vnesti v sleherno svojo sliko. Slikar, ki se je s svojimi deli predstavil v mnogih deželah

po svetu in katerega dela sta prejela tudi dva ameriška predsednika, je na razstavi poudaril, da je vesel, da najdejo njegove slike pot v prav vsak dom, saj so ustvarjene z namenom p o l e p š a t i vsakdanjost.

Odrptje je bilo pospremljeno z mnogimi Svetinovi prijatelji, ki so avtorju iskreno čestitali. Razstavi na pot je nekaj besed povedal župan občine Šoštanj in poslanec v DZ RS Darko Menih, v dogodku pa je sodeloval tudi priznani Oktet Zavodnje pod vodstvom

Umetnik in župan. / foto: Janez Svetina

Vsem občankam in občanom
čestitamo ob dnevu Reformacije.
Občina in Zavod za kulturo Šoštanj

Jožeta Grabnerja. Na ogled bo do začetka novembra.

M.K.

Kavarniški večer:

NA KAVI Z ZMAGOM JELINČIČEM PLEMENITIM

V začetku oktobra se je zgodil že četrti kavarniški večer, ki je med Šoštanjčani naletel na dober odziv, saj je bilo zgornje nadstropje Kavarne Šoštanj polno. Gost kavarniškega večera je bil Zmago Jelinčič Plemeniti, ki ga večina Slovencev pozna kot poslanca v Državnem zboru RS in vodjo Slovenske nacionalne stranke.

V večeru, ki ga je povezoval Črt Škodlar in ki je kot četrti Kavarniški večer potekal v organizaciji Zavoda za kulturo Šoštanj in Kavarne Šoštanj, se je gost dokazal kot velik poznavalec različnih življenjskih področij in situacij, s Črtom pa sta skrbela za to, da večer ni potekal v političnem vzdušju, temveč sta se pogovarjala o Jelinčičevem življenju, poznavanju zdravnih rastlin, kulturi, zbirateljstvu in seveda slovenskem narodu.

Zato o njem še nekaj podatkov. Rodil se je 7. januarja 1948 v Mariboru na Meljskem hribu, v domači hiši kot prvi sin matere Lee Rižnar in očeta Rada Jelinčiča. Kmalu po rojstvu se je z družino preselil v Ljubljano, kjer je obiskoval osnovno šolo in Gimnazijo Poljane, potem pa nadaljeval s študijem na ljubljanski univerzi - Fakulteta za farmacijo. Kot študent je bil baletni plesalec v

foto: Amadeja Komprej

Slovenskem narodnem gledališču Opera in balet v Ljubljani, kar mu je pozneje na spodrsljivem političnem parketu dostikrat prišlo prav. Njegova rodbina nosi plemiški naslov od septembra 1756. leta, ko jim ga je v dedno posest podelila cesarica Marija Terezija. Je predsednik Društva Slovenska filatelistična akademija, športni pilot, potapljač, član Fundacije za financiranje športnih organizacij, piše pa tudi

knjige, zbira bankovce, kovance, stare znamke, slike ... Osem let je bil predsednik Letalske zveze Slovenije. Pravi, da je najvišja stopnja človekovega ustvarjanja umetnost, najvišja stopnja človekovega razvoja razumevanje umetnosti, najvišja stopnja človeškega bivanja pa je uživanje v umetnosti.

Vesna Panič

Na pomoč

OKTOBER - MESEC POŽARNE VARNOSTI

Republiška reševalna vaja jamskih čet in enot gasilcev v Premogovniku Velenje

9. oktobra 2009 je bila na območju **Premogovnika Velenje** izvedena skupna republiška reševalna vaja reševalnih enot. V vaji so sodelovale reševalne ekipe iz **Premogovnika Velenje, Rudnika Trbovlje – Hrastnik, Idrije, Naftelendava** ter ekipe gasilcev **PIGD Premogovnika Velenje** in **PGD Velenje**.

Prisotne je pozdravil **dr. Milan Medved**, direktor Premogovnika Velenje: »Z veseljem smo letošnjo republiško reševalno vajo organizirali v Premogovniku Velenje, kjer z izjemno pozornostjo skrbimo za to, da naši zaposleni delajo v varnih razmerah. Naj ob tem poudarim, da smo v izvedbo letošnje vaje vključili vse slovenske rudarske reševalne službe ter gasilske operativne enote in da vaja **prvič poteka preko regijskega centra za obveščanje**, kar predstavlja dodatne komunikacijske aktivnosti in terja dobro organiziranost vseh služb in posameznikov, ki pri tem sodelujejo.«

Jelušičeva pri rokovanju z gasilci.

Predpostavka vaje reševanja je bila razlitje in vžig nafte na ranžirni postaji za transport materiala pred jaškom NOP. Ekipe gasilcev so izvedle gašenje in aktivnosti na površini, v jami pa so sodelovale ekipe rudarskih jamskih reševalcev.

Reševalna vaja spada v sklop skupnih republiških reševalnih vaj, ki se izvajajo enkrat letno v različnih rudarskih organizacijah (Velenje, Trbovlje – Hrastnik, Lendava).

Požari v jami predstavljajo eno od potencialnih nevarnosti, ki pa se v zadnjih letih zaradi optimirane tehnologije izdelave jamskih prostorov in pa učinkovitega varnostno-tehnološkega informacijskega sistema praktično ne pojavljajo več, kljub temu pa morajo biti na to možnost stalno pripravljeni.

"Najbrž se vsi skupaj zelo dobro zavedamo, da rudarji – kljub najsodobnejši tehnologiji – še vedno delajo v zahtevnih pogojih. Varnost in zdravje zaposlenih sta eden glavnih strateških ciljev podjetja in jima posvečamo prav posebno pozornost. Čeprav je za Premogovnikom Velenje že častitljivih 134 let, smo v tem obdobju lahko dodobra spoznali, da je moč narave neomajna in čeprav smo po napredku, razvoju in tehnologiji med premogovniki v samem svetovnem vrhu, je večina nevarnosti, s katerimi so se rudarji srečevali nekoč, prisotnih tudi danes. Lahko pa rečemo, da zaradi

znanja, izkušenj in sodobne opremljenosti te potencialne nevarnosti obvladujemo neprimerljivo bolje kot nekoč. Vse pomembne varnostne parametre spremljamo preko Varnostno-tehnološkega informacijskega sistema. To je daljinski nadzorni sistem jame na površini, kjer se na enem mestu zbirajo parametri varnostnega in tehničnega nadzora ter upravljanja jame," je povedal dr. Milan Medved.

Opozoril je tudi, da ima "premogovnik za vse potencialne nevarnosti oziroma izredne dogodke izdelan načrt obrambe in reševanja. To je dokument, ki obravnava vse potencialne nevarnosti v jami ter določa vse aktivnosti, ki so potrebne za obvladovanje posamezne nevarnosti oziroma izrednega dogodka v jami. Kadar nastopijo izredne razmere, po potrebi aktiviramo jamsko reševalno četo, ki je sestavljena iz najboljših delavcev v podjetju, ki morajo opraviti poseben izpit. Člani se urijo in izpopolnjujejo za naloge reševanja enkrat mesečno na reševalnih vajah po programu dela. Izvajajo tudi simulacije reševalnih akcij."

Z izvedbo vaje je bila zadovoljna tudi obrambna ministrica **Ljubica Jelušič**: "Sama sem se prepričala, da so zelo motivirani in energični. Obisk v Premogovniku Velenje me je navdušil. Prvič sem videla, kako se usposabljujejo reševalci in kako delujejo, celotna vaja pa me je prepričala, da sistem teče vzorno.«

Vesna Panič

URADNI PREVZEM VOZILA

Prostovoljno gasilsko društvo Lokovica je v lanskem letu praznovalo **100-letnico** delovanja. Novembra so pridobili tudi manjše gasilsko vozilo z vodo in posadko sedmih gasilcev, ki pa so ga uradno predali namenu v soboto, 10. oktobra letos. Novo vozilo znamke IVECO DAILY, katerega stroške je pokrila občina, je stalo 80.000 evrov, opremo pa je društvo financiralo z lastnimi sredstvi in s pomočjo botrov in donatorjev. »Teh je bilo 80,« je povedal predsednik **PGD Lokovica Boris Lambizer**, ki se je v svojem govoru zahvalil vsem gasilcem, občinskim svetnikom in občini, ki kaže veliko interesa za to društvo. Pozdravil je tudi gasilce prijatelje iz pobratenega društva v Mali Nedelji. Spregovoril je tudi župan Občine Šoštanj **Darko Menih**, ki je nato ključke novega avtomobila uradno predal poveljniku društva Andreju Juriču, ta pa vozniku Petru Florjancu. Vozilo, ki je že doživelo ognjeni krst, je na koncu blagoslovil dekan **Jože Pribožič**. V kratkem kulturnem programu se je predstavil tudi Moški pevski zbor Lokovica. Po uradnem delu je v Domu krajanov sledilo druženje ob zvokih ansambla Čar.

Melita Hudej

foto: Melita Hudej

Pismonoša TOMAŽ-TOMI

Po končanem šolanju (izbral si je smer avtomehanik, ker je oče imel doma servis) se je zaposlil v družinskem podjetju. Po razpadu nekdanje SFRJ pa je posel drastično upadel in moral si je poiskati drugo službo. Ni imel nobenih drugih želja kot to, da dobi službo in s tem tudi zaslužek. Po vmesnem delu v Gorenju je splet okoliščin nanesel, da se je v Šoštanju odprlo mesto pismonoše, zato je dal prošnjo v PE Celje, opravil razgovor in bil sprejet. Tako se je začela njegova kariera pri Pošti Slovenije ...

Pravi, da nikoli v življenju niti pomislil ni, da bi bil pismonoša, in ko je prišel prvi dan v službo (kot vajenec), je imel to srečo, da mu je bil učitelj (oz. kot bi ga on poimenoval specialec) dolgoletni pismonoša (40 let kariere) **Valentin Turinek**. Naučil ga je poklica kot se šika. Ni ga zavijal v vato, ampak mu je že prvi dan obesil poštno torbo okoli vratu, seveda pa je vseskozi bil ob njemu, če ne, bi mu verjetno kar ušel.

Delo pismonoše (po domače kar poštarja) ni lahko. Zjutraj ob 5.30 je prihod na delovno mesto. Vsi delavci čakajo na ogromen tovornjak, ki pripelje vso pošto iz Maribora. Na njem so naloženi kontejnerji, ki vsebujejo pisma, pakete, priporočene pošiljke, reklamne oglase ...

Vse to morajo razložiti in spraviti v prostore pošte ter razdeliti po okrajih (npr. Gaberke, Ravne, Lokovica ...). Vse to je večinoma treba

deliti ročno. Delajo vsi brez izjeme, saj je potem, ko pošto razdelijo po okrajih, le-to potrebno zložiti še v potovnike (posebne mize z letvicami). Potem so tu še priporočena pisma, nakaznice, paketi in na koncu seveda reklame. Te je treba prešteti - vsak okraj ima točno določeno število reklam (npr. center 500 kosov).

Ko to uredijo, morajo vse skupaj zvezati v svežnje in pripraviti, da jih (kolesarskim in motorskim okrožjem) odpeljejo na določene lokacije, saj te gore časopisov in reklam preprosto ne morejo naložiti. No, in potem se končno odpravijo na najbolj zanimiv del službe - raznos. Okoli 8. ure se poženejo novim dogodivščinam naproti. Pošto morajo raznositi vso, zato služba ni časovno določena, princip je enostaven - ko raznosiš si končaš.

Po končanem raznosu pošte jih čaka še obračun, pregledati morajo vsa priporočena pisma, denar, ... Potem pa so zares končali.

Seveda se pri takem razgibanem poklicu dogaja marsikaj zanimivega. Tomi pravi, da nikoli ne bo pozabil (pa tudi marsikateri prebivalec Gaberk, Plešivca, Pristave ...), ko se je pred leti, ko je raznašal pošto v Gaberkah, ob njemu kar naenkrat pojavil golob. En dan je letel ob njem samo do Velunje. Drugi dan ga je spet spremljal in potrpežljivo čakal na strehah hiš, ko je dajal pošto v nabiralnike. Tudi peti dan ga je pričakal in ostal z njim vse do konca delovnega časa, naslednji dan pa novega sodelavca ni bilo več. Verjetno je spoznal kakšno lepo golobico in ga je pot zanesla drugam. Ampak vseeno drži tisto, da je golob pismonošin najboljši prijatelj. Kužki pa so tista "slaba stran" tega poklica (malo za šalo, malo zares).

Poštarje moti tudi poletna vročina in nevihte s točo, pozimi pa mraz, sneg ... Ga ni neurja, da pošta ne bi bila raznošena, saj je njihov moto: TUDI ČE IZGLEDA NEMOGOČE - JE MOGOČE.

Drugače pa je to zelo razgibano delo, vsak dan se zgodi kaj novega, zanimivega, si pohvaljen, pograjan ... Tomi pove, da je najlepše, ko nosijo pokojnine, ko se vsaka stranka toliko zavzame za pismonošo (ker prinesejo tisto zasluženno pokojnino). In potem se seveda posveti vsakemu posebej, kar mu sploh ni težko, ravno nasprotno, v čast mu je, saj marsikateri upokojenec nima stikov z otroki ali vnuki in jim je edina možnost komunikacija s poštarjem. In če jim lahko s pogovorom polepša dan, je poslanstvo še toliko bolj opravljeno.

Nasploh to delo opravlja z veseljem - z dušo in srcem. Le to, da se na pošti toliko ukvarjajo s prodajo vseh vrst blaga, ga nekoliko moti. Poštarja še vedno vidi bolj v vlogi poštarja, kot prodajalca, a se je treba seveda na vse navaditi. Rad se spomni časov izpred 13 - tih let ko je bila upravnica Milojka Komprej. "Kapo dol pred njo. Bila je poštena, zavzela se je za vsakega poštarja posebej, če je imel kakšne težave s stranko ... A saj je tudi sedanje vodstvo v redu in se dobro razumemo."

Stranke bi tudi samo prosil, če smo kdaj kakšno uro prepozni, naj nam ne zamerijo, saj imamo večkrat tako povečan promet poštnih pošiljk, da preprosto ne uspemo vsega naenkrat. Bi pa vsakogar srčno rad povabil za en dan, da se prelevi v poštarja. Mogoče nas bi takrat bolje razumeli :).

P. S. Poštar Tomi pravi, da včasih delajo tudi nadurno delo zaradi pomanjkanja zaposlenih. Takrat mu z največjim veseljem priskoči na pomoč njegov sonček, 9-letna hčerka Urška, ki najraje zлага pošto, ampak mu je že povedala, da "poštarca" ne bo, saj je preveč dela. Jo pa veseli delo z živalmi, tako da bo kar veterinarika.

Vesna Panič

Težka so pisma v torbi (in tudi zunaj nje) / foto: arhiv

Poštar je še vedno težko pričakovan.

STANKO VRČKOVNIK

Mnogim je najbolj poznan kot »kurji krempl«, brez »frajtonarice« in prešernega nasmeha pa si ga vsekakor ne moremo predstavljati. Prestal je že težke življenjske preizkušnje, še vedno pa je harmonika tista, brez katere bi težko živel.

Stanko se je rodil leta 1943 na majhni kmetiji v Škalah, v družini z devetimi otroki. Vsa družina se je ukvarjala z glasbo, najbolj dejaven pa je bil brat Franc, ki je igral harmoniko. Ravno Franciju je pogosto vzel harmoniko in skrivaj igral nanjo. Stanko je namreč popolni samouk. »Vsak kmetič ima svoje veselje, je bila prva pesem, ki sem se jo naučil igrati,« je povedal. Star je bil okoli deset let. Ker pa ga je veselil tudi bariton, se je vpisal v glasbeno šolo v Velenje, kjer ga je učil Ivan Marin, ki pa mu je dal tubo, da bi se učil igranja nanjo. To pa ga ni ravno veselilo. Vendar je pri prvem triu, ki je začel delovati okoli leta 1960, Stanko igral ravno bariton. »V tistem času sem igral kar pri dveh ansamblih,« je povedal Stanko, »saj sem igral tudi z **Delčnjakom**.« Kot je povedal, je Delčnjak kasneje začel snemati z drugimi. Prvi trio, v katerem je igral Stanko, se je kasneje preimenoval v kvintet. Imenovali so se Veseli orači. Sodelovati bi morali tudi v oddaji Za našo vas, ki se je vrtela po radiu, vendar so ravno v tistem času fantje morali služiti vojaški rok in tako do tega ni prišlo. »Po končanem služenju so vsi iz te zasedbe prenehali z igranjem, jaz pa sem igral naprej,« je dejal Stanko. Tako so na porokah igrali z **Ivanom Komprejem** in **Alojzom Podvratnikom**, sedaj znanim tudi kot **Jodlar Lojz**. Ko so prekinili sodelovanje, so igrali skupaj tudi z **Jankom Plaznikom** in **Zvonetom Napotnikom**.

Stanko je vodil tudi harmonikarsko sekcijo, ki jo je ustanovil **Andrej Hudobreznik**. Razdeljeni so bili po durih harmonike, vendar se to ni obdržalo. Na koncu so delovali samo še štirje. »Prvi je igral melodijo, drugi je spremljal, tretji je basiral, četrti pa je bil odgovoren za figure,« se spominja Stanko. Veliko je bilo tekmovanj, na katerih Stanko ni manjkal. Tako se je vsako leto, od 1984, udeleževal Zlate harmonike v Ljubčini, kjer ima najstarejši staž. Pri veteranih je osvojil tudi zlato plaketo, v večini pa ima srebrne plakete, na kar je seveda zelo ponosen. Stanko je popolni samouk, na tekmovanjih pa se je moral boriti tudi s šolanimi, zato se tekmovanj sedaj ne udeležuje več. Omeniti velja tudi hamonikarska tekmovanja na Pokljuki in Prešmentane citre v Velenju, na katerih Stanko ni manjkal. Igra namreč »frajtonarico«, učil pa se je tudi klavirske harmonike, ki jo je igral

tudi pri svojem ansamblu. Pri zabavnih pesmih je poprijel tudi kitaro. Imeli so posebne zabavne programe. Tako je nastalo tudi poimenovanje »kurji krempl«. Na neki poroki si je Stanko za klobuk, ki je bil njegov zvesti spremljevalec, zataknil kuhan »kurji krempl«. Od takrat dalje je bil poznan po tem imenu. S porok se spominja veliko smešnih dogodkov. Dogajali so se fizični obračuni. Solzne oči s smehom pa zvabi poroka, kjer je Stanko zamenjal svate. Igral je na eni poroki, ko pa so odhajali z gradu, so nanj prihajali novi svatje, tako pa je nastala zmešnjava in Stanko je nekaj časa igral pri napačnih svatih, ko pa se je začel ozirati okrog sebe, se je pričel čuditi, kako nikogar ne pozna.

V svoji zakladnici ima eno lastno skladbo, ki nosi naslov Stanko na špilu. Lansko leto jo je tudi posnel pri **Beni Supovcu**, kakor tudi ostalih 20 pesmi. Zgoščenska nosi naslov **Prijatelj harmonike**. Na njej najdemo večinoma priredbe Avsenikovih pesmi.

Veselje do glasbe je Stanko prenesel na obe hčerki, **Ireno** in **Tanjo**. Spominja se, kako je v njunih otroških letih med vožnjo cela družina vedno prepevala, saj tudi žena **Zvonka** rada prepeva. Irena je nekaj časa z očetom tudi igrala na porokah, spremljala ga je na klaviaturah, dokler ni ustanovila svojega ansambla **Aurora**, nato pa se je podala na samostojno glasbeno pot.

Stanko že okrog dvajset let igra sam, s pomočjo računalnika. Na porokah ga ni več moč videti, saj mu zdravje ne dopušča več, zabava pa turiste pri Vidi v Zavodnjah. Sam najraje igra Avsenikove pesmi, Avsenik je seveda tudi njegov vzornik. Prav tako tudi turisti, za katere najpogosteje igra, najbolj poznajo Avsenika.

Stanko Vrčkovnik / foto: arhiv

Eden najlepših spominov

Stanko z ansamblom, poleg njega je Jodlar Lojz, ki letos praznuje 50 let delovanja. / foto: domači arhiv

bo ostal o Mešanem pevskem zboru **Svoboda**, kjer sta skupaj z ženo prepevala 30 let. Oba sta se tam krasno počutila. Veliko so potovali po tujini, in sicer po Italiji, Avstriji, Makedoniji, Nemčiji, Nizozemskem ... Nepozaben je obema z ženo ostal odnos med pevci, saj sta se počutila kot vrstnika z dosti mlajšimi, čeprav sta bila najstarejša člana. Pika na i je seveda zmaga zboru v oddaji Spet doma na tekmovanju Med dvema zboroma. Zelo sta bila navdušena nad Mariom kot voditeljem.

Stanko se sedaj doma veliko ukvarja s čebelarjenjem. Ima posebej opremljeno glasbeno sobo za igranje, kamor se rad zapre in igra ter uči s pomočjo računalnika. Za prijetno snidenje ob obisku je zaigral tudi nekaj pesmi, še enkrat pa se je potrdilo, da ima glasbo v krvi.

Melita Hudej

Šport

ZAČETEK ODBOJKARSKE SEZONE 2009/2010

foto: arhiv

Članska ženska ekipa je že pričela nabirati točke za uredništev cilja, to je najmanj 8. mesto v II. DOL. V soboto, 10.10., so odbojkarice gostovale v Zrečah pri ekipi Comet Zreče.

V tekmi dveh dokaj izenačenih ekip, obe ekipi sta izmenjaje osvajali nize, so na koncu vendarle bile srečnejše domačinke s končnim izidom 3 : 2 v nizih. Kljub temu dekleta domov niso odšla praznih rok, za dva osvojena niza so v svoj žep spravila eno točko. V oktobru gostujejo še v Kočevju, doma gostijo Ankaran in odhajajo v Puconce. V novembru pa sledijo tekme:

5. krog 7. 11. - Kajuh Šoštanj : Kostak - Elmont

6. krog 14. 11. - MZG Grosuplje : Kajuh Šoštanj

7. krog 21. 11. - Kajuh Šoštanj : Prevalje

8. krog 28. 11. - ŽOK Partizan Škofja Loka : Kajuh Šoštanj

Kadetnje so, po še ne mesecu dni treningov, pogumno odigrale prvi krog kvalifikacij 27. septembra v Mislinji. Na domačem terenu so bile Mislinjčanke premočan nasprotnik in zmagale z 2 : 0 v nizih. V drugi tekmi pa so se naša dekleta pomerila z ekipo Mežice. V tekmi, polni preobratov v končnici obeh

nizov, so le-to dobile z 2 : 0.

V drugem krogu kvalifikacij 11. 10. pa so bile gostiteljice. V športni dvorani OŠ Šoštanj so gostile ekipi ŽOK Mislinje in Mozirja.

Tokrat so se proti ekipi Mislinje zagrizeno borile, vendar so Mislinjčanke ponovno upravičile vlogo favoritinj in slavile zmago z 2 : 0.

Proti Mozirjankam so prvi niz dobile na razliko, v nadaljevanju pa so zaigrale bolj sproščeno in z lahkoto dobile tudi drugi niz.

V svoji kvalifikacijski »K« skupini so s 4 osvojenimi točkami na drugem mestu in na dobri poti za uvrstitve v A ligo v pomladanskem delu.

V nedeljo, 15. 11., jih v Mozirju čaka še 3. odločilni krog predtekmovanja.

Starejše deklice pričenjajo prvi krog kvalifikacij v skupini »I« 18. 10. prav na domačem parketu OŠ Šoštanj. Gostijo ekipe Braslovč, Prebolda in KLS Ljubnega. V njihovi skupini nastopa še ekipa Aliansa iz Šempetra, ki pa je prvi krog prosta.

Drugi krog tekmovanja pa bo 22. 11. v športni dvorani OŠ Braslovče.

Ekipam želimo čim več športne sreče in dobrih tekem. Vse ljubitelje odbojke pa vabimo v mesecu novembru na ogled domačih članskih tekem v športno dvorano OŠ Šoštanj.

Za ŽOK Kajuh Šoštanj, Breda Goltnik

ZAKLJUČEK RAVENSKE LIGE 2009 V MALEM NOGOMETU

Športno društvo Ravne je v nedeljo, 20. 9. 2009, na igrišču v zgornjih Ravnah organiziralo zadnje kolo

sezone v malem nogometu. Ob igrišču se je zbrala pisana množica navijačev in otrok, ki so glasno spremljali napete tekme. Najprej sta se pomerili ekipi mladih nogometašev iz zgornjih in spodnjih Raven.

Ravne 2009. / foto: A. Grudnik

ŠOŠTANJSKI RIBIČI IZVEDLI ZAKLJUČEK EVROPSKEGA POKALA V CASTINGU ZA 2009

RD Paka Šoštanj je v nizu petih mednarodnih tekmovanj v castingu organizirala od 25. 9. do 27. 9. 2009 zaključek in finale evropskega pokala v castingu za leto 2009 za moške in ženske v peteroboju po posameznih disciplinah (D1 muha cilj, D2 muha daljava, D3 obtežilnik natančnost, D4 obtežilnik cilj, D5 obtežilnik daljava). Ob tem tekmovanju je potekalo letos prvič tudi ekipno tekmovanje v castingu za Donavsko-jadranski pokal.

Tekmovalci in spremljevalci pa so v Šoštanj prispeli že v četrtek in prosti dan izkoristili za nepozabno muharjenje, ki so ga ponovili tudi v nedeljo dopoldan. Vsi tekmovalci so bili nameščeni v zdraviliščnem kompleksih Term Topolšica. Tekmovanja so se

udeležili tekmovalci iz 5 držav (Avstrije, Češke, Slovaške, Hrvaške in Slovenije).

Tekmovanje je potekalo v soboto na nogometnem igrišču v Šoštanju. Na dan tekmovanja pa je bilo še lepo sončno vreme. Pred pričetkom tekmovanja smo se vsi z minuto molka spomnili na našega v letošnjem letu preminulega nekdanjega člana in državnega reprezentanta v castingu **Vlada Mešiča**.

Tako je v moški konkurenci med posamezniki je 1. mesto osvojil Jan Luxa (Češka, skupno osvojeno 507,925 točk). Ekipno pa je v moški konkurenci 1. mesto osvojila reprezentanca Češke v postavi Jan Luxa in Josef Luxa, skupaj sta osvojila 1008,240 točk.

V ženski konkurenci pa je 1. mesto osvojila Jana Brončkova (Češka, skupno osvojeno 467,770 točk). Ekipno je v ženski konkurenci 1. mesto osvojila reprezentanca Češke v postavi Jana Brončkova in

Letos je bolje šlo ekipi iz spodnjih Raven. Do zadnje tekme je bilo napeto tudi zaradi negotovega prvega mesta, saj to ni bilo samo odvisno od dveh najboljših ekip. Zadnje tekmo letošnjega turnirja so odigrali Gosposka ulica in Holcerji. Gosposka ulica si je s kanonado golov v zadnji tekmi in osvojenimi 23 točkami zagotovila že šesto zaporedno prvo mesto v zadnjih letih. Drugo mesto z 20 točkami so osvojili Frajkinclerji, na tretjem mestu pa je z osvojenimi 18 točkami pristala Politična ulica. Za naj vratarja je bil izbran Tadej Zaljuberšek, z doseženimi 20 goli je bil naj strelec lige Marjan Kotnik, za fair-play ekipo pa so izbrali ekipo Politične ulice. Medalje in pokale so podelili župan Darko Menih, predsednik KS Ravne **Jože Sovič** in predsednik ŠD Ravne **Damjan Tajnik**. Na koncu je ŠD Ravne vse prisotne pogostil z golažem in zabavo.

ŠD Ravne se zahvaljuje za sodelovanje vsem ekipam in igralcem, navijačem ter sponzorjem. Posebna zahvala pri tem gre Občini Šoštanj.

A. Grudnik

Tereza Havelkova, skupaj sta osvojili 927,230 točk.

V tekmovanju za Donavsko-jadranski pokal pa je bila najboljša ekipa Češke v postavi Jan Luxa, Patrik Lexa, Tereza Havelkova. Skupaj so osvojili 1474,670 točk. S tem je ekipa Češke osvojila kot prva država tudi Donavsko-jadranski prehodni pokal.

Tekmovanja sta se udeležila tudi predsednik svetovne castinške organizacije Kurt Klamet ter generalni sekretar svetovne castinške organizacije dr. Josef Doležal, ki sta se organizatorjem zahvalila za odlično organizacijo in izvedbo tekmovanja. Ob tekmovanju so potekali razgovori glede organizacije svetovnega mladinskega prvenstva v castingu leta 2010 v Šoštanju, ki ga je svetovna castinška organizacija zaupala RD Paki Šoštanj, in sicer od 1. 7. do 4. 7. 2010 v Šoštanju. Vsi tekmovalci in spremljevalci so bili z organizacijo, namestitvijev Termah Topolšica in izvedbo tekmovanja

zelo zadovoljni. Ob tej priložnosti se je predsednik RD Paka Šoštanj **Franč Ravnjak** zahvalil članom in sodnikom, ki so marljivo pripravljali vse potrebno za tekmovanje in pripomogli k odlični izvedbi le-tega. Čestital je tudi vsem sodnikom, ki so opravili na tem tekmovanju tudi izpite za sodnike v castingu. Vsem tekmovalcem in tekmovalkam ter spremljevalcem se je zahvalil za udeležbo na tekmovanju v Šoštanju in jim ob slovesu zaželel srečno pot domov in na čim prejšnje ponovno snidenje v Šoštanju.

Boštjan Bizjak, član castinške komisije RZS in vodja tekmovanja

ZAKLJUČEK DRŽAVNEGA PRVENSTVA V CASTINGU ZA LETO 2009

V letu 2009 so bile organizirane tri tekme za državno prvenstvo v castingu. Prvo tekmovanje je organizirala RD Paka Šoštanj na svojem travnatem poligonu ob Domu ribičev, drugo tekmo je organizirala RD Bled, tretja tekma in tudi zaključek državnega prvenstva v

castingu pa je bila zopet v Šoštanju. Vsa tekmovanja so potekala v lepem, sončnem vremenu. Vseh teh tekmovanj so se udeležili člani in mladi ribiči Ribiške družine Paka Šoštanj in dosegli odlične rezultate.

V članski konkurenci je skupno šesto mesto osvojil **Boris Mrak** s skupno 1037,800 osvojenimi točkami, sedmo mesto pa **Robert Jedlovčnik** s skupno 1032,415 osvojenimi točkami. Na zadnji tekmi pa je prvo mesto v disciplini D3 obtežilnik natančnost prvo mesto osvojil Robert Jedlovčnik.

V mladinski konkurenci je **Žiga Irman** postal državni prvak za leto 2009 v castingu s skupno 937,605 osvojenimi točkami. Prav tako je v vseh petih posameznih disciplinah v skupnem seštevku osvojil vsa prva mesta.

Pri pionirjih pa je skupno tretje mesto osvojil Miha Ledinek z 273,385 osvojenimi točkami. Barbara Ledinek s 192,740 osvojenimi točkami pa je osvojila peto mesto. Bila pa je edina pionirka in tako tekmovala s pionirji.

Člani RD Paka Šoštanj vsem tekmovalcem za uspešne rezultate čestitamo!

Boštjan Bizjak

Na sliki so tekmovalci RD Paka Šoštanj v castingu. Od leve proti desni: Boris Mrak, Miha Ledinek, Barbara Ledinek, Žiga Irman, Robi Jedlovčnik. foto: arhiv RD Paka

FINALE EKIPNEGA ATLETSKEGA TEKMOVANJA

Štirinajstega oktobra 2009 je na OŠ Slovenska Bistrica potekalo **finale ekipnega atletskega tekmovanja**. Dečki OŠ Šoštanj so si s skupnimi močmi priborili odlično tretje mesto na državni atletske osnovnošolski lestvici. Prvo mesto je dosegla OŠ Grm, na drugem mestu pa je bila OŠ Danila Lokarja.

Atletsko tekmovanje je popestrilo tudi vreme, in sicer dež s snegom, kar pa predane športnike ni preveč zmotilo. Fantje so korajžno stekli po atletske progi in prišli do odličnih rezultatov. Tudi fantom, ki so skakali v višino, ni šlo slabo, niti tistim, ki so metali kroglo oz. vortex. Naši fantje pravijo, da so ponosni na svoje rezultate, ki so jih dosegli. Vemo, da je za njimi veliko treningov, truda in vaje, zato jim te uspehe še kako privoščimo.

Našo šolo so zastopali:

Žan Andrejč, Anže Podvratnik, Miha Balant, Jure Kučera, Martin Petek, Marko Pirnat, Aljaž Lampret, Roman Mevc, Gašper Fijavž, Vid Puc, Kaj Špegel.

Fantje OŠ Šoštanj pozirajo s prisluzhenimi kolajnami in pokalom skupaj s športnimi pedagogi in ravnateljico. Vsi skupaj jim želimo še veliko športnih dosežkov, čim več kolajin in pokalov ter športne sreče.

Ana Rotovnik, 8. b

ŠAHOVSKI KLJUB ŠOŠTANJ

prireja ob 25 letnici aktivnega delovanja kluba **odprti šahovski turnir**, ki bo v **nedeljo 22. novembra ob 09.00** v Gasilnem domu v Šoštanju. Turnir bo štel za medobčinsko in oz. občinsko prvenstvo.

Vabljeni!

Kontakt:

*Grega Rupnik
GSM: 041 776 476.*

Odlični mladi atleti. / foto: arhiv OŠ

ČLANI IN ČLANICE NTK SPIN ZOPET ZELO USPEŠNI

V soboto, 10. 10. 2009, so se člani in članice NTK Spin Šoštanj udeležili XIV. memorialnega odprtega mednarodnega namiznoteniškega turnirja veteranov in IV. memorialnega turnirja Andreja Kastelica - SOVE, v Ljubljani na Galjevici. V posameznih kategorijah so dosegli naslednje rezultate:

- v skupini ženske posamezno do 49 let je **Jolanda Belavič** osvojila 2. mesto v finalni skupini, **Mirjana Ramšak** pa 1. mesto v tolažilni skupini;
- v skupini moški posamezno do 69 let je osvojil **Tone Leber** 1. mesto v tolažilni, **Ivan Žlender** pa 3. mesto, prav tako v tolažilni skupini. Turnirja se je udeležilo 97 tekmovalcev. Tekmovalci oz. tekmovalke v finalni skupini so prejeli pokale, v tolažilni pa medalje. Vsi nagrajenci so prejeli tudi praktična darila.

Mirjana Ramšak,
predsednica NTK Spin Šoštanj

Na sliki od leve proti desni: Anton Leber, Jolanda Belavič, Ivan Žlender in Mirjana Ramšak. foto: arhiv

Dogodki in ljudje

ŠPORTNE IGRE CELIKAŠEV V ŠOŠTANJU

Celjska podružnica Slovenskega društva za celiakijo je letos organizirala 14. športne igre celiakašev v Šoštanju. Člani društva, svojci ter strokovni delavci iz vse Slovenije so se zbrali ob 10. uri v OŠ Šoštanj. Starodavni knez Tresimir, ki je prvi poselil Družmirje, jim je zaželel dobrodošlico in predstavil svojega naslednika **župana in poslanca v Državnem zboru RS Darka Meniha**. Župan je prisrčno nagovoril obiskovalce in predstavil Šoštanj.

Otroške delavnice so bile dobro obiskane. / foto: Dejan Tonkli

Nato so se pričele športne igre, ki so jih poimenovali »usnjarske«, saj je imel Šoštanj nekoč zelo uspešno in prepoznavno Vošnjakovo usnjarno. Tekmovali so celiakaši vseh generacij, zato so bile igre zabavne, pestre in prilagojene vsem starostim. Udeležile so se jih vse aktivne podružnice v Sloveniji. Prvo mesto in s tem prehodni pokal pa je osvojila Podružnica za Primorsko.

Ta dan je potekalo tudi tekmovanje za brezglutensko kuhalnico. Udeleženci so s seboj prinesli nekaj brezglutenskih dobrot, ki jih je posebna komisija ocenjevala. Prvo mesto je osvojila **Anja Kobold** za odlično prekmursko gibanico, drugo mesto je pripadlo **Ceciliji Horvat** za snežne kepe, tretje mesto pa **Ivani Malgaj** za sadni zavitek. Vse dobrote so lahko udeleženci srečanja po končanem ocenjevanju tudi poskusili.

Čez celotno dogajanje jih je zabaval **ansambel Poweršok in Pungartnikov Korl** z zabavnim kvizom. Prireditve so spremljale pestre in dobro obiskane otroške delavnice. Članom se je predstavilo nekaj proizvajalcev in uvoznikov brezglutenske prehrane, v specializirani učilnici pa je potekala delavnica brezglutenskih palačink Klasja Celje. Bralci se boste mogoče vprašali, kdo so celiakaši in kaj je celiakija. To je kronična bolezen tankega črevesa, ki je posledica preobčutljivosti za gluten. Ta se nahaja v štirih žitaricah: pšenici, rži, ječmenu in ovsu, ki jih bolniki s celiakijo ne smejo uživati. Kar pomeni odpovedati se kruhu, testeninam, slaščicam, ki jih prodajajo povsod. Seveda te lahko naredimo iz posebnih mešanic moke, ki ta žita ne vsebujejo. Smola je le to, da so ta živila veliko dražja od običajnih. Bilo bi dokaj enostavno, če bi se izogibali le teh žit. Žal pa vemo, da so ta žita prisotna v marsikaterem živilu kot konzervans ali škrob. Do sedaj je znana samo ena oblika zdravljenja - to je stroga brezglutenska dieta, ki traja celo življenje. Dokler se bolnik prehranjuje z brezglutenskimi živili, nima nobenih težav in se smatra, da je zdrav. Zaenkrat pa še ni nobene možnosti, da bi se celiakija dokončno

pozdravila. Zato damo v Podružnici Celje velik poudarek izobraževanju bolnikov, svojcev in strokovnih delavcev pri pripravi brezglutenske hrane.

Janja Košuta Špegel

KRVODAJALSKA AKCIJA V ŠOŠTANJU

V organizaciji Rdečega križa Slovenije je bila 4.10.2009 organizirana krvodajalska akcija v Šoštanju, v restavraciji Rednak med 8,00 in 13,00 uro. Uspešno je bilo opravljenih 99 odvzemov krvi, organizatorji pa se vsem darovalcem najlepše zahvaljujejo za dober odziv in darovano kri.

Ustrezni nadomestki krvi žal ne obstajajo, zato ostaja uporaba pripravkov iz krvi edina možnost izbire pri določenih oblikah zdravljenja. Tudi v tretjem tisočletju ostaja kri nenadomestljivo zdravilo, ki bolnikom omogoča ohranjanje zdravja, preprečevanje posledic in preprečevanje smrti.

KJE LAHKO DARUJEMO KRI?

Kri lahko darujete v okviru rednih krvodajalskih akcij, ki jih na terenu organizira Rdeči križ Slovenije v sodelovanju z Zavodom za transfuzijsko medicino ali pa se oglasite kar v transfuzijski službi.

KDO LAHKO DARUJE KRI?

Zaradi ohranjanja zdravja krvodajalca in prejemnika krvi transfuzijska služba predpisuje, da ste darovalec krvi lahko, če ste stari med 18 in 65 let, tehtate najmanj 50 kilogramov in ste zdravi. Pomemben podatek je tudi ta, da ženske lahko darujejo kri vsake štiri mesece, moški pa vsake tri. V primeru kakršnih koli odstopanj lahko darovanje dovoli le zdravnik. Kri ni dobro darovati, če se na dan darovanja ne počutite dobro, imate povišano temperaturo, ste slabokrvni, če krvni tlak in srčni utrip nista normalna ali ste pred odvzemom jemali antibiotike in ostala zdravila. Prav tako krvi nikoli ne smete darovati, če ste si kadar koli vbrizgavali droge, ste okuženi z virusom zlatenice ali virusom HIV (tudi če je okužen spolni partner), če za spolne odnose prejimate plačilo ali drogo in če sodite med moške, ki so imeli spolne odnose z drugimi moškimi. Prostovoljni darovalec krvi je na dan darovanja upravičen tudi do prostega delovnega dne.

Ne pozabite da lahko z darovanjem, ki je brezplačno, anonimno in prostovoljno, rešite marsikatero življenje.

Tekst in foto: Vesna Panič

Udeležba je bila lepa.

DROBTINICA 2009

V soboto, 17. oktobra, je tudi naše Območno združenje Rdečega križa sodelovalo v Drobtinici, humanitarni akciji ob svetovnem dnevu hrane. Akcija je potekala v Velenju na Cankarjevi ulici, v Šoštanju pred Blagovnico in pred trgovino Mercator v Šmartnem ob Paki. Otroci iz osnovnih šol so v zameno za prostovoljne prispevke ponujali kruh, ki so nam ga podarile pekarne:

- Pekarna PRESTA	100 kom	- KOROŠKE PEKARNE	15 kom
- Pekarna MA&DA	50 kom	- Pekarna KLASJE	10 kom
- Pekarna ŠALEK	30 kom	- MERCATOR	100 kom
- Pekarna MIŠ MAŠ	20 kom		

Prispevek za kruh je znašal 2,00 EUR in zanj smo zbrali 650,00 EUR, zelo veseli pa smo bili tudi tega, da so občani vseh treh občin pokazali velik čut solidarnosti, saj smo s prostovoljnimi prispevki zbrali kar 736,35 EUR.

Skupaj smo zbrali 1.386,35 EUR in celoten denar namenili za prehrano otrok po OŠ, kar bo zadoščalo za približno 554 kosil oziroma 1540 malic.

V Velenju se je za 175 hlebov kruha zbralo 350,00 EUR in 312,09 EUR prostovoljnih prispevkov, skupaj torej 662,09 EUR.

V Šoštanju se je za 70 hlebov kruha zbralo 140,00 EUR in 389,45 EUR prostovoljnih prispevkov, skupaj torej 529,45 EUR.

V Šmartnem ob Paki se je za 80 hlebov kruha prejelo 160,00 EUR in 34,81 EUR prostovoljnih prispevkov, skupaj torej 194,81 EUR.

Za OO RK Velenje, Darja Lipnik

NA MLADIH SVET STOJI

foto: Vesna Panič

Na zdravje!

Mlekomat v Velenju / foto: Andreja Petrovič

kmečki tržnici postavil prvi mlekomat v celjski regiji.

Zelo ga veseli, da Velenju lahko ponudi vsakodnevno sveže naravno mleko brez dodatkov in predelave, zadovoljen pa je tudi, ker so kupci iz vseh starostnih skupin, še posebej je med njimi veliko mladih in srednješolcev.

Vesna Panič

PO NAJBOLJ SKRITIH KOTIČKIH POHORJA

Za najtežje taborniško orientacijsko tekmovanje že vrsto let velja ROT (Republiško orientacijsko tekmovanje). ROT vsako leto poteka na drugi lokaciji. Letošnji je tako potekal na idiličnem Pohorju od 25. 9. do 27. 9. 2008 in je bil tradicionalni, **50. po vrsti**.

Tekmovanje je sestavljeno iz zelo zahtevne sobotne orientacije v naravi in iskanja kontrolnih točk, ki so včasih namerno dobro skrite. Na kontrolnih točkah je potrebno opraviti vrsto bolj ali manj zahtevnih nalog iz taborništva (prva pomoč, risanje različnih skic, prehod minskega polja, signalizacija z zastavicami, ...). Poleg tega je potrebno na ramenih prenesti velike nahrbtnike, v katerih je vsa potrebna oprema za preživetje v naravi (oblačila, hrana za 2 dni, kotliček, sekira, šotorska

foto: SiNi

krila, spalna vreča, ležalna podloga, ...). Po koncu prvega tekmovalnega dne si morajo tekmovalci namreč sami postaviti bivak iz šotorskih kril in skuhati golaž (tako bivak kot golaž se ocenjujeta). Noč preživijo v bivakih in letos je to bil pravi izziv, saj so temperature padle tudi pod ničlo. Naslednje jutro ni prav nič nedeljsko, saj se bivaki podrejo in nahrbtniki se ponovno napolnijo. In zopet pot pod noge. Ponovno iskanje kontrolnih točk in opravljanje nalog. Nedeljski del je sicer malce krajši kot sobotni, a utrujenost tekmovalcev je po koncu tekmovanja zelo velika.

Tovrstno taborniško tekmovanje je res najtežje in zahteva ogromno znanja orientacije, drugih taborniških znanj ter seveda odlično fizično pripravljenost. Zato se tega tekmovanja lahko udeležijo le taborniki, starejši od 15 let. Ves trud, ki ga je naša letošnja ekipa z imenom »**Zeleni Bobi**« vložila v to tekmovanje, se jim je bogato poplačal. V najtežji konkurenci, in sicer v kategoriji Grč (taborniki nad 21. let) so dosegli fenomenalno **2. mesto**. Torej so dosegli daleč najboljši rezultat na tem tekmovanju, ki se ga sicer taborniki iz Rodu Pusti grad Šoštanj redno udeležujemo že vrsto let. Za odlično zastopanje našega taborniškega rodu in našega mesta jim lahko le iskreno čestitamo.

Naslednje leto pa na zmago!

Taborniški pozdrav.

SiNi

10 LET MUZEJA

V Muzeju premogovništva Slovenije v Velenju je bila v začetku oktobra slovesnost ob 10-letnici delovanja. Zbrane goste sta pozdravila vodja muzeja **Stojan Špegel** in direktor PV Invest **Drago Potočnik**, nagovoril pa jih je tudi župan Mestne občine Velenje **Srečko Meh** in seveda direktor Premogovnika **dr. Milan Medved** (za tiste, ki ne vedo je prav dr. Medved v veliki večini »kriv« za nastanek muzeja). Svečanosti je dal pečat odličen kulturni izbor.

Muzej premogovništva Slovenije v Velenju je ena izmed najbolj prepoznavnih turističnih točk Šaleške doline. Muzej so pred desetimi leti ustanovili Premogovnik Velenje, Mestna občina Velenje in takratni velenjski Kulturni center Ivana Napotnika z namenom ohraniti rudarsko tehnično dediščino. Muzej, ki velja za najbolj obiskan slovenski podzemni muzej, je od julija 1999 obiskalo več kot 285.000 obiskovalcev, kar je povprečno 91 obiskovalcev na dan.

Postavljen je v resnično rudarsko okolje nekdanje jame Škale, v rudarske rove 180 metrov pod zemeljsko površino, na eni izmed najdebelejših plasti premoga na svetu. Obiskovalci se v podzemlje spustijo s 121 let starim rudniškim dvigalom in v poldrugi uri dolgem programu raziščejo okoli tri kilometre podzemnih poti.

Obiskovalcem delo rudarjev v podzemnem delu muzeja predstavijo z multimedijsko zgodbo, ki je poleg slovenskega na voljo tudi v hrvaškem, angleškem, nemškem in italijanskem jeziku. Da se v muzeju trudijo zadovoljiti tudi tuje goste, kaže tudi podatek, da so muzej v zadnjem letu dni obiskali prebivalci kar 54 držav sveta.

Del podzemnega muzejskega programa, ki poteka pod vodstvom vodiča, je tudi rudarska malica v najgloblje ležeči jedilnici v Sloveniji, vožnja s podzemno železnico in simulacija rudarske nesreče in razstreljevanja v premogovniku.

Poleg podzemnega doživetja si lahko obiskovalci ogledajo tudi stalno zbirko slovenskega premogovništva v t. i. beli garderobi, kjer so predstavljeni prostori rudarskega stanovanja pred letom 1930 in razvoj slovenskega premogovništva vključno z legendo skoka čez kožo. Gre za zbirko, ki je bila sprva od leta 1954 pod okriljem Muzeja Velenje postavljena v prostore Velenjskega gradu, z ustanovitvijo muzeja premogovništva pa je bila prestavljena v avtentično okolje premogovnika.

Muzej, ki na strokovnem področju sodeluje z Muzejem Velenje in Tehniškim muzejem

Slovenije, je v desetih letih prejel številna priznanja doma in v tujini. Med drugim posebno priznanje Evropskega muzejskega foruma, Valvazorjevo priznanje, Fordovo nagrado za ohranjanje tehnične dediščine in zlati grb Mestne občine Velenje.

Povzeto po poročilu STA.
Milojka Komprij

IZLET KULTURNICE GABERKE

Konec septembra je Kulturnica Gaberke za svoje člane in sponzorje organizirala izlet. Po dolgih letih izletov po Sloveniji smo se letos odločili za obisk naše severne in zahodne sosedice. Skozi Mislinjsko dolino smo v Viču prečkali mejo in se podali do Vrbskega jezera. Zaradi specifične

foto: A. Grudnik

zakonodaje v Avstriji, kjer je obala jezer zasebna lastnina, smo si jezero ogledali od daleč iz znane restavracije ob avtocesti. Pot nas je nato vodila do Trbiža, kjer smo imeli na voljo nekaj časa za »šnofanje« po trgovinah. Po obilni malici nas je pot vodila čez prelaz Predel v vas Log pod Mangartom. Tu so še vedno vidne posledice katastrofalnega plazu pred leti, ob robu vasi pa je že »zraslo« nekaj novih hiš. Naš pogled je še posebej pritegnila nova zgradba, na kateri je pisalo Hotel šola. Hotel v podobi nekdanje šole so zgradili na istem mestu, kjer je prej stala šola. Življenje vojakov v času soške fronte smo nato podoživljali v trdnjavi Kluže. Tam so nam namreč člani Društva 1313 na šaljiv način predstavili vesele in hkrati tragične dogodke v času krute soške fronte. Igro jim je

s svojimi vključki na hudomušen način popestril naš predsednik **Franc Štehnar**. Med igro so kuhali tudi začinjen planinski čaj, katerega so nam postregli v originalnih avstro-ogrskih emailiranih lončkih. Ti glede na svojo starost niti niso izgledali tako slabo. Po končanem obisku v Klužah smo se odpeljali proti Planici, kjer se je večina povzpela na vrh zaletišča planiške velikanke. Razgled je bil res čudovit, vendar se tam dol nihče od prisotnih ne bi spustil. Za malo strahu in zaskrbljenosti pa je poskrbel še naš krajan Jože, ki je po izstopu iz avtobusa razumel, da je odhod avtobusa kakšni dve uri kasneje, kot je bilo dogovorjeno. Zato se je odpravil malo raziskovat okolico; najprej jo je mahnil v bife, nato pa na vrh melišča na drugi strani skakalnic. Ko smo se hoteli z avtobusi odpeljati, smo ga pogrešili. Poklicati ga nismo mogli, ker je gospod gluhonem in mu zato mobilni telefon nič ne koristi. Zato smo ga iskali kar peš. Po polurnem iskanju in skrbi pa se je naš Jožek z nasmehom na ustih prikazal z melišča. Vsi veseli, da smo ga do mraka le našli, smo ga hiteli spraševati, kje je tako dolgo hodil. On pa je odgovoril, da je ja še dobro uro prezgoden glede na dogovorjeni čas. Vsi smo prasnili v smeh, avtobus pa je krenil proti Vranskemu, kjer nas je čakala večerja.

A. Grudnik

ŽUPAN OBISKAL NAJSTAREJŠO ŠOŠTANJČANKO

Župan Občine Šoštanj **Darko Menih** je obiskal najstarejšo občanko **Terezijo Drev**, ki je 1. oktobra dopolnila 101 leto in ob tej priložnosti ji je z njenim osebnim zdravnikom dr. Valterjem Pirtovškom in predstavnikom KS Lokovica podaril šopek rož in knjigo s posvetilom.

Pri Tereziji doma. / foto: arhiv občine Šoštanj

Gospa Terezija Drev je vse svoje življenje živila v Lokovici, kjer je vzgojila tri otroke, dva sinova in hčerko. Ves čas je bila gospodinja, pomagala pa je tudi pri vzgoji svojih sedmih vnukov. Zdravje ji je ves čas dobro služilo. Šele pri svojih 94 letih je imela prvo operacijo, zlomila si je kolk, a je to ni ustavilo, kljub vsemu pa je pred štirimi leti morala sprejeti voziček, na katerem je bila tudi ob čestitkah župana. Njenemu dolgemu življenju je pripomoglo veliko gibanja, zagotovo pa tudi dobri geni ter življenje brez stresa, nam je še povedal njen vnuk **Jure Drev**.

Andreja Moškon, univ. dipl. nov.,
svetovalka za odnose z javnostmi

»Neveste ne damo kar tako«

ŠRANGA MLADOPOROČENCEMA

Ravenski fantje so pred kratkim izvedeli, da se bo ena izmed njihovih deklet kmalu poročila. Na dan njene poroke so ji pripravili presenečenje in preverili, če si je izbrala pravega moža.

V soboto popoldan, 26. septembra 2009, so najprej k nevesti **Mateji Potočnik** na dom poslali konjenika s pismom. Na poti vesele

foto: Nastja Stropnik Naversnik

družine od nevestine hiše proti cerkvenemu obredu poroke jih je čakalo presenečenje. Ravenski mladinci so postavili šrang. Ob zvokih harmonike so Ravenčani pripravili staro slovensko šego, s katero so preverili, če si je njihovo dekle izbralo pravega moža in če se bo poročila v dober zakon. Ženin je moral odgovoriti na zastavljena vprašanja, pri čemer so mu pomagali svatje, medtem pa so fantje skrbeli za dobro počutje neveste. Ženin Janez Navodnik je moral prežagati šrang, na koncu pa predati še plačilo, ki so ga zahtevali ravenski fantje.

Ker se je ženin pri vseh nalogah dobro izkazal, so mu Ravenčani dovolili, da odpelje nevesto k poroki. Skupaj so nazdravili, fantje so jima zaželeli srečen ter uspešen zakon.

Po cerkveni poroki so Ravenčani naredili še špalir. Prebrali so jima kratko voščilo, še enkrat nazdravili in čestitali, na koncu pa ju zasuli z rižem.

VULKAN NA KRIŽU

Kulturno-športno društvo **Vulkan Bele Vode** in **KS Bele Vode** smo ob prazniku Občine Šoštanj v soboto, 10. 10. 2009, organizirali pohod na Smrekovec. Vreme nam ni bilo naklonjeno in smo pohod z igrišča preusmerili na Sv. Križ. 30 pohodnikov se je veselo družilo ob hrani, pijači in pesmi. Ob prijetnem popoldnevu smo se odločili, da bomo spomladi

Močil jih je dež.

zopet organizirali podoben pohod.

za Vulkan Stani Podvratnik

ŠMIHELOV SEJEM

Tudi letos je Občina Šoštanj na zadnjo soboto v septembru organizirala tradicionalni **Šmihelov sejem**. Da je bogata sejemska tradicija v Šoštanju po več kot šeststo letih še vedno živa med občani in da se bo ta nedvomno tudi nadaljevala v prihodnje, so dokazali številni razstavljavci oz. domača turistična društva, ki s svojo aktivnostjo ohranjajo sejemske tradicije in hkrati spodbujajo turistično dejavnost v mestu. Od devete pa do trinajste ure popoldan so tako lahko obiskovalci na štirinajstih različnih stojnicah kupovali in poskušali domače dobrote, predvsem pa občudovali že pozabljena kmečka opravila, kot je npr. ličkanje koruze.

Sejem bil je živ. / foto: arhiv Občine Šoštanj

S svojo ponudbo so se torej na ta dan predstavili Turistično olepševalno društvo Šoštanj, Turistično društvo Pristava, Kulturno-turistično društvo Kulturnica Gaberke, Turistično društvo Skorno, Turistično razvojno društvo Šentvid, Turistično društvo Topolšica, Turistično društvo Lajše, Turistično društvo Topolšica podeželje - Lom, Športno-kulturno društvo Mačji kamen, Gospod Tone Urbanc in gospa Ana Čanč s ponudbo medu, gospa Dragica Imperl s ponudbo zelenjave, gospa Klavdija Koren z domačimi dobrotami ter ročna dela Ronči. Pestro sejemske ponudbo pa so z glasbenim programom popestrili še Pihalni orkester Zarja Šoštanj in harmonikarji pod vodstvom učitelja Vilija Mravljaka iz Gaberk. Za plesne korake pa so poskrbele topolške mažorete.

Sejemske ponudbo si je ogledal tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ Darko Menih.

Andreja Moškon,
svetovalka za odnose z javnostmi

POHOD NA SMREKOVEC

V okviru občinskega praznika je Občina Šoštanj v sodelovanju s Planinskim društvom Šoštanj in Športno zvezo Šoštanj v nedeljo, 27. septembra, organizirala tradicionalni pohod na Smrekovec. Udeležba je

Udeleženci pohoda. / foto in tekst: Občina Šoštanj

tudi letos bila več kot odlična, saj se je na sončno nedeljsko jutro na pohod podalo več kot **200 udeležencev**, ki so se po dobri uri hoje pri Domu na Smrekovcu okrepčali z golažem in čajem. Vse udeležence pohoda je na Smrekovcu pričakal tudi župan Občine Šoštanj.

RAZSTAVA GOB IN PIKNIK POD KOZOLCEM KULTURNICE

Kulturnica Gaberke je tudi letos organizirala razstavo gob pod kozolcem. Prisotni so se zbrali ob dogovorjenem času pri gaberški cerkvi in odšli in Leženj, kjer so nabrali različne vrste gob, ki so bile primerne za razstavo, in

kostanj. Razstavo gob pod kozolcem je pripravil determinator gob **Jožef Lekše** (uradni naziv determinator svetovalec) iz gobarskega društva **Marauh** iz Velenja. Po sorodnosti je razporedil in označil okoli 100 vrst gob, ki rastejo v okoliških gozdovih. Poleg gob je razstavil tudi slovensko strokovno literaturo, ki zajema glive, predvsem pa višje glive oz. gobe. Ko je bila razstava postavljena, je najprej pričel s predstavitvijo gobarskega bontona, torej kako nabiramo gobe, na kaj moramo paziti in še posebej, česa ne smemo delati pri nabiranju gob. Razložil je tudi zakonodajo s tega področja. Nato je predstavil gobe po skupinah, njihovo užitnost,

Gobarski piknik Kulturnica 2009 58. Determinator Jože pri svojem najljubšem hobiju opravlja / foto: A. Grudnik

kvaliteto, posebne značilnosti idr. Pri neužitnih in strupenih gobah je posebej poudaril, kako lahko gobe zaradi nepazljivosti hitro zamenjamo med sabo. Po dobri uri njegovega zelo zanimivega predavanja pa so se kar vsula vprašanja poslušalcev. Vprašanja so bila tudi zabavne narave, kot npr.: kako bi lahko sadili jurčke okoli hiše oziroma v lončkih; a je res, da jurček ne raste več, ko ga enkrat pogledaš, in podobna. Veliko je bilo vprašanj tudi glede zastrupitev in kakšni naj bodo ob tem ukrepi. Na koncu je Jože izbral užitne gobe z razstave. Predsednik Kulturnice Franc Štehar jih je spekel, Milan Sovič pa je skuhal gobovo juho. Vse od začetka razstave pa sta Slavko in Fonza pridno pekla kostanj. Razstavo gob sta s svojim obiskom počastila tudi župan Darko Menih in njegova žena. Prav tako pa je prišel svoje dolgoletne izkušnje z gobarjenjem izmenjavat gobar Branko iz Polhovega Gradca, ki pa je prinesel le malo gob, pa zato toliko več dobre volje.

A. Grudnik

DOBER GLAS SE DALEČ SLIŠI

Konec minulega meseca so ljudske pevke **Lipa iz Šmartnega ob Dreti** praznovalе drugo obletnico obstoja. Ob tej priložnosti so pripravile koncert za promocijo svoje zgoščenke. K sodelovanju so povabile številne pevke sestave od blizu in daleč, med njimi tudi dva iz šoštanjke občine.

Ljudske pevke in godec skupine Gabrški cvet. / foto: Marija Lebar

Na tamkajšnjem odru smo tako lahko videli skupino iz Zavodenj, ki si je nadela lepo ime **Jesensko cvetje**, v spremljavi citrarja. Nekaj kasneje so se predstavile še ljudske pevke **Gabrški cvet**. Te so poleg lepega petja poslušalstvo razveselile še z izvrstnimi šalami. Obe skupini sta bili nagradjeni z bučnim aplavzom.

Dogodek je povsem napolnil večnamensko dvorano v podružnični osnovni šoli Šmartno ob Dreti. Dve uri trajajoč koncert pa je zaradi odličnega razpoloženja, dobrega petja in humorističnih utrinkov voditelja Bojana Štruklja kar prehitro minil.

V družbi tako znanih glasbenikov, kot je ansambel Golte, niso nič manj razveselili pevski sestavi, ki jim pravimo »ljudski«. Kdo ve, zakaj ta naziv, saj se lahko postavijo ob bok marsikateremu »profesionalnemu« sestavu. Prav gotovo pa v svoje petje vnašajo veliko srčnosti in predanosti in predvsem svojega prostega časa in tako ohranjajo glasbo naših prednikov ter njihovo izročilo živo.

Marija Lebar

50 LET LJUDSKE UNIVERZE VELENJE

V torek, **20. oktobra**, je bilo natanko 50 let, odkar je pričela z delom takratna Delavska univerza Velenje (sedaj Andragoški zavod Ljudska univerza Velenje), ki je v prostoru Šaleške doline in širše izvajala osrednjo funkcijo izobraževanja (ob delu) odraslih. Njeno poslanstvo je bilo v različnih obdobjih izjemnega pomena, tako pa je tudi v času gospodarske recesije, saj je potrebno hitro prilagajanje programov izobraževanja in usposabljanja ter s tem pomoč pri prestrukturiranju zaposlenih na delovnih mestih.

Ljudska univerza Velenje je vsakoletno izvajala programe različnih poklicnih šol, osnovno šolo za odrasle, nekatere deficitarne srednje šole, v sodelovanju z višjimi in visokimi šolami pa omogoča študij na višjih in visokih šolah. Izjemno bogata ponudba je tudi pri izvajanju tečajev in delavnic za potrebe pridobivanja znanja in veščin za občane s področja občin v Šaleški in Zgornji Savinjski dolini (tuji jeziki, računalniško izobraževanje, funkcionalna izobraževanja in usposabljanja za strokovno in varno delo, tečaji za dela v gospodinjstvu in na domu ter drugi.)

Kolektiv Ljudske univerze Velenje je bil vseskozi fleksibilen, naravnani na potrebe okolja ter

inovativen v smislu kreiranja novih programov. Razširjanje dejavnosti in stika z uporabniki storitev na področju izobraževanja odraslih je bilo v zadnjem obdobju usklajeno s potrebami občin (centra za samostojno učenje v Nazarjah ter Šoštanju), številna pa so bila sodelovanja s podjetji in drugimi šolskimi ustanovami.

Praznično obeležje 50-letnice Ljudske univerze Velenje je bilo 20. oktobra 2009 kar v njihovi elitni učilnici in v skladu s časom krize. V prazničnem tednu pa so ponudili paleto brezplačnih delavnic in tečajev za občane iz Šaleške in Zgornje Savinjske doline in s tem samo potrdili, da je poslanstvo te izobraževalne ustanove dostopno in prijazno vključevanje občanov v nenehno dopolnilno izobraževanje in usposabljanje.

foto: Jože Miklavc

Čez planke

»KK? TK!« JE USPEL

V soboto, 19. septembra 2009, se je v Velenju odvijal projekt mladinskih organizacij »Kk? Tk!«. Projekt je koordiniralo Počitniško društvo Kažipot, sofinancirali sta ga Mestna občina Velenje in Evropska komisija.

Prvotni datum je bil 4. september, a je bil projekt zaradi slabega vremena prestavljen za 14 dni. V soboto, 19. septembra, je projekt uspel. Predstavilo se je več kot **50 mladinskih organizacij** iz Velenja in okolice. Svoje delovanje so društva predstavila na zanimiv način: po prizorišču so se sprehajali klovni Gledališča Velenje, v mini studiju so lahko obiskovalci posneli svojo skladbo s pomočjo Društva producentov elektronske glasbe, najmlajši so lahko preizkusili šaljivi poligon, ki so ga pripravili taborniki Rodu Jezerski zmaj, prav vse obiskovalce so zasrbeli podplati ob zvokih Šaleškega folklornega društva Koleda in njihovih plesih ... Dogajalo se je še mnogo zanimivega. Predstavili so se tudi Mladinski svet Velenje, Hokejski klub Velenje, Co/Go, Turistične vodičke Velenje, Squash klub Velenje, Karate klub Velenje, Sabljaški klub Rudolf Cvetko Velenje, Namizno teniški klub Tempo Velenje, Judo klub Velenje, Šaleški alpinistični odsek, Kolesarsko društvo Energija Velenje, Planinsko društvo Velenje, Društvo za podvodne dejavnosti Jezero, Aero klub Gorenje, Društvo zeliščarjev Velenje, Društvo za boj proti raku Velenje, Društvo Tehnologika, Šaleški študentski klub in še mnogi drugi.

Maja Kostanjšek, predsednica PD Kažipot pravi: »Z izvedbo projekta tudi z udeležbo smo člani Počitniškega društva Kažipot zelo zadovoljni, zato načrtujemo tudi v prihodnjem letu nadaljevanje projekta. Eden izmed glavnih problemov v Velenju je, da večini organizacij primanjkuje mladih, ki so motivirani in željni kreativno ustvarjati na katerem izmed področij. Primanjkuje mladih, ki bi želeli ustvarjalno preživeti svoj prosti čas. Mladi ne poznajo vseh aktivnosti, kamor bi se lahko vključili. In prav to je razlog, da smo se odločili to spremeniti.

PDK vabi, da se prihodnje leto ponovno vidimo na projektu »Kk? Tk!«

Tekst in foto: Nastja Stropnik Naveršnik

PRVA TRGATEV ŽLAHTNE TRTE PO VEČ KOT STO LETIH V FAJFARJEVEM VINOGRADU V KOLOVRATU

V soboto, 17. vinotoča, so člani Vinogradniškega društva Šmartno na čelu z županom Občine Šmartno ob Paki **Alojzom Podgorškom** v vinogradu svojega člana **Miha Fajfarja** v Kolovratu pri Mozirju opravili prvo resno in gospodarsko pomembno trgatve modre frankinje. Ista skupina vinogradnikov in Mihovih prijateljev je pred dvema letoma in pol posadila 713 trsov (v lanskem letu še dodatnih 540) na pobočju nekdanj s trtami posajenega sončnega področja nad Ljubijo. Vinogradnik Miha

Fajfar se je prvi med številnimi krajanji, ki ljubiteljsko vzgajajo vinsko trto v tem kraju, odločil, da bo na zemljišču, kjer je bilo pred stoletjem in več veliko vinogradov (na področju med Goro Oljko in Radmirjem), posadil vinsko trto, ki je primerna za to lego.

Prve trgatve sta se poleg drugih udeležila tudi župan Občine Mozirje Ivo Suhoveršnik in poslanec DZ **Jakob Presečnik**. Trgatev so opravili po starih šegah iz priznanih vinorodnih krajev Štajerske in Haloz (kjer je Miha Fajfar doma in ima še preostale vinograde), ob zvokih harmonike in z odličnim prigrizkom. Gospodar pa je ob zahvalnem nagovoru

Ob prvi trgatvi pri Fajfarjevih v Kolovratu je bilo veselo. / foto: Jože Miklavc

ponudil degustacijo lanskega vinskega letnika in letošnjega mošta iz svojih ostalih vinogradov. Da so stvar pri Fajfarjevih v Slatinah vzeli zelo resno, pove tudi dejstvo, da so ob lanskem martinovanju v Šmartnem ob Paki razglasili Miha Fajfarja za najgospodarja in kletarja leta 2008.

Jože Miklavc

MEDNARODNI FESTIVAL VEZILSTVA

foto: Jože Miklavc

V Velenju je od petka, 16., do nedelje, 18. oktobra, potekal prvi festival vezilstva, ki sta ga organizirala Andragoško društvo Univerza za III. življenjsko obdobje Velenje ter Mestna občina Velenje v tamkajšnji Rdeči dvorani.

Privlačne spremljajoče glasbene in kulturne prireditve so dopolnjevale razstavljene veziljske izdelke in veziljske delavnice. Na festivalu je sodelovalo 25 vezilskih društev iz Slovenije, Francije, Nemčije in Srbije. Izobraževalni, kulturni in turistični dogodek je privabil veliko število obiskovalcev, še zlasti tudi spremljajoče prireditve, modna revija s pridihom vezenin znane slovenske in mednarodno uveljavljene modne kreatorke Velenjčanke Maje Ferme.

Za izvedbo strokovnega dela festivala je bil najbolj zaslužen krožek Slovenske ljudske vezenine, ki že 14 let deluje pri Univerzi za III. življenjsko obdobje Velenje pod mentorstvom Jožice Grobelnik. Organizator, je udeležencem in najboljšim razstavljavcem podelil priznanja in nagrade za izjemne kreacije in predstavitve vezilskih izdelkov in aranžmajev.

Jože Miklavc

potopis PO BRAZILIJ s Polono Moškon

12. 10. - 9. 11. 2008 - OB OBLETNICI

Braziliija je po površini kakor tudi po številu prebivalcev peta največja država na svetu (nekaj manj kot 190 milijonov). Ima neskončne peščene plaže, tropski deževni gozd, ogromno Amazonsko nižavje z neštetiimi rekami, bogato floro in favno, ugodno klimo skozi vse leto, kolonialna mesta, na jugu države mogočne slapove Iguaçu, radožive in prijazne ljudi, sambo, melanholično bossa novo, enega izmed največjih nogometni stadionov na svetu - Maracanã, okusno hrano ter tropsko sadje Amazonije raznovrstnih okusov in barv.

Federativno republiko Brazilijo sestavlja 26 zveznih držav in federativna pokrajina Brazilija. Na državni zastavi ima vsaka od njih podobo zvezde na modri podlagi - Zemlji, kjer piše red in napredek. Predsednik Luis Inacio Lula da Silva, ki ga ljubkovalno in skrajšano kličejo Lula, je oktobra 2006 že drugič dobil predsedniški mandat.

Uradni jezik je portugalščina in vsaj osnovno znanje tega jezika je skoraj nuja za sporazumevanje z domačini. Denarna enota je real. Priporočljivo pa se je cepiti proti rumeni mrzlici.

Brazilci so na splošno zelo veseli ljudje in kljub perečim težavam in trdemu delu se znajo zabavati. Kot takšni živijo tudi v naših predstavah. Brez tradicionalne glasbe, kot je pagoda, samba, freva, forra, lambada, bossa nova in tropicalisma, v Braziliji ne gre.

Salvador de Bahia - najbolj

AFRO-BRAZILSKO MESTO

Zaradi ogromnih razdalj med mesti sva s fantom že pred odhodom zaradi cenovne ugodnosti rezervirala štiri notranje lete in tako sva z Ria odletela proti severu, v dve uri oddaljeno obalno mesto **Salvador de Bahia**, ki je najbolj afro-brazilsko mesto. Je mesto bobnov, candoblēja (vera, katere korenine izhajajo iz Afrike) in capoeire, saj so v Salvador de Bahia pripeljali kar 4 milijone afriških sužnjev (največ iz Angole), zato ima več kot 80 % prebivalstva črnske potomce.

Leta 1985 ga je Unesco razglasil za kulturni spomenik in tu si lahko ogledate najbolj impresivne kolonialne stavbe in cerkve v Latinski Ameriki. Staro mestno jedro - Pelourinho je polno kolonialnih stavb (17-19. stoletje) z bogato okrašenimi cerkvami in osrednjim trgom Terreiro de Jesus, kjer plesalci z mehkim in usklajenimi gibi plešejo capoeiro. Bahia je rojstni kraj mešanice plesa in borilne veščine, imenovane capoeira. To je bojni ples afriških sužnjev, s katerim so kljubovali svojim gospodarjem. Z glasbilom berimbau so se med plesom oglasili le v primeru morebitne nevarnosti prihoda gospodarja, kajti ta ples je bil prepovedan. Danes berimbau uporabljajo za dajanje takta.

»Cidade baixa - Spodnje mesto« (pristanišče) je s »cidade alta - Zgornjim mestom« (Pelourinho) povezan s 85 metrov visokim dvigalom, katerega namen je bil lažja dostava blaga iz pristanišča. Danes pa je namenjen prevozu ljudi.

Mesto je polno radožive glasbe tako sambe kot ragge ritmov, olodum (kulturna skupina,

zasnovana na črnski skupnosti Salvadorja, ki izvaja predvsem sambo reggae) in brazilske popularne glasbe.

V zalivu Baía de Todos os Santos, velikosti 1000 km², leži otok Itaparica, s toplim Atlantikom, ki je s celino povezan z mostom. Obalo Salvadorja zaokrožuje najstarejši svetilnik v Latinski Ameriki, Farol da Barra. Obstajal je že 16 let pred nastankom Salvadorja.

Kljub neštetim policistom, ki stojijo skoraj za vsakim vogalom, se človek ne počuti varno. Varnost v Braziliji je velik problem, kajti razlike med bogatimi in revnimi so izredno velike, zato je stopnja kriminala visoka.

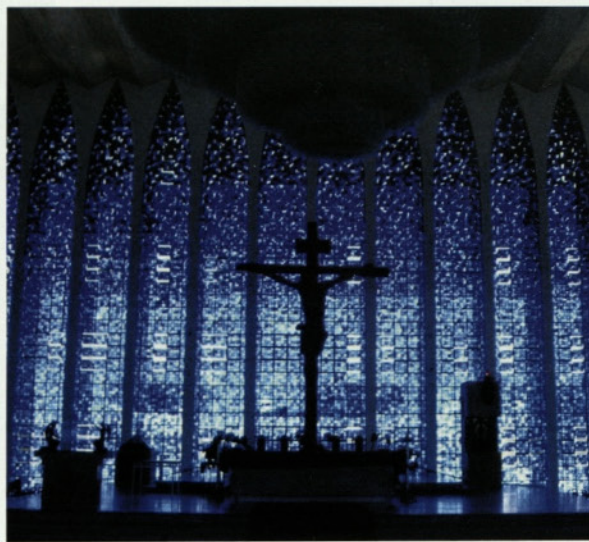
TROPSKI MANAUS IN LOV NA PIRANJE

Če ste ljubitelji narave in živali, potem je le tri stopinje pod Ekvatorjem, v Amazonskem nižavju, pravi kraj za vas mesto **Manaus**, od koder ti že nekaj ur vstran pričarajo pravo džunglo. Visoka vlažnost in temperature okrog 30 stopinj omogočajo bujno rastje, bogat živalski svet ter pisano rastlinstvo s tropskimi sadeži in okusnimi naravnimi sokovi. Reko Amazonko tvorita dve reki, ki se zlivata ravno pri mestu Manaus, in sicer črna reka - Rio Negro, ki je tudi v resnici temnejša in priteče iz Venezuele in zaradi manjše kislosti tudi z manj komarji kot reka Solimoes, ki priteče z Andov in je svetlejša barve. Ker sva bila tam ravno v sušnem obdobju, je bila Amazonka kar 14 metrov nižja kot v deževnem obdobju. Sušno obdobje ima tudi določene prednosti, kot je manj nadležnih komarjev, ki so znani prenašalci malarije.

Po prečkanju široke struge Amazonke smo se podali s kombijem mimo vodnih lilij do naslednjega čolha, ki nas je po reki Mamori pripeljal do t. i. baznega tabora. Hiške iz lesa na kolih se dvigajo strmo nad reko, povezane z lesenimi stopnicami, ki so v deževnem obdobju odveč. Poleg plavajoče »restavracije« se v reki igrajo roza delfini, ki so malo manjši od morskih. Tudi kopanje s piranjami je

Salvador - Bahinka

Brasilia -cerkev Don Bosco

Cocapabana

Po Braziliji

popolnoma nenevarno. Smo pa okusili njihovo napadalnost na popoldanskem lovu in v loncu za večerjo se jih je nabralo kar nekaj. Ko se okoli šeste ure popoldan spusti mrak, zaživi nočno življenje, s svetlečimi očmi kajmanov, komarji in vreščanjem papig nekje v daljavi. S spretnostjo se je izkazal naš vodič Osmar, ki je z golimi rokami ujel mladega, leto starega kajmana. Naše džungelsko doživetje pa smo popestrili še s preživeto nočjo v gozdu v visečih mrežah, kjer so se proti jutru oglasile žabe in vriskači (vrsta opic), katerih jakost glasu nas je v trenutku prebudila. V daljavi pa se je z visokimi toni pridružil še živo pisan barvni tukan.

UTOPIČNO GLAVNO MESTO BRAZILIJE

In nato naju je pot vodila v glavno mesto Brazilije **Brasilia**, na 1100 metrov, na planoto Planalto Central, kamor prispeva šele nekaj pred polnočjo. Z letališča s pomočjo domačinov ujameva pravi avtobus in že sva v predelu, kjer naj bi bila najina posada (penzion). Ustavi dva domačinki, ki nama v razumljivi portugalsčini pojasnita, da jih je vlada zaradi ilegalnega delovanja zaprla. Kljub temu, midva obložena z nahrbtniki spredaj in zadaj, vsi štirje sredi noči stopimo do izbrane posade preverit, ali to drži, in res, fechado (zaprto). Ne preostane nama nič drugega, kot da izbereva hotel.

Po legendi naj bi se futuristično mesto v centru države, ki približno ustreza današnji legi mesta, v sanjah prikazalo duhovniku Svetemu Janezu Boscu leta 1883. Več zgradb v mestu danes nosi njegovo ime, vključno z glavno mestno katedralo. Mesto samo je bilo zgrajeno na podlagi odloka takratnega predsednika Juscelina Kubitscheka z namenom, vzpostaviti geografsko nevtralnejše urbano središče države in pospešiti razvoj centralne Brazilije. Pred tem se je večina kapitala in priseljencev stekala na jugovzhod v Rio de Janeiro.

Mesto Brasilia je bilo zgrajeno v štirih letih, in sicer v obliki letala, kjer »trup« predstavljata predvsem

poslovni del (ministrstva, predsedniška palača), muzeje, medtem ko so »krila« stanovanjski predeli, parki.

Je neke vrste utopično mesto s širokimi alejami, čistimi ulicami, kar seveda ne drži. Glavno mesto je postalo leta 1960, ko se je le-to preselilo iz Ria de Janeira.

Mesto se ponaša s katedralo in z zanimivo cerkvijo Don Bosco, s 7200 modrimi muranskimi steklenimi ploščicami, ki pokrivajo notranjost.

Na obrobju mesta je tudi umetno jezero, namenjeno za vodne športe, in nekaj parkov s prav tako umetnimi jezери za sprostitvev in zabavo.

MESTO, OBDANO Z GORAMI

Po poti sva se ustavila tudi v **Belo Horizonte** (lep razgled), ki ga mesto z njegovega obrobja dejansko tudi ima. Leži med gorami in se ponaša s parki, s poraslimi palmami. V mestu so opazne razlike med modernimi in klasičnimi stavbami s strmimi ulicami. Je prvo mesto, ki so ga v Braziliji gradili po načrtu, s tremi univerzami, zgodovinskim muzejem, številnimi knjižnicami, stadioni in ogromno tržnico, kjer lahko kupiš začimbe, zelenjavo, sadje, izdelke domače obrti, meso, vse vrste sira, živali (pse, kokoši, činčile, papige ...) in še mnogo drugega.

KOLONIALNO MESTO S STRMIMI ULICAMI

Kraj, ki je odigral pomembno vlogo v zgodovini Brazilije in v katerem se je začel prvi poizkus za osamosvojitve, leži južno od glavnega mesta okrožja Minas Gerais in se imenuje **Ouro Preto**. Mesto, polno baročne arhitekture in skulptur, leži na višini 1.100 metrov. Občudujete lahko 24 cerkva, muzeje in zaradi strmih ulic med samim sprehajanjem kar zmanjkuje sape.

Mesto je poznano po zlati mrzlci in svoj razcvet je doseglo v 17. stoletju. V 18. stoletju je bilo na Portugalsko pripeljanega kar milijon ton zlata. Bogastvo se kaže v bogato ornamentiranih cerkvah, umivalnikih, dvonadstropnih hišah,

kjer so v višjih nadstropjih živeli gospodarji, v spodnjih predelih pa sužnji. Vsak gospodar je imel od 4 do 5 sužnjev, ki so na dan izkopali od 100 do 150 g zlata. Zaradi visokih davkov je prišlo l. 1720 do upora in ustanovitve gibanja Inconfidencia (za neodvisnost sužnjev).

Mesto je polno lokalov z okusno hrano, ki sva jo okušala po celi Braziliji, in čas je bil za pokušnjo njihove nacionalne jedi, imenovana feijoada (fežoada). To je jed iz črnega fižola, različnih vrst mesa (svinjine, govedine, dimljenih reber, slanine, dve vrsti dimljene klobase, govejega jezika in ledvene pečenke). Vse skupaj se kuha tri dni in se je večinoma ob nedeljah. Jed je precej slana, vendar okusna, servirana z belim rižem, farofo (moka iz manioke, ki si jo potrosijo na fižol), na rezance narezano zelje in dva koluta pomaranče. Pogosto se zraven pije cachaça (kašasa), alkohol iz sladkornega trsa, caipirinha (kaipirinja), brazilski nacionalni koktajl iz kašase, sladkorja in limone, ali pivo. Brazilska kava je odličen zaključek vsakega obroka in Brazilci vam bodo vedno in povsod ponudili cafezinhos ali »malo kavo«.

Brazilija ne ponuja samo eno jed, ampak ima vsaka zvezna država (26) svojo tipično, kar pomeni ogromen izbor, od zelenjave in sadja, za katerega ne najdeš niti prevoda (ob ekvatorju tropsko sadje, na vzhodu morska hrana, na jugu na fazendah (rančih) pridelujejo okusno meso).

MESTO SAMBE IN KARNEVALA RIO DE JANEIRO

Sledila je le še šesturna večerna vožnja po ovinkastih in luknjastih cestah v Rio de Janeiro. Zaradi prihoda ob petih zjutraj je najbolj varno vzeti taksi. Ti se zaradi nevarnosti napada nikakor ne ustavljajo pred nobeno rdečo lučjo na semaforjih.

Rio de Janeiro (portugalsko januarska reka) je 7-milijonsko mesto in velja za enega najlepših mest na svetu, ki slovi po plažah, kot sta Copacabana in Ipanema, obkroženimi s hoteli. Slovi pa tudi po 38 m velikem kipu Jezusa,

Favela Rocinha

lov na kajmana - Amazonka

znanem kot Kristus Odrašenik (Cristo Redentor) na gori Corcovado (713 metrov) ter seveda po vsakoletnem karnevalu. Poleg tega pa ima tudi največji gozd znotraj kakšnega urbanega območja. Imenuje se Floresta da Tijuca. Za Sao Paulom je drugo največje brazilsko mesto, do preselitve prestolnice v Brasília v letu 1960 pa je opravljalo tudi to nalogo.

Kraj, kjer danes stoji mesto, so januarja 1501 kot prvi Evropejci dosegli portugalski raziskovalci, ki jih je vodil Italijan Amerigo Vespucci. Mislili so, da je Guanabarski zaliv rečno ustje, zato so ga poimenovali Januarska reka. Mesto je bilo ustanovljeno šele 1. marca leta 1565, ko ga je portugalski vitez Estácio de Sá v čast svojega kralja Sebastijana I. imenoval Sao Sebastiao do Rio de Janeiro (Sveti Sebastijan Januarske reke). Mesto je zrastle ob vznožju gore Sladkorni stožec (Pao de Açúcar), ki je dostopen z gondolo in so ga kasneje v skladu s srednjeveškim načinom obrambe trdnjav prestavili vrh Grajskega griča (Morro do Castelo).

Mesto te popelje v svet plesa in zabave, ki doseže svoj vrhunec ob vsakoletnem karnevalu. S svojimi visokimi hribi, poraslimi s pragozdom, in peščenimi plažami se mesto razprostira med tropskim gozdom in Atlantskim oceanom. Prav tako so nekaj posebnega njegovi prebivalci - Carioco (ime so dobili po reki Carioca, iz katere se je včasih oskrbovalo celotno mesto). Ljudje so mešanica vseh možnih ras.

Mesto je razdeljeno na tri dele: Zona Norte - severni del, kjer je v glavnem industrija ter četrti revnega sloja (favele), Centro - center ter Zona Sul - južni del, ki je turistično najzanimivejši in v katerem živi srednji in višji sloj. Na Copacabani se ljudje večinoma samo sončijo, saj plavanje zaradi ogromnih valov ni mogoče. Rio je zaradi gora prepleten z nešteti tuneli. Divje vožnje voznikov avtobusov skorajda po dveh kolesih pričajo o njihovi temperamentnosti. Nekje so tuneli tako nizki, da kljub tripasovnici lahko avtobusi vozijo le po sredinskem pasu.

Vse trgovine, najin hostel, podzemna železnica,

banke pa tudi avtobusi so opremljeni s kamerami. Ponekod vidiš napise: »Oprostite, snemamo vas!« Po eni strani ti daje občutek varnosti, po drugi strani pa občutek nevarnosti mesta.

Kljub temu da se mesto po večini lahko uvršča med najsodobneje urejena mesta na svetu, veliko prebivalcev živi v favelah (revni predel mesta) v zelo slabih življenjskih pogojih.

Favela Rocinha, kjer živi 200.000 ljudi, je največja v Braziliji in ena najstarejših v Rio de Janeiru (iz l. 1920). Večina prebivalcev favele je iz SV dela Brazilije in so prišli iskat delo. Zaradi hitrega priseljevanja novih prebivalcev in s tem posledično zmanjševanja prostora za nastanitev so začeli graditi hiše v višino ter drugo ob drugi. Rocinha je narejena strmo v hrib, kamor so nas z motorji pripeljali lokalni moto taksiji. Tako kot vsaka druga skupnost imajo svojo pošto, elektriko s kabli, ki so prepleteni do onemoglosti, in si jo nekateri tudi nelegalno prisvojijo s priklučitvijo na električni vod. Celotna favela je narejena nezakonito. Oblast je nemočna glede izterjave kakršnih koli plačil, kajti ljudje so zelo revni. Na vrhu favel živijo bogatejši, tam je večja zračnost, kvalitetnejši dostop do čiste vode in kontrola nad morebitnim posredovanjem policistov v faveli. Ker si čisto vodo ne morejo privoščiti vsi,

jo vsake tri ure spuščajo navzdol po kanalih in ceveh, kjer si jo lahko načrpajo tudi ostali. Otroci hodijo v šolo od 6. do 14. leta, nato se zaposlijo, da lahko preživljajo starše. Povprečno število otrok je od štiri do pet. Skoraj polovica Brazilcev je mlajših od dvajset let. Po uličah

teče kanalizacija, smeti ležijo vsepovsod, kure se pasejo med smetmi, ob robu favel pa stojijo hiše z bazeni in z največjim luksuzom.

Nikakor pa ne smeš spregledati nogometnega stadiona Maracanã, ki sedaj sprejme skoraj 100.000 ljudi. Ogledala sva si nogometno tekmo med lokalnima ekipama (Fluminense in Vasco de Gama). Res da je bilo na stadionu le 40.000 ljudi, so pa Brazilci z bobni, petjem in ploskanjem ustvarili nepozabno vzdušje. Seveda ni potrebno posebej poudariti, da je nogomet njihov nacionalni šport. Brazilska nogometna reprezentanca je doslej že petkrat osvojila naslov svetovnih prvakov, nazadnje leta 2002. So pa tudi strastni navdušenci nad formulo, košarko in odbojko.

Brazilija je skoraj v vsakem pogledu največja med južnoameriškimi državami. Lahko se pohvali z naravno znamenitostjo, s slapovi Iguacu, ki so najmogočnejši slapovi na svetu, katere si na jugu deli še z Argentino. Je dežela veselih ljudi, kljub očitnim prepadam med revnimi in bogatimi.

Vsekakor je vredna ogleda, kajti s čudovito naravo, hrano ter temperamentom ljudi te očara in polepša vsak dan in še dolgo ostaja v mislih popotnika.

Polona MOŠKON

Ouro Preto- strme ulice

Salvador de Bahia

zaliv Guanabara - Rio de Janeiro

Hišnik

piše Marjana Kotnik

(nadaljevanje)

Spet hočejo slišati še o mački.

»Enkrat smo ujeli mačko. Vsi moji bratje in jaz. Tako lepo, šareno mačkico. Ujeli smo jo v naši kleti, ko je lizala smetano. Ne vem, od kod je prišla. Nikoli prej je še nisem vedel. Majka je vpila, jaz sem zaprl vrata kleti in sklenili smo krog okoli živali, jedna žival je letala v krogu kot bi se ji zmešalo. Ko smo sklenili krog čisto na tesno, še majka je pokleknila na tla in tiščala kolena tesno skupaj, da mačka ne bi ušla pri luknji, je v grozi skakala v nas, nas praskala, pa smo jo zbili na sredo kroga in jo tako dolgo mučili, da je od udarcev po glavi in hrbtu obležala. Takrat smo jo prijeli, stlačili v torbo in nesli v gozd. Tam smo imeli skopano jamo. Ne za to mačko, pač pa je bila past. Čez jamo smo nadevali veje in včasih je kaj padlo vanjo. Kaka srna. A veš, kak dober je golaž ... Jama je bila globoka več kot meter, sigurno. Mačko smo zabrisali v jamo in jo pokrili z lesenimi vrati. Potem smo hodili gledat, enkrat eden, enkrat drugi, kako umira. Prvo noč je tako mijavkala, da smo se morali pokriti čez glave, da smo lahko zaspali. Džuro, najstarejši brat, je preklinjal in komaj smo ga zadržali, da ni stekel k jami. Glavo ji je hotel streti s skalo. Tretjo noč je mijavkanje skoraj zamrlo. Bratje so se norčevali, da je mačka najbrž ušla, da je ni več slišati. Zjutraj bomo šli pogledat in bo luknja prazna! Kaj pa, če je lisica zlezla v luknjo in je mačko pojedla. Ali pa je srna padla na njo in jo je ubila. Smeha je bilo veliko ... Pozno, ko se je vse umirilo, so končno vsi zaspali ... V meni pa se je nekaj premaknilo. Sam ne vem, kako, zakaj. Nikoli prej nisem občutil usmiljenja. Takrat pa kot bi imel kamen na srcu. Malo sem že zadremal, pa se mi je prikazala krvava mačka, oči so ji izstopile, svetile so se kot žarnice, iztegnila je košat rep, kot bi jo tresla elektrika ... Spet sem zadremal, mačka je lezla po mojih nogah na trebuh, krvava sled se je vlekla za njo in tiste oči so bile že čisto zunaj. Takrat sem skočil pokonci, hiša je spala ... V kratkih hlačah in strgani maji sem skliznil ven, potih, kot vlomilec sem se izvlekel iz hiše. Pod oknom sem se sklonil, da me ne bi oče ali majka videla, če slučajno bedita. Okrogla luna je svetila tako živo, da sem videl razločno vse okoli sebe. Tihotapil sem se proti luknji, glasu ni bilo slišati iz nje. Odmaknil sem vrata, na dnu se je nekaj zganilo. Razumete, mačka je še živela. Vrgel sem not desko, ki sem jo privlekel s seboj, ampak mačka ni kapirala. Ali pa je bila preveč slaba. Skočil sem v jamo, potipal in zagrabil kosmato telo. Bilo je še toplo in malo se je upiralo. Vrgel sem jo ven, sam pa splezal po deski. Uboga muca je kot omamljena ležala na robu jame, a gledala me je prav v oči. Ko sem videl tisti pogled, me je postalo sram. Sram me je bilo pred mačko. Pograbil sem jo, jo stisnil pod majo, mačka je drgetala, jaz pa tudi. Tekel sem domov. Pri nas vrat nismo zaklepali, na selu ni bilo tako, kot je tukaj, v Sloveniji. V kleti sem poiskal skledo s smetano in mačkico prislonil k skledi. Pila je tako, da sem se bal, da se bo razpočila. Božal sem jo po hrbtu, jokal sem in jo klical: »Maca, macal! Tedaj pa je nekaj padlo po mojem hrbtu, usula se je cela kanonada udarcev, bobnelo mi je v ušesih in ko sem se zbudil iz nezavesti, sem ležal na tleh, na mrzli ilovki, na trebuhu pa mi je ležala glava od mačkice. Rep je bil obešen na zidu.

Potem sem bruhal. Pograbil sem hlače, košulju, čevlje in tekal. Nisem vedel kam, nisem imel nič. Bilo je rano jutro in cel dan sem hodil, pil vodo iz reke, jedel jabolka in prišel do mesta. Prvo noč sem spal v cerkvi. Tako sem lupal iz mesta v mesto, kradel malo tu, malo tam, nikjer pa toliko, da bi me lovili.

Potem sem neko noč prespal na kamionu, zlezal sem pod cerado in se zakopal med vreče žita ... Kamiondžija me je pripeljal v Slovenijo. Tu sem malo prosil, malo kradel in takrat, več kot 40 let nazaj, me nihče ni iskal ... Na neki kmetiji sem potem kar ostal. Imel sem 15 let. Počasi sem začel govoriti slovensko, tisti ženski sem se zlagal, da sem izgubil vse dokumente, da mi je družina umrla ... In tako ... našla mi je siht v fabriki, še sam ne vem, kako mi je zrihtala dokumente in tako ...»

Lahko bi jim povedal, da sem jo tudi fukal, čeprav mi ni bila všeč. Naučila me je. Postarana vdova. Tudi tega jim ne bom pravil, da sem našel neke prijatelje. Bosanski Srbi so bili res prasice. Spoznal sem ene tipe, že pred vojno smo hodili dol. Kar tako so me vzeli zraven, med dopustom, za praznike ... Za eno firmo so vozili, oče in sin pa še neki strici ... med vojno so švercali vse živo ... Mislim le, da se bom takoj vrnil, pa smo se izgubili, ni bilo veze, nismo se več našli. Osem mesecev sem bil dol, od marca do novembra ... Tiste tri punce, res smo bili prasice ...

»Potem sem prišel nazaj v Slovenijo. Dobil sem siht. Delal sem kot nor in dali so me v tečaje. Dobil sem spričevalo, da sem KV ... Tako, tinejdžeri, da mi nikdar ne rečete, da se kaj ne da. Vse se da. Če je volja, je pot. Tako pravi naš pregovor.

»Kako si se lahko tako spremenil?!« je zašepetala Rebeka. Ostali so molčali.

Ja, včasih srečaš koga. Takrat v lokalu sem Danico prvič videl. Ko sem šel mimo nje, sva oba obstala. Kot bi med nama nekaj delovalo, neka sila, magnet. Ponudil sem ji pijačo in je rekla, da me je prejšnjo noč v sanjah videla. Točno takega, s tankimi zalizci in herpesom v kotu ustnic. Verjela je, da je to usoda. Povedal sem ji, da nisem človek, ki bi si ga ženska želela za moža. Danica je trdila, da je v svojem bistvu vsak dober, samo tisto bistvo je včasih poteptano tako globoko v blato, da ga ni lahko izkopati nazaj ven. In ga očistiti. Da nisi več isti. Potem sem nekega dne kupil brikete za mačko, ki se je vlačila okrog bloka ...

Nekdo je udaril ob vrata. Razjarjena gospa Marta iz tretjega nadstropja se je razkoračila med podboji: »A boš kar tukaj spal? Ura je skoraj polnoč!« Matjaž je sklonil glavo, rekel adijo in šel. Marta me je srepo gledala. Kot tista mačka, ki je imela dve žarnici namesto oči. »Gospod Panič, a vi nimate drugega dela, kot da tule naše otroke zabavate?«

»Lahko noč, gospa Marta.«

Imam delo, gospa Marta. Imam dosti dela, ampak vaši otroci ga nimajo. Ker vi nimate časa, ker imate preveč skrbi sami s sabo ... Matjaž mi je povedal, da ima ljubčka in da se ločujeta ... Da se z možem samo še dereta drug na drugega. Nič ji ne rečem. Naj misli, da je res dobra mama, ker je prišla po fanta. Ampak Matjaž vedno manj postopa okoli bloka, tiste njegove klape, ki je stalno visela na ograji in razbijala steklenice, ni več blizu ... Saj vem, vsi bi radi, da bi otrok nekje bil, ampak ne v našem stanovanju. Naj se zbirajo kje drugje, ne ravno pri vas. Pa problemov naj ne delajo. Pa naj počnejo kaj pametnega ...

Ampak ura je enajst proč, otroci so še skoraj vsi mladoletni, pa niti eden od staršev ni prišel ponje, ni jih poklical ... no, gospa Marta je zdajle prišla. Ni se mi zdela zaskrbljena, samo jezna. Tisti »zabavate« je zvenel preveč cinično. Upam, da imajo res vsi naloge za drugi dan. Najini trije so jo vedno naredili takoj po kosilu. Danica je vztrajala. Ona je zrasla v ljubeči družini. Njeno bistvo ni bilo nikoli pogreznjeno v blato.

Spomladi smo od sponzorjev dobili rabljene uteži in sobno kolo. Naš fitnes je začel dobivati kar lepo podobo. Dve sobi imamo že opremljeni. Ena, iz nje smo zvozili za dva kesona same svinjarije, je velika 6 x 6 metrov. To je naša soba za druženje. Spremljal sem male oglase po spletu, po časopisih in našel kar precej takih, kjer zastoj ponujajo staro pohištvo. Ni ravno vse v stilu, je pa udobno. Kavč, fotelji, mizica, bar. Fantje so sami prinesli glasbeni stolp, cedejev je na kupe. Punce vsako soboto obrišejo mizico, pod, posejajo fotelje, stresejo deke ... Fantje nabavijo pijačo. Zadnje tedne dekleta celo spečejo pecivo. Dogovora se držijo: nisem jih še zalotil, da bi v sobo nosili alkohol. Spoštujete me, čutim. Prvič, ko smo vse uredili, sem zahteval popolno tišino. »Samo tole vam povem: če zavoham ali vidim alkohol, je konec. Zaklenem sobo in jo dam v najem upokojenkam, ki bi v njej rade kvačkale. So me že prosile za ta prostor. Enako velja za čike. Tukaj se zabavamo, plešemo, pojemo, lahko pripeljete prijatelje ... Prvi čik, prvi pir – konec. Brez zajebancije.«

»Bosanc, zmenjeno!« Leto dni, pa še nisem zavohal čika. Ne pira. Ustanovili smo kulturno društvo. KUD BLOK 63. Konec počitnic smo pripravili prvo predstavo. Na trati pred blokom. Sodelovali so skoraj vsi najstniki bloka 63. Od 14. do 19. leta. Starejši prihajajo občasno. Vseh skupaj je okoli 30. Nekaj jih je iz drugega bloka, prijatelji pač. Ko bi imeli več prostora ... Dekleta so napisala vabila, jih vtikala v nabiralnike po vsem naselju, fantje so čedili okolico. Bila je predstava z naslovom MLADI SE IMAMO RADI. Polona je napisala kratek skeč, Maja recital na temo odnosi med starši samimi in med starši in otroki. Razmišljanja mladih, njihov pogled na vzgojo ... Jure, Branko, Alen in Feri so sestavili ansambel. Imeli smo dogovor: vsak ponedeljek in četrtek je bila soba zvečer namenjena njim za vaje. Včasih še vmes. Drugi so jih lahko prišli gledat. Navadno je bila soba čisto polna, gledalci so zraven ploskali, peli ... Kar dobro že igrajo. Brankova mati splotih ni imela pojma, da zna fant igrati na kitaro. Vadil je samo spodaj ... na izposojeno kitaro.

Jaz sem napisal zgodbo. Žena jo je lektorirala. Prebral jo je Alen. Zgodbo o mački. Le da sta v moji zgodbi bila samo dva otroka. In nista rešila mačke. Umrla je v luknji. Oba sta postala kriminalca. Lara je na koncu prebrala nauk: NASILJE RODI NASILJE. PROBLEMI SE NE REŠUJEJO Z NASILJEM. POGOVARJAJTE SE MED SEBOJ. STARŠI, POGOVARJAJTE S SVOJIMI OTROKI. TUDI ČE NISO TAKI, KOT STE SI JIH ZAMISLILI, TUDI ČE SO NA NAPAČNI POTI, VEDNO SE LAHKO SPREMENIJO. ALI PA SREČAJO KOGA, KI JIH BO SPREMENIL ... IZ ČRNEGA NA BELO.

Dve, tri mame so bile solzne. Program je trajal več kot uro in pol. Barbara je vodila plesno skupino. Šest fantov in šest deklet. Se sam ne vem, kdaj so tako zvadili. Čedna koreografija ... Pa še čudovito vreme, prava predstava na prostem.

»Bosanc, a je res? Da smo dobili vabilo, da bomo

nastopali v domu?« Nejeverno strmijo vame.

»Res.« (V resnici sem sam poslal ponudbo na več krajev, sestavi sem jo jaz, lektorirala pa Danica. Zaenkrat so se odzvali samo iz Doma za varstvo odraslih). »Za Silvestrovo smo vabljeni. Da popestrimo popoldne starostnikom.«

Moji tinejdžeri so potem vadili kot obsedeni. Vsi. Pilili, popravljali, spraševali za mnenja. »Bosanc, ali bi pobrali tudi vstopnino?«

»Ne, ne še. Ko bomo boljši, ko bomo hodili gostovat okoli kot kaka Beltinška banda, takrat je. Zdaj še ne. Naj nas starci gledajo džabe. Zastonj.«

Po predstavi sem šel na bankomat. Evo, decembrski honorar za mojo hišniško funkcijo je že nakazan. Dva dni prej kot navadno. Dvignil sem tistih 100 eur. »Gremo, tinejdžeri, na torte in sok. Na vsakega tri evre pa pol raskiram!«

Vsuli smo se v Delavski klub. Stole so v trenutku zložili v krog, v sredino kroga pa potisnili dve mizi. »Jure, pazi, ne ropotaj tako, saj nismo sami!« Obstal sem. Da je Feri to rekel? Ta, ki me je še lani za vsako pripombo na njegovo obnašanje pošiljal v ... Nihče ni sedel na stol, dokler nisem sedel jaz ... »Bosanc, kako ti je pravzaprav sploh ime?«

»Jovan!«

»Jovan, ajde, usedi se!«

Hoteli so, da sem se usedel prvi. konec

Križanka oktober 2009

				Sredina inleta	Japonsko pristanišče	Varnostni svet (krat.)	Nravnost, etičnost	Surovina za kruh	Brez posebnosti (krat.)	Amer. igralka (Daisy)	Medn. oznaka za Romunijo, Nemčijo, Avstrijo
I. XI.											
Avtor LoM	Revica, sirotica	D(e)set Egipt. bog mrtvih				Sev.korejski politik Morala, nravnost			Kem.simb. za galij Organsko večanje		
Milo (angl.)				Glav. mesto Turčije Sombor							Šivanka
Znesek, vsota						Kem.simb. za radij Danska (medn. oznaka)			Amer. kukavica Trgatev		
Avtomob. oznaka za Reko		Način oblačenja Kem.simb. za lantan					Bert Sotlar Zrak (lat.)			Gauss Trgov. ali politični posrednik	
Velika ptica ujeta (množ)				Četrletje, trimesecje							
Kitaj. pesnik (Jian)				Mitol. bivališče mrtvih	Nemško mesto	2. in 1. samoglasnik Rimska 1005			Giuliamo Amato Vtečenje		
Vis. igralna karta		Nadaljevanje gesla									Zvišana nota »a«
									Ognjenik na Siciliji Snežana Lipovska		
				Tanka tkanina za zavese				sredstvo za konzerv. s kislim okusom			

Ugankarski slovarček:

ALST - nemško mesto / EAGAN - amer. igralka / IK - severnokorejski politik (Čov Song)

OITA - japon. pristanišče / TIAN - kitaj. pesnik(Jian)

KAVARNIŠKI VEČER

- Torek, 10.november ob 19 uri v Kavarni Šoštanj.
- Gost Žarko Petan.
- Pogovor z znanim literarnim ustvarjalcem bo vodil Črt Škodlar.
- Vabljeni, vstopnine ni.

Zavod
za kulturo
Šoštanj

Pevke in pevci Mešanega pevskega zbora SVOBODA Šoštanj vabijo na praznovanje 40-letnice delovanja zbora. Slavnostni koncert z zanimivimi gosti bo na Martinovo **soboto, 14. novembra 2009 ob 19. uri v dvoranii Osnovne šole Šoštanj.** Z vsemi, ki ste nas zvesto spremljali na naši poti, želimo nazdraviti preteklim in prihodnjim uspehom!

Šoštanj praznuje 2009

Ob prazniku KS Šoštanj 8. oktobru se je v kraju zgodilo vrsto prireditev. Foto: Sandi Grudnik.

2. oktober. Mestna galerija - 700 let prve omembe vasi Družmirje. Lep kulturni dogodek - med drugim ogled kratkega filma Toma Čonkaša - Basistova zgodba

Vilma Fece in Bojan Rotovnik (med drugim na sliki) sta bila »krivca« da je večer lepo uspel.

Dr. Tone ravnikar je spregovoril o zgodovini vasi Družmirja.

Praznovanje 3. oktober. 2009, Športna dvorana Šoštanj, produkcija KS Šoštanj

Jani Napotnik in ↑
Soulfingers -
vrhunska glasbena
predstava.

← Šoštanj rola 2009,
art film - J. N.

Uživanje otrok - →
napihljiva igrala.

← Lutkovna predstava.

Predsednica KS Šoštanj Vilma Fece je skupaj z odborom poskrbela za večdnevno praznovanje. →

Velenje
Sp Do 35
LIST OBČINE
2009

352(497.4 šoštanj)

9004907, 10

COBISS

KNJARNICA VELENJE

Fotografski nagradni natečaj: Kje(r) sem doma?

Spoštovani (na)tečajniki!

Leto se je prevesilo v jesen. Kar nekaj časa se že družimo tudi preko fotografij. Na naš natečaj jih je tokrat prispelo pet. Pri izboru je spet sodelovala ista komisija, ki je anonimno ocenjevala vaša prispela dela. **Priporočajo, da pošiljate fotografije, kjer je vaš kraj ŠE bolj prepoznaven. V tem jesenskem času barve kar kličejo po tem, da jih ujamete v prelep motiv. Saj veste, na koncu leta bo izšel koledar in verjetno boste s ponosom pokazali na svoj izdelek.** Komisija je za fotografijo meseca OKTOBRA izbrala fotografijo JESENSA POT. Avtor fotografije je **Tomaž Sinigajda**. Mi pa nadaljujemo z natečajem po pogojih objavljenih v **List št. 2/ XVI**. Toplo vabljeni!

Fotografirajte in pošljite na e-mail: list.revija@gmail.com.

Zavod za kulturo Šoštanj, revija List, uredništvo.